

KALKI 7.6.87 ரூ. 1.50

கொஞ்சமே பிஜ், கொஞ்சுமே பளபளப்பு
மிஞ்சுமே பிஜ், மிச்சமே பணம்.

ஸூப்பர் பிஜ்—
பாத்திரங்களுக்கு அளிக்
கிறது பளபளப்பு...ஒளி
விடும் நட்சத்திரம் போல!
பாத்திரங்களுக்கு மட்டு
மல்ல...தரை, வாஷ்-
பேஸின், டைல்ஸ், கதவு
மற்றும் ஜன்னல்களின்
கண்ணாடிகள் இவை
அனைத்திற்கும் பளபளப்பு
அளிக்கிறது. பிஜ்—சிறிது
உபயோகித்தாலே சிறப்-
பான பளபளப்பு. விலையும்
குறைவு—சிக்கனமோ
சிக்கனம்.

கோத்ரெஜ்
அளிக்கும்
ஸூப்பர்

பிஜ்

துலக்கும் பவுடர்

வேலை...விலையை விட அதிகம்

CLARION/B/GS/49/224 TAM

ஓராண்டுக்குப் பின்னால், இராதாபுரம் எப்படியிருக்கிறது.... 'கல்கி'யில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பிரச்னைகள், குறைபாடுகள் களையப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிய இராதாபுரத்திற்கு ஒரு 'ரீ—விசிட்' செய்தோம். (பார்க்க: கல்கி 6.4.86 இதழ்.)

• எட்டாண்டுகளாகத் திறக்கப்படாத பிரசவ வார்டு

கடந்தாண்டு இராதாபுரத்திற்குச் சென்றபோது, அங்குள்ள மெயின் ரோட்டிலேயே பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. இராதாபுரத்திற்கு ஒரு பஸ் நிலையம் தேவை என்பதை வலியுறுத்தியிருந்தோம். இவ்வாண்டு அங்கு செல்லும்போது, புதிதாகக் கட்டியிருக்கும் பஸ் நிலையத்தில்தான் பேருந்து போய் நிற்கும் என்று அதிக ஆசையோடு சென்ற எங்களுக்கு நிராசையாகிவிட்டது. வழக்கம் போல, சாலை ஓரத்திலேயே எங்களை இறக்கி விட்டுவிட்டார்கள்! அப்படியானால், இன்னும் இராதாபுரத்தில் புதிய பஸ் நிலையம் அமைக்கப்படவில்லையா?

விமோசனமே கிடையாதா; முன்னேறவே முடியாதா?

• புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள மேல்நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டி

சாலை ஓரத்திலுள்ள ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடைக்காரரிடம் இது பற்றிக் கேட்டதற்கு —

"அந்த வயிற்றெரிச்சலை ஏன் ஸார் கிளப்புறீங்க....? இந்த ஊரு விளங்குவது இங்குள்ளவங்களுக்கே புடிக்காது....! போன வருஷம் நீங்க 'கல்கி'யில பஸ் நிலையத்தின் அவசியம் பற்றி எழுதின பொறவு நடந்த கவுன்சிலர் கூட்டத்தில், பஸ் நிலையம் கட்டுவதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றினாங்க....! ஆனா.... அதை எங்கே அமைக்கிறது என்பதிலதான் இப்பப் பிரச்னை கிளம்பியிருக்கு. இங்குள்ள ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், டி.எம். பண்டாரசிவன் பிள்ளை, கோயில் நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி.... பஸ் நிலையம் அமைக்கணும்னு சொல்றாரு! உறுப்பினர்கள் 1965—லேயே பஸ் நிலையத்திற்கென அடிக்கல் நாட்டப்பட்டுள்ள மார்க்கெட் நிலத்திலதான் பஸ் நிலையத்தைக் கொண்டு வரணும்னு சொல்

• குடி தண்ணீர்ப் பிரச்னை தீர்ந்தபாடில்லை

ளுங்க! இப்படி ரெண்டு கோஷ்டியாகச் செயல்படுவதால்.... இங்கே இதுவரை பஸ் நிலையமே கட்டப்படவில்லை!" என்றார்.

அன்று போலவே இன்றும் இராதாபுரம் நித்தியக் கல்யாணிக் கோவிலுக்குச் சொந்தமான இரண்டு தேர்களில் ஒரு தேர், சரிவரக் கவனிக்கப்படாமல்.... சாலை ஓரத்திலேயே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது! சரி, மற்றுள்ள பிரச்னைகளாவது தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய, ஊருக்குள் நுழைந்தோம்.

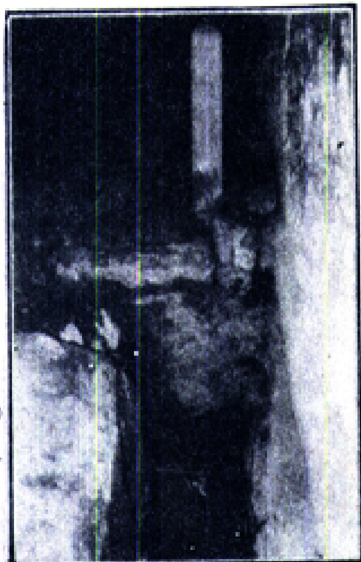
'போதிய அளவு அழுத்தம் இல்லாததால், தண்ணீர்க் குழாயின் மேல் மட்டத்திற்குத் தண்ணீர் வராததால்..... குழாயின் பின்புறம் பள்ளம் தோண்டி, அதில், மக்கள் தண்ணீர் பிடிக்கிறார்கள். இது சுகாதாரக் கேடு!' என்று கடந்த ஆண்டே இராதாபுரம் பற்றிய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இப்போதும் அந்நிலைதான் அங்குள்ளது! மேலும் அப்படிக் குடிநீர் எடுக்கும் பள்ளத்தில் தற்போது மழை நீர் வேறு தேங்கி, குட்டையாகக் காட்சியளித்தது! சுகாதாரக் கேட்டிற்கு இதைவிட வேறு சான்று வேண்டுமா....?

* சீரமைக்கப்பட்ட அரிஜன மாணவர் விடுதி

அந்த நேரத்தில் எங்கள் எதிரில் வந்த இளைஞர், கே. கணேசனிடம், "இப்படிப் பள்ளம் தோண்டித் தண்ணீர் பிடிக்கும் நிலை உங்கள் ஊரில் இன்னும் மாறாமல் இருப்பதன் மர்மம் என்ன....?" என்று கேட்டபோது —

"தண்ணீரின் அழுத்தம் போதாததால் தரை மட்டத்திற்கு மேலே குழாயில் தண்ணீர் வருவதில்லை! அதனால், இப்படிப் பள்ளம் தோண்டி தண்ணீர் பிடித்து வந்தோம். தண்ணீர்ப் பிரச்னை பற்றி நீங்கள் கடந்த ஆண்டு 'கல்கி'யில் எழுதிய பிறகு, இங்கு சுமார் பதினைந்து லட்ச ரூபாயில் ஒரு மேல்நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டியை அமைத்தார்கள். அதில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து, அங்கிருந்து இராதாபுரத்திற்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்யலாம் என்பது ஆட்சியாளர்களின் கணிப்பு. அப்படி, கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ள மேல்நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டியில், நீர் ஏற்றம் செய்யப்படும்போது, அழுத்தம் குறைவான 'பிவிசி' பைப் போடப்பட்டிருப்பதால் சிறிது நேரத்தில் அது உடைந்து விடுகின்றது! இப்படிப் பல தடவை 'பைப்' உடைந்துவிட்டது. யார் யாரெல்லாமோ வந்து பார்த்தார்கள். ஆனால், இன்னும் அழுத்தம் தாங்கக் கூடிய பைப்பை உபயோகிக்காததால்.... மேல்நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டியில் நீரேற்றம் செய்ய முடியவில்லை! பல லட்சம் செலவு செய்து கட்டப்பட்டுள்ள மேல்நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டியும் பயனற்றுக் கிடக்கின்றது! மக்கள் வரிப் பணம்

* இன்னும் பள்ளம் தோண்டித்தான் தண்ணீர் பிடிக்கிறார்கள்.

* கே. கணேசன்

எப்படியெல்லாம் வீண் விரயம் செய்யப்படுகின்றது... பார்த்தீர்களா....?

"இன்னும், கடந்தாண்டு 'கல்கி' கட்டுரையில் மருத்துவமனையின் இடது பக்கம், ஒரு பிரசவ வார்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டு.... ஏழாண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்னும் பிரசவமாகாமல் கர்ப்பிணியாகவே காட்சி

தருகின்றது!' என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அதில்ஏழாண்டை,எட்டாண்டாக்கிக்கொள்ளுங்கள்! ஆமாம்.... நீங்கள் 'கல்கி'யில் படம் பிடித்துக் காட்டியபோதிலும் அந்தப் பிரசவ வார்டு இன்னும் திறக்கப்படவேயில்லை! அதன் அருகிலுள்ள மருத்துவமனையில் கூட ஒரு நிரந்தர மருத்துவரை இன்னும் நியமிக்கவில்லை! ஒரு மருத்துவர், வெளியூரிலிருந்து வாரத்திற்கு ரெண்டு நாள் மட்டும் இங்கு வந்து போகிறார். இத்தனைக்கும் சுமார் 25 கி.மீ. சுற்றளவில் உள்ள ஒரே அரசு ஆஸ்பத்திரி இதுதான்! இப்போதும், இங்கு வரக் கூடிய போலீஸ் கேஸ்கள் எல்லாம் நாங்குநேரிக்கோ நாகர்கோவிலுக்கோதான் செல்ல வேண்டும்!

"பெயரளவில் மட்டுமே இது ஒரு தாலுகா தலைமையிடம், இங்கு இயங்க வேண்டிய அனேக அலுவலகங்கள் இன்னமும் இங்கு வந்தபாடில்லை. ஆனால், இங்கு ஏற்கெனவே, இயங்கி வந்த அலுவலகங்களையும் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றி வருகிறார்கள். உதாரணமாக, பல ஆண்டுகளாக இவ்வூரில் இயங்கி வந்த வனச் சரக அலுவலகத்தை வள்ளியூருக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். 'ஏன் மாற்றினீர்கள்?' என்று கேட்டால், 'இராதாபுரத்தில் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு!' என்கிறார்கள். தங்குவதற்குப் போதிய வசதிகள் இல்லாததால்.... அதிகாரிகளும் அலுவலர்களும் இராதாபுரம் என்றாலே..,. 'வேண்டவே வேண்டாம்....!' என்று மறுக்கிறார்கள். இன்னும் வேடிக்கை என்னவென்றால், சார்நிலைக் கருவூலம் இங்குள்ளது. ஆனால், பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் கிளை ஒன்று இங்கு அமைக்கப்படவில்லை! ஒரு தாலுகா தலைமையிடத்தில் அமைக்கப்படும் விளையாட்டரங்கமோ, நியமனைப்பு நிலையமோ இன்னும் இங்கு அமைக்கப்படவில்லை!

"ஒரு காலத்தில், இவ்வூருக்கு இராஜராஜபுரம் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. இப்போது,இவ்வூரை 'ஆண்டிபுரம்' என்றால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்!" என்று சொல்லி முடித்தார், கே. கணேசன். அபிவிருத்தி அடையாமல் அப்படியே இருக்கின்றதே என்ற ஏக்கம் அவர் குரலில் காணப்பட்டது.

அங்குள்ள 'அரசு மாணவர் விடுதிக்குச் சென்று பார்த்தோம். அவ்விடுதி, மிக நல்ல முறையில் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது கண்டு ஆச்சரியமடைந்தோம். மேற்கூரை சரிசெய்யப்பட்டு, புதிய ஓடுகள் போடப்பட்டுள்ளன. ஜன்னல்களுக்குக் கதவுகள் அமைத்து, வெள்ளை அடித்து, உட்புறம் தரையில் சிமெண்ட் போடப்பட்டுள்ளதோடு, குழல் விளக்குகளையும் பொருத்தியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களின் உடமைகளை வைப்பதற்கு அலமாரிகளும் உள்ளன. அரிசன மாணவர் விடுதியை நல்ல முறையில் உடனடியாகப் பராமரிப்புச் செய்தமைக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு, எங்களுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். விடுமுறை காலமாதலால், மாணவர்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை!

பெண்கள் கழிப்பிடத்திற்கு அருகில் உள்ள கட்டடத்தில் நடந்து வந்த கள்ளுக் கடை குறித்து நாம் சுட்டிக்காட்டியதும் உடனடியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். பிறகு, கள் சாராயக் கடைகளை மூடவே சட்டம் இயற்றப்பட்டுவிட்டது. தற்போது பட்டார்குளத்தின் பக்கத்தில் 'கள்ளச் சாராய' வியாபாரம் மிக மும்முரமாக நடந்து வருகிறது என்று பொதுமக்கள் புகார் சொல்கின்றனர்......!

கட்டுரை, படங்கள்: **பானு மணாளன்**

அடுத்த இதழ்...

காஞ்சி பரமாச்சார்யாளின் ஜெயந்தியை யொட்டி அற்புதமான நான்கு முழுப் பக்க வண்ணப் படங்கள்:

* ஆதிசங்கரர் * சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள்

* ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் * சங்கரானந்தேந்திர சுவாமிகள்

அட்டைப் படக் கட்டுரை:

விசு: விவேகமா? விகடமா?

ஜ்...! சத்தம் போட்டுச் சொல்லிவிடாதீர்கள்!

* தமிழக அரசு நிறுவனங்கள் நஷ்டத்தில் இமாலய சாதனைகளா? சத்தம் போட்டுச் சொல்லாதீர்கள். அடுத்த தேர்தலுக்கு இந்த விஷயங்களையும் சாதனைப் பட்டியலில் சேர்த்துவிடப் போகிறார்கள்!

திருத்துறைப்பூண்டி, டி. டேவிட் ஜான் பிரிட்டோ.

* 24.5.87 கல்கியில் வெளியாகியிருந்த மூன்று கார்ட்டூன்களுள் படு அமர்க்களமாக இருந்தது — அரசியல் சினிமா தடை சட்டம் பற்றிய மூன்றாவது கார்ட்டூன்தான்!

பெங்களூர்—53, தாரகை.

* இருபதாம் நூற்றாண்டு முடியப் போகிற நேரத்திலும் 'வங்காரம்' போல் ஒரு கிராமம் இருக்கிறதா?! கட்டுரையைப் படித்துவிட்டு ஆச்சரியப்பட்டுப் போனேன். இந்த அழகில் எம்.எல்.ஏ. மந்திரிகளைக் கிண்டல் செய்யக்கூடாதாம். விமர்சிக்கக் கூடாதாம்...! நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே....!

மயிலாடுதுறை, கி. எழில்.

* 24.5.87 இதழ் அட்டைப் படம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. புகைப்படக்காரருக்குப் பாராட்டுக்கள்.

சென்னை—21, கே. முகமது தஸ்தகீர் பாஷா.

* பஞ்சாப் பிரச்னையில், ஜனாதிபதி ஆட்சியினால் ஏற்படக் கூடிய பின்விளைவுகளைப் பற்றிய தலையங்கம் அருமை. ராஜீவ் ராஜதந்திரத்தை மட்டும் இழந்துவிடவில்லை. தம் செல்வாக்கையும் சொல்வாக்கையும் கூட இழந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதையே அவர் செயல்கள் நிரூபிக்கின்றன.

விருத்தாசலம், கி. நாகராஜன்.

* திரு சிந்தனைப் பற்றி உமாநாத் குறிப்பிட்ட குணநலன்களுள் 'சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்கிற முறையில் அவர் எந்த ஒரு விஷயம் பற்றிப் பேசினாலும் மிகவும் தெளிவாக அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசுவார்' என்பதும், 'அ.தி.மு.க., தி.மு.க. இரண்டு கட்சிகளும் மக்களின் பிரச்னைகளை விட்டுவிட்டு, வீணான, அர்த்தமற்ற சர்ச்சைகளில் ஈடுபடும்போதெல்லாம், சலிப்புடன் வருத்தப்படுவார்' என்பதும் பலரது சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் அமைந்ததோடல்லாமல், இன்றைய அரசியல்வாதிகளுக்குப் பயனளிக்கும் ஒரு படிப்பினையாகத் திகழும் வகையிலும் அமைந்திருந்தது.

சென்னை—35, பி.கே. சங்கர்.

* தமிழக அரசு அடைந்துள்ள ஒவ்வொரு நஷ்டத்தையும் பற்றிப் படிக்கும்போது, என் கண்களிலிருந்து வந்தது இரத்தத் துளிகள்தான்! கட்டுரையின் கடைசிப் பத்தி உரைக்க வேண்டியவர்களுக்கு உறைத்தால் சரிதான்!

'பனிச்சிறும் தொழில்: ஒளி மங்கிய வாழ்க்கை!' ஆஹா! எவ்வளவு பொருத்தமான தலைப்பு!

குத்தாலம், எஸ். ராஜா.

* மதுமிதா எழுதிய 'மீது ஏமி இந்தக் கோபம்' — சிறுகதை அட்டகாசம். தமிழ்மொழி தெரியாமல் மனைவி சிரமப்படுவதையும் மனைவியைத் தமிழ் கற்றுக் கொள்ள வைக்க கணவன் கஷ்டப்படுத்துவதையும் மிக இயல்பான நகைச்சுவை பாணியில் எழுதி வாசகர்களை விலா நோகச் சிரிக்க வைத்ததற்குப் பாராட்டுக்கள்.

மதுரை—1, எஸ். மூர்த்தி.

* வரதட்சிணையை எதிர்த்து ஒரு போராட்டம், படக்கதை ஒரு சிறு ஓரங்க நாடகம் பார்த்ததுபோல் சிறப்பாக இருந்தது!

சாத்தூர், எம். செல்லையா.

* கரூர் டவுனுக்குள் வசிப்பவர்களுக்கு டவுன் பஸ் வசதி இல்லையே என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டவர் கரூரிலுள்ள குழந்தைகள் மருத்துவரான டாக்டர் சி. ராமச்சந்திரன் ஆவார்! நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அல்ல!

கரூர், பி. பாலசுப்ரமணியன்.

* கண்ணில் ஒத்திக் கொள்ளும்படியாகவும், பிரேம் போட்டு வீட்டில் மாட்டி வைக்கும் அளவுக்கு, அழகாக, கிராமப்புறத்தையும் அதன் யதார்த்தத்தையும் படமாக்கி அட்டையில் போடுவது கல்கி மட்டுமே.

இராமேஸ்வரம், அ. அருள்.

* 'அனாதைகளாய்த் தவிக்கும் பத்தாயிரம் மக்கள்' — அட்டைப் பட விளக்கமும், விளக்கப் படங்களும், வங்காரம் கிராமத்திற்கே எங்களையும் அழைத்துச் சென்ற மாதிரி இருந்தது. அங்கு ஒரு நாள் சென்று வந்த நீங்கள், நடந்து செல்வதற்குப் பட்டச் சிரமத்தை, இந்தக் கிராமத்து மக்கள் தினந்தினம் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

திருவாரூர், எஸ். ராமகோபாலன்.

* தமிழ்நாடு வாக்காளர் பட்டியலையே இளிச்சவாயர் சங்கப் பட்டியலாக வர்ணிக்கும் துணிவு தாராசைத் தவிர, வேறு யாருக்கும் வராது. எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது அந்தத் துணிவான கிண்டலுக்குப் பின்னுள்ள உண்மை, நெஞ்சை உறுத்தத்தான் செய்கிறது.

திருக்குவளை, வெற்றிப் பேரொளி.

* மாவட்டம் தோறும் மகத்தான பணிபுரியும் கல்கிக்கு எனது பாராட்டுக்கள். மாவட்டங்களில் உள்ள குறைகள் அனைத்தும் நம் முதல்வர் கவனத்துக்கு வர வேண்டும் என்ற நோக்கில், பதிவுத் தபாலில் ஒரு வருட காலத்துக்கு நமது முதல்வருக்குக் கல்கி அனுப்பி வைக்க வேண்டுமாய்க் கோருகிறேன். அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் நான் அனுப்ப வேண்டும் என்பதைத் தயவு செய்து தெரிவிக்கவும்.

அல்கோபர், சவூதி அரேபியா. எடுத்துக்கட்டி கே. மணி

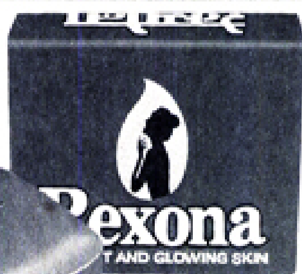
(தங்களுடைய உயர்ந்த நோக்கத்துக்கு நன்றி. ஆனால் தாங்கள் முதல்வர் சார்பில் சந்தா அனுப்பத் தேவையில்லை. காரணம், வாரா வாரம், இரு கல்கி பிரதிகள் முதல்வரின் வீட்டு விலாசத்துக்கும் அலுவலக விலாசத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. — ஆர்.)

* கணவன் — மனைவி இரண்டு பேரும் ஒத்துப் போனா பொதுவான ஒரே ஒரு விஷயம், அவர்களின் கல்யாணப் பத்திரிகை.

மின்னும் மேனி
மெருகுக்கு ரெக்ஸோனா

மின்னி மிளிரும் மேனி...எந்நாளும் உங்கள் பொன்னான கனவு...நிறைவேற வரமளிப்பது ரெக்ஸோனா.

சரளம், கருவா, கிராம்பு, ஹுபுஷா (தேவதாரம்) ஆகிய நாலு வகை இயற்கைத் தைலங்களின் நற்கலவையான ரெக்ஸோனா...சருமப் பராமரிப்பிற்கு இயல்பான வழியாகும்.

ரெக்ஸோனா

உங்கள் மேனியை மென்மையோடு மெருகு மிளிர வைக்கிறது.

இந்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு.

LINTAS RX 90 2416 TM

அழகுச் சாதனங்கள் தயாரிப்பில் அழிக்கப்படும் உயிரினங்கள்

* பாம்புத் தோல் உரிக்கப்படுகிறது

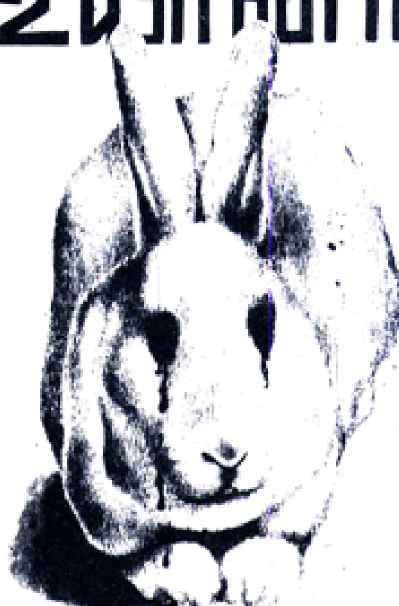

நியட் சினில் கதாநாயகி ஸ்லோ மோஷனில் ஓட, அவரது விரிந்த கூந்தல் தோகை போல் பறக்க, ஒரு கணம் அக்காட்சி freeze செய்யப்படுகிறது.

ஆஹா! என்ன அழகு! புஸு புஸுவென்று பொங்கி அலை அலையாய்ச் சரியும் கூந்தல், கண்களின் காந்தத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் ஒப்பனை, முகத்தை ஒளிரச் செய்யும் பூச்சு, கடைசியாக அந்த லிப்ஸ்டிக் உதடுகள் — எவ்வளவு எடுப்பாக உள்ளன! என்று பார்ப்பவர் எல்லோரும் வியந்து போகிருர்கள்.

அந்த நடிகையுடைய அழகின் ரகசியத்தை விளம்பரங்கள் பறைசாற்றுகின்றன. முன்னணி நடிகை .... விரும்பி உபயோகிக்கும் ஷாம்பூ, சோப்பு, பவுடர், சென்டு என்று வரிசையாக ஒவ்வொரு அழகு சாதனத்துக்கும் பத்திரிகைகளிலும் டீ.வி., ரேடியோவிலும் விளம்பரங்கள்.

ஆனல் இச்சாதனங்களின் தயாரிப்பில், பின்னணியில் உள்ள சோகக் கதைகளை அறிந்தால் மனசாட்சி உள்ள எவருமே அவற்றை வாங்கவும் உபயோகிக்கவும் நிச்சயம் தயங்கத்தான் செய்வார்கள்.

உதாரணமாக, பெண்கள் மட்டுமின்றி ஆண்களும் பயன்படுத்தும் ஷாம்பூ மனிதர்கள் உபயோகிக்க உகந்ததுதானு என்று பரிசோதிக்கச் சில சொட்டுக்களை, ஒரு முயலின் கண்ணில் விட்டுப் பார்க்கிருர்கள். கட்டப்பட்டிருக்கும் முயல் எரிச்சல் தாளாமல் துடிக்கும்போது சிலசமயம் அதன் முதுகெலும்பு முறிவதுண்டு. படிப்படியான பரிசோதனைகள் ஒரு முயலின் கண்களைக் குருடாக்கும். முயலுக்குக் கண்ணீர் சுரப்பிகள் இல்லாததால் இயற்கையாகக் கண்ணீரால் கழுவப்பட்டு எரிச்சல் நீங்க வழி கிடையாது. இதுவே பரிசோதனைக்குச் சாதகமாகவும் அமைகிறது!

ஆஃப்டர் ஷேவ் லோஷன் தயாரிப்பிலும்

இதேபோல் முயல்கள் பயன்படுத்தப்படுகின் றன. அதன் உடலின் ஒரு பகுதியில் தோல் உரிக்கப்பட்டு, அதன் மீது லோஷன் ஊற் றப்படுகிறது. காயம் ஆற, ஆற, மீண்டும் மீண்டும் பரிசோதனை தொடர்கிறது.

லிப்ஸ்டிக் உபயோகிக்கும்போது எத்தனை பெண்கள் திமிங்கிலங்களைப் பற்றி நினைத் துப் பார்ப்பார்கள்? சம்பந்தா சம்பந்தமில் லாத விஷயங்களாக இவ்விரண்டும் தோன்றுகின்றன. ஆனால் லிப்ஸ்டிக் தயாரிக் கத் தேவைப்படும் Ambergris என்ற பொருள் திமிங்கிலத்தின் குடலிலிருந்து தான் எடுக்கப்படுகிறது. இதற்காக உலகின் மிகப் பழைய விலங்குகளுள் ஒன்றான, திமிங் கிலம் தொடர்ந்து வேட்டையாடப்பட்டு அழிவையே நெருங்கிவிட்டதால் "பாதுகாக் கப்பட்ட உயிரினம்" வரிசையில் இடம் பெற் றுள்ளது.

திமிங்கிலத்தைக் கொல்வது சுலபமில்லை. ஒன்பது கூரிய அம்புகளைத் துப்பாக்கி மூலம் இதன் உடலினுள் செலுத்தினால், ஒன்பது மணி நேரங்களுக்கு ரத் தம் வெளியேறி மெள்ள உயிரிழக் கிறது. வலியும் வேதனையும் தாளாமல் இது சோககீதம் பாடும் போதுசுற்றியுள்ள அதன் சகோதர சகோதரிகள் அதனை எதிரொ லிக்கும்!

கஸ்தூரி மான்களிட மிருந்து கிடைக்கும்வாசனைப் பொருளுக்காக அவைகளைப் பொறி வைத்துப் பிடிக்கிறார் கள். பொறியில் கால் சிக்கி அவதிப்படும் கஸ்தூரி மான் சில சமயங்களில் வலி தாளா மல் தன் காலையே கடித்துப் போட்டுவிட்டு நொண்டியாக வெளியேற முயற்சி செய் கிறது. பல சமயங்களில் பயத்திலும், வலி யிலும் பட்டினியிலும் அவதிப்பட்டு மூன்று நாட்கள்வரை துடியாய்த் துடித்து இறக்கிறது.

ஒரு கிராம் கஸ்தூரி ஒரு கிராம் தங்கத்துக்குச் சமமாக மதிக்கப்படுகிறது என்பதால் இந்த மான்களும் அழிவை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

• காராகுல் ஆடுகள்

• வெள்ளை மாதங்களாட்டிலிடம் தான் பாதி....

புனுகுப் பூனை கோபமாக இருக்கும்போது அதிகமாகப் புனுகு சுரக்கிறது என்பதால் அதனை முதலில் சாட்டையால் அடிக்கிறார்கள். சீறுகிற பூனையை அழுத்திப் பிடித்து ஒரு கத்தியால் புனுகு சுரண்டியெடுக்கப்படுகிறது. பத்து நாட் களுக்கு ஒருமுறை இந்த அறுவைச் சிகிச்சை நடக்கிறது. ஏனைய நாட்களில் புனுகுப் பூனை 25 × 30 செண்டி மீட்டர் அளவே ஆன ஒரு கூண்டில் அடைக்கப்பட்டு வாழ்கிறது. இதனால் இந்தப் பிராணியின் இயற்கையான வாழ்நாள் பாதியாகக் குறைகிறது.

லிப்ஸ்டிக், பவுடர், ஹேர் டை போன்றவற்றைக் குரங்கு களின் தொண்டைக்குள் குழாய் மூலம் செலுத்திச் சாப்பிட வைக்கிறார்கள் — அவற்றை மனிதர்கள் ஆபத்தின்றி உப

• காராகுல் ஆட்டுக் குட்டி தொப்பியாக உருமாறுகிறது

யோசிக்கலாமா என்று பார்க்கத் தான்! இப்படிப் பட்ட "உணவு களை" உட்கொள்ளும் குரங்குகளுள் நூற்றுக்கு ஐம்பது இறந்து போகின்றன.

தேவாங்கு என்றொரு விலங்கு. இதன் மெலிந்த உடலும், அகன்ற பெரிய கண்களும் பார்க்கவே பரிதாபமாக இருக்கும். மனிதனின் குரூரமான வேட்டைக்கு இரையாகித் தேவாங்கு கிட்டத்தட்ட அழிந்தே போய்விட்டது. தேவாங்கை அடித்துக் கொன்று, அதன் கண்களையும் இதயத்தையும் பயன்படுத்தி மாய மருந்துகளையும் வசிய மருந்துகளையும் தயாரிக்கிறார்கள். விஞ்ஞானப் பூர்வமான ஆராய்ச்சியில் நிகழும் கொடுமைகள் ஒரு புறம் இருக்க, இப்படி மூட நம்பிக்கை காரணமாக இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் வேறு!

யானை தந்தத்தைக் கொண்டு செய்த கலைப் பொருட்களையும் நகைகளையும் ரசித்துப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அந்தக் 'கலை நயத்துக்கு'க் காவு கொடுக்கப்படும் யானைகளின் பரிதாப நிலையை எத்தனை பேர் யோசித்துப் பார்க்கிறோம் — யானையைக் கொல்வதற்கு அதன் மீது விஷ அம்பு செலுத்தப்படுகிறது. விஷம் அதன் உடல் முழுதும் பரவப் பரவ அந்தப்பிரும்மாண்டமான பிராணி கம்பீரம் இழந்து, தள்ளாடித் தள்ளாடி விழுந்து மடிகிறது. சில சமயங்களில் ஆண் யானைகளுக்கென்று வைக்கப்படும் விஷம் கலந்த பலாப்பழங்களைப் பெண் யானைகள் உட்கொண்டு பலியாகின்றன. அவற்றின் கன்றுகள் ஏங்கிப் போய்ச் சீக்கிரமே உயிரிழந்து விடுகின்றன. உலகெங்கும் யானை வேட்டை தடை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் சட்ட விரோதமாக யானைகள் வேட்டையாடப்படுவதும் அவற்றின் எண்ணிக்கை அருகி வருவதும் இன்று நடைமுறை.

பாம்புத் தோல் பர்சுகளும் பெல்டுகளும் சட்ட விரோதமாக நடைபாதைகளில்கூட விற்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். பாம்பு உயிருடன் இருக்கும்போதே அதன் தலையை ஒரு மரத்தில் ஆணியால் அறைந்து விடுகிறார்கள். வாலைக் காலால் அழுந்தப் பற்றிக் கொண்டு அடி முதல் நுனி வரை தோலை உரித்து எடுக்கிறார்கள். தோலுரிக்கப்பட்ட பாம்பு துடிதுடித்துச் சாகிறது.

முதலைத் தோலும் நாய்த் தோலும் இதே போன்ற கொடூரமான முறைகளில் உரித்தெடுக்கப்பட்டு டம்பப் பைகளாகவும் இதர அலங்காரச் சாதனங்களாகவும் உரு மாறுகின்றன.

இவ்வளவு ஏன், நம் நாட்டில் நடுத்தர வர்க்கத்தினர்கூட மிகச் சகஜமாகப் பயன்படுத்தும் பட்டும் முத்தும் பவளமும் உயிரினங்களை வருத்தியும் அழித்தும் பெறப்படுபவைதான். ஆனால் மனித நாகரிகம் எவ்வளவுதான் முன்னேறினாலும் பிற உயிர்களை வருத்தியும் துன்புறுத்தியும் பெறும் பயன்களைத் துய்த்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறது!

இவ்வாறு, பல விதங்களில் தன்னை அழகுபடுத்திக் கொள்வதற்காக மனிதன் பிற உயிர்களை அழிப்பதையும் கொடுமைப் படுத்துவதையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டதே Beauty without Cruelty என்ற அமைப்பு. இந்த அமைப்பு, போராடுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல், மிருகங்களை வருத்திப் பெறப்படும் சாதனங்களுக்குப் பதிலாகச் சுலபமாகக் கிடைக்கும் வேறு செயற்கைச் சாதனங்களின் உபயோகத்தைக் கற்றுத் தருகிறது. அவற்றைப் பிரபலமாக்குகிறது; அவ்வாறு தயாரிக்கப்படும் அழகு சாதனங்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்தும் வெளியிட்டுள்ளது.

காராகுல் ஆடுகள் கொலையுறுவதைத் தடுக்க இந்த நிறுவனம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைப் பாருங்கள்:

'காராகுல்' என்றால் ஆஃப்கானிஸ்தான் மொழியில் கறுப்பு ரோஜா என்று பொருள். காராகுல் என்றொரு வகை ஆடு அந்நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு ஹிமாசலப் பிரதேசத்தில் குலுவிலும், பிகானிரிலும் பண்ணைகளில் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் அடர்ந்த சுருள் சுருளான ரோமத்துடன் கூடிய தோலுக்கு ரஷ்யாவில் நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. காராகுல் ஆட்டுத் தோலில் செய்யப்படும் தொப்பிகளும் கோட்டுகளும் நவ நாகரிகச் சின்னங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. எனவே, ஏற்றுமதி சாத்தியக்கூறுகள் கருதி Indian Council for

* புகைப்படம்: கே.வி. ஆனந்த்

Agricultural Research இப்பண்ணைகளை அமைத்து, ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. ஆனால் காராகுல் ஆட்டுக் குட்டியின் ரோமம் அது பிறந்த நாற்பத்தெட்டாவது மணி நேரத்திலேயே சுருள் தன்மையை இழக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறது. அதனால் ஆட்டுக் குட்டிகள் பிறந்ததுமே கொல்லப்படுகின்றன. அவற்றைக் கொல்வதற்காகக் கட்டைகளைக் கொண்டு தலையில் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் சில சமயம் ஆட்டுக் குட்டி, பிரக்ஞை இழக்கிறதே தவிர இறந்து விடுவதில்லை. இந்த நிலையிலேயே அதன் உடலிலிருந்து தோல் உரித்து எடுக்கப்படுகிறது! — அதுவும் தாய் ஆட்டின் முன்னிலையிலேயே இந்தக் கொடுமை நடக்கிறது. வேறு பல சமயங்களில் கர்ப்பமாய் இருக்கும் பெண் ஆட்டை இரும்புக் கம்பிகளால் அடித்து அபார்ஷன் விளைவிக்கிறார்கள் — குட்டியின் ரோமத்துடன் கூடிய தோலுக்காகத்தான்.

* அவருக்கு ஆபீசில் அதிசய உழைப்பாளி என்று பெயர். தப்பித் தவறிச் சிலசமயம் வேலை செய்து எல்லாரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தி விடுவார்.

ஒருபுறம் காந்தி ஜயந்தியை விமரிசையாகக் கொண்டாடி, தள்ளுபடி விலையில் கதர் விற்கும் அதே இந்திய அரசுதான் இத்தகைய ஜீவஹிம்சைக்கும் துணை போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

காராகுல் ஆடுகள் பலியிடப்படுவதை எதிர்த்து, மிருகங்கள் நலனில் அக்கறையுள்ள ஐந்து நிறுவனங்கள் ராஜ்ய சபைக்கு மனு கொடுத்தன.

பிரச்னையை ஆராய்ந்த ராஜ்ய சபை காராகுல் ஆட்டுத் தோலுக்கு அந்நியச் செலாவணி மதிப்பு நிறைய இருப்பதால் இந்தப் பண்ணை தொடர்ந்து நடத்தப்படலாம் என்று கூறிவிட்டது.

ராஜ்யசபைக்கு மனு செய்த ஐந்து அமைப்புக்களுள் ஒன்று **Beauty without Cruelty.** இவ்வமைப்பு தயாரித்துள்ள திரைப்படம் ஒன்றில், பிகானீர் பண்ணையில் நடக்கும் கொடுமைகள் படமாக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படத்தில் விழிகள் தெறிக்கத் தாய் ஆடுகள் மிரண்டு போய்ப் பார்க்கையிலேயே, குட்டிகள் உயிரோடு தோலுரிக்கப்படும் காட்சி, கல் நெஞ்சக்காரர்களையும் கலங்கச் செய்யும். அந்த டாகுமென்டரி திரைப்படத்தைப் பார்த்துவிட்டுக் கனத்த நெஞ்சத்துடன் மேற்படி நிறுவனத்தின் சென்னைக் கிளைத் தலைவர் சின்னி கிருஷ்ணாவைச் சந்தித்தோம்.

''பதினெட்டு வயது வரை அசைவ உணவை விரும்பிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்'' என்று ஆரம்பித்து, சின்னி கிருஷ்ணா தமது அனுபவங்களைக் கூறினார்:

''ஒருமுறை மாமிசத்திற்காக மிருகங்கள் கொல்லப்படுவதைப் பார்த்தேன். அதற்குப் பிறகு மிருகங்களுக்கு, வலி தெரியாமல், நவீன முறையில் பெறப்படும் மாமிசத்தை மட்டுமே உண்ணலாம் என்று முடிவு செய்தேன். ஆனால் சில நாட்கள் சென்றதுமே அசைவ உணவு இல்லாமல் வாழ்வது அப்படியொன்றும் கஷ்டமானது இல்லை என்று புரிந்துவிட்டது.

'சூரத்' நகரைச் சேர்ந்த 'ஜயந்திலால் சொகன்வாலா' என்பவரைத் தெருவில் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது ஒரு மாடு முட்டித் தள்ளிவிட்டது. மாநகராட்சியின் கவனக்குறைவால்தான் இப்படி மாடுகள் தெருவில் சுற்றுகின்றன என்றும் தமக்கு விபத்து ஏற்பட்டது என்றும் கூறி, பதினாயிரம் ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கோரி வழக்குத் தொடுத்திருக்கிறார் ஜயந்திலால்!

ஆதாரம்: ஸண்டே

தகவல்: சம்பத்குமாரி

''சில வருடங்கள் சென்று அமெரிக்காவில் ஒரு சரணாலயத்துக்குச் சென்றேன். அங்கே நான் விருந்தாளியாகத் தங்கியிருந்த இடத்தில் எனக்குச் சைவ உணவு தயாரிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். நான் அங்கிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டபோது எனக்குவிருந்தோம்பியபெண்மணி என்னைக் கேட்டார்: 'நீ சைவம் என்கிறாய். ஆனால் தோலால் செய்த ஷூக்களை அணிந்திருக்கிறாயே?'

'இந்தக் கேள்வி என்னைத் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வைத்தது. அதற்குப் பிறகு தோல் பொருட்களை உபயோகிப்பதையே அடியோடு நிறுத்திவிட்டேன்.

''எனது தந்தை காப்டன் சுந்தரம் (நேருவின் பிரத்தியேக விமான ஓட்டுனராக இருந்தவர்) மிருகங்களின் நலனுக்காகவும் பாதுகாப்புக்காகவும் இயங்கி வரும் ப்ளூ கிராஸைத் தோற்றுவித்தவர். ப்ளூ க்ராஸில் ஈடுபட்டிருந்த எனக்கு **Beauty without Cruelty** என்ற இந்த அமைப்பிலும் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. 1959—இல் லேடி டவுடிங் என்பவர் இங்கிலாந்தில் துவக்கிய இந்நிறுவனத்துக்கு இப்போது உலகின் பல பகுதிகளிலும் முப்பத்தேழு கிளைகள் இருக்கின்றன. இந்தியக் கிளை 1974—இல் பூனாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவர் டயனா ரத்னாகர். டயனா ரத்னாகரும் இன்னும் சில தீவிர விலங்குப் பிரியர்களும் பால், தயிர் போன்றவற்றைக் கூட உண்பதில்லை.

''இந்திய **BWC**, செருப்புத் தயாரிப்பாளர்களை அணுகித் தோலுக்குப் பதிலாகச் செயற்கைச் சாதனங்களை உபயோகித்து, தரத்தில் எந்தவிதக் குறைவுமின்றிக் காலணிகளைத் தயாரிக்கலாம் என்று எடுத்துக் கூறி வருகிறது.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு கிராமத்தில் திருவிழாவையொட்டி நூற்றுக்கணக்கான ஆடு மாடுகள் பலியிடப்படப் போவதாக எங்களுக்குத் தகவல் கிடைத்தது. நாங்கள் உடனே போலீ

ஸுக்குத் தகவல் தெரிவித்ததால், அச்செயல் தடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கிராமவாசிகளுக்கு எங்களிடம் ஒரே கோபம். அந்த வருடம் மழையே பெய்யாது, பஞ்சம் வரும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். ஆனால் மற்ற எல்லா வருடங்களைக் காட்டிலும் அந்த வருடம் அதிக மழை பெய்தது. பயிர் செழித்தது!''

சின்னி கிருஷ்ணா உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசி முடித்தார்.

''மிருகங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று முழங்குவதும் இயக்கங்கள் ஆரம்பிப்பதும் சரிதான்; ஆனால் இதில் அக்கறை காட்டுபவர்கள் மனிதர்களுக்காக என்ன செய்கிறார்கள்?'' என்று கேட்டோம்.

''மனிதர்களிடம் அபிமானம் உள்ளவர்கள்தான் மிருகங்களை நேசிக்க முடியும். இங்கிலாந்தில் முதன்முதலில் விலங்குகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் **Richard Martin** என்பவர். புகைபோக்கித் துப்புரவாளர்களாக வேலை செய்த சிறுவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை எதிர்த்து முதன்முதலில் குரல் எழுப்பியவரும் இவர்தான். எங்கள் **BWC** நிர்வாக உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே ஏதேனும் ஒருவகையில் மனித முன்னேற்ற அமைப்புக்களுடன் தொடர்புடையவர்கள்தான்'' என்றார் சின்னி கிருஷ்ணா

''இந்தக் காலத்தில் மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் மதிப்பது அரிதாகிவிட்டது. மதக் கலவரங்கள், வரதட்சணை கொலை, பெண் கருக்கலைப்பு போன்ற ஈனமான செயல்கள் மனித குலத்துக்கே தலைகுனிவு ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய சமுதாயத்திற்கு நீங்கள் செய்யும் உபதேசங்கள் எடுபடுமா? உங்கள் போராட்டம் தோல்வியைத்தானே தழுவும்?' என்ற நமது அடுத்த சந்தேகத்தையும் தீர்த்து வைத்து நம்பிக்கையோடு பேசினார் சின்னி கிருஷ்ணா.

''உலகம் அவ்வளவு மோசமாகிக் கொண்டிருப்பதாக நான் நம்பவில்லை. எங்கள் முயற்சிகளுக்கு ஓரளவு பலன் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வது போல் உலகத்தைப் பற்றி ஒரு மோசமான கணிப்புடன் செயல்பட்டால் எதையுமே சாதிக்க முடியாது.

''இறுதியாக ஒரு கேள்வி. 'மனிதன் மிருகங்களிடம் ஏன் அன்பு செலுத்த வேண்டும்?' என்று வாதாடுபவர்களுக்கு உங்கள் பதில் என்ன?''

''மனிதன் <u>மற்ற</u> மிருகங்களிடம் ஏன் அன்பு செலுத்த வேண்டும்' என்று அந்தக் கேள்வியைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்போது உங்கள் கேள்வியிலேயே பதிலும் அடங்கியிருப்பதைக் காண்பீர்கள்!''

— சீதா ரவி

புகைப்படங்கள் நன்றி: **BWC**

கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அறக்கட்டளை

ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவி ரூ 10,000

கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் நினைவைப் போற்றும் விதமாக இந்த அறக் கட்டளை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் முக்கிய நோக்கங்கள்:

ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவுதல்;
வறுமையில் வாடும் எழுத்தாளர்களுக்கு உதவுதல்;
நுண்கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்;
இலக்கிய, நுண்கலையின் ஆராய்ச்சிக்கு உதவுதல்;
ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவுதல்.

மேற்படி உதவிகள் ஜாதி மத பேதமின்றி அளிக்கப்படும்.

முதல் கட்டமாக இந்தக் கல்வி ஆண்டு 87—88க்கு ரூ 10,000 ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட விருக்கிறது.

ஐந்து கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தலா ரூ 1000 வீதம் அளிக்கப்படும்.

பத்து பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தலா ரூ 500 வீதம் கொடுக்கப்படும்.

இவற்றுள் அமரர் கல்கி படித்த மூன்று பள்ளிக்கூடங்களின் மூன்று மாணவர்களுக்கு மூன்று உதவித் தொகைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அவையாவன ஈ.ஆர். உயர்நிலைப் பள்ளி, திருச்சி; தேசியக் கல்லூரி உயர்நிலைப்பள்ளி, திருச்சி; நகராட்சி மேல்நிலைப் பள்ளி, மயிலாடுதுறை.

இவைபோக, மீதமுள்ள உதவித் தொகைகளைப் பெற பின்வரும் ஆறு மாவட்டங்களில் உள்ள கல்வி நிலையங்களில் படிக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து இந்த ஆண்டு விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன: சென்னை, செங்கல்பட்டு, சேலம், மதுரை, கோயமுத்தூர், நெல்லை—கட்டபொம்மன். அடுத்த ஆண்டு வேறு ஆறு மாவட்டங்களில் உள்ள கல்வி நிலையங்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் இந்த வாய்ப்பினைப் பெறுவார்கள்.

உதவித் தொகைகளைப் பெற, மாணவர்கள் படிப்பில் சிறந்தவர்களாகவும் அதே சமயம் கல்வியைப் பெற்றோர் உதவியுடன் மட்டும் தொடர முடியாத நிலையில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டையும் உறுதிப் படுத்தக் கல்லூரி அல்லது பள்ளி முதல்வ

ரின் சான்றிதழுடன் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். சென்ற கல்வி ஆண்டின் இறுதித்தேர்வில் பெற்ற மதிப்பெண்களின் நகலை முதல்வரின் கையொப்பத்துடன் இணைப்பது அவசியம்.

இவ்வாறு வருகின்ற விண்ணப்பங்களை ஆராய்ந்து இந்த உதவித் தொகைகளைப் பெறத் தகுதியுள்ள மாணவர்களை அறங்காவலர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அறங்காவலர்களின் முடிவே இறுதியானது.

விண்ணப்பங்கள் வந்து சேரக் கடைசி தேதி:

ஜூலை 31, 1987

கி. ராஜேந்திரன்
(ஆசிரியர், கல்கி)
நிர்வாக அறங்காவலர்

பி.கு.: கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி ஞாபகார்த்த அறக்கட்டளைக்கு வசதியுள்ளவர்களிடமிருந்து நன்கொடைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. நன்கொடைகளுக்கு வருமான வரி ஆணையரின் உத்தரவுப்படி வருமான வரி விலக்கு உண்டு. (C. No. 1146 – 111 – 208/86 Dated 12.3.87 upto 31.3. 1988.)

நன்கொடைகளை டிராஃப்ட் அல்லது எம்.ஓ. அல்லது செக் மூலம் KALKI KRISHNAMURTHY MEMORIAL TRUST என்ற பெயருக்கு அனுப்பலாம். விலாசம்: நெ.1, ஐந்தாவது தெரு, ஏரி வட்டம், நுங்கம்பாக்கம், சென்னை—600 034.

ராஜ்கமலின்...

கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு

இம்மாத வெளியீடு!

சந்தானபாரதி
இளையராஜா
T.தாமோதரன் அனந்து
லெனின்-விஜயன் சுரேஷ்குமார் சூரி

நீதிக்குத் தண்டனை

கல்கி ஆசிரியர்: "ஏறுங்க பெஞ்ச் மேலே. படம் வந்து எத்தனை நாளாகுது? இவ்வளவு லேட்டாவா விமரிசனம் எழுதறது?"

ஜெயமன்மதன்: (காதைப் பிடித்துக் கொண்டு) "சட்டசபைல தடைச் சட்டம்னு சொன்னாலும் சொன்னாங்க, படம் அமோகமா ஓடுது. கலைபத்தில டிக்கெட் கிடைக்கலே... அதான் லேட்டு."

கேள்வி: பின்வரும் செய்யுளுக்குத் தகுந்த மேற்கோள்களோடு விளக்கம் தருக: (இலக்கணப் பிழைகளை எழுதி நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டாம்.)

உதவிகள் செய்வதாய் வாக்களித்து
உயிரையே உறிஞ்சிடும் கயவருக்கு
பதவியின் நிழலொரு பாதுகாப்பு
பணிந்திடும் அவரிடம் நீதிவாக்கு.

பதில்: நீதிக்குத் தண்டனை எனும் திரைப் படம் பார்த்தபின் ஜெயமன்மத மாமுனிவர் எழுதியதாகக் கருதப்படும் இச்செய்யுளை ஆராய்வோம்.

உதவிகள் செய்வதாய் வாக்களித்து, உயிரையே உறிஞ்சிடும் கயவருக்கு:

பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு வேண்டாதவர் அடிபட்டால் அவர் காயங்களுக்கு மருந்திடுவது தவறு என்று தெரியாத டாக்டர். அவருடைய அன்பான மனைவி. அழகான குழந்தை — மூன்று பேரும் எப்படி அதிகார பலத்தில் கசக்கி நசுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையே இவ்விரண்டு வரிகளும் எடுத்துச் சொல்கின்றன.

டாக்டர் மீது கொலைப் பழி சுமத்தப்படுகிறது. அவர் மனைவிக்கு விபசாரி என்ற முத்திரை. காவலுக்கு நியமிக்கப்பட்ட போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அவளைக் கற்பழிக்க முயற்சி செய்து, இடையூறாக வரும் குழந்தையின் பிஞ்சுக் கழுத்தை நெறித்துக் கொன்று விடுகிறார். கண்ணீரும் கதறலுமாக நியாயம் கேட்டு அமைச்சர் வீட்டுக்குப் போனால் அங்கே... அமைச்சரின் காமம் படம் எடுக்கிறது. கற்பு பறிபோகிறது. (அம்மம்மா, குழந்தையின் உயிர் பறிக்கப்படும் போதும், தன் கற்பு சிதைக்கப்படும் போதும் ராதிகாவிடம் என்ன அற்புதமான உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகள்!)

சமூகக் கொடுமைகளைத் தட்டிக் கேட்கும் ஒரு பெண் வக்கீல் மூலம் கோர்ட்டுக்கும் போய்ப் பார்த்து, அங்கும் பதவியும், செல்வாக்குமே வெற்றி காண்கின்றன. நீதி படுக்கையைத் தட்டிப் போட்டுக் கொள்கிறது.

பதவியின் நிழலொரு பாதுகாப்பு, பணிந்திடும் அவரிடம் நீதிவாக்கு:

ஏற்கெனவே சொன்னபடி பதவியின் பலத்தால் நீதியையும் அரசியல்வாதிகள் விலைக்கு வாங்கி விடுவதை, கொலை செய்தால் கூட அக்குற்றத்திலிருந்து நழுவி விடும் அக்கிரமத்தைப் படத்தின் பின்பகுதி விளக்குகிறது. அதையே செய்யுளின் இறுதி வரிகள் எடுத்துச் சொல்கின்றன.

கதை மாந்தர்கள்: ராதிகாவா, ஸ்ரீவித்யாவா — யாருக்கு முதலிடம்? அமைச்சராக வரும் சரண்ராஜ் நம் கவனத்தை அவர் பக்கமும் ஈர்த்துப் பிடிக்கிறாரே?

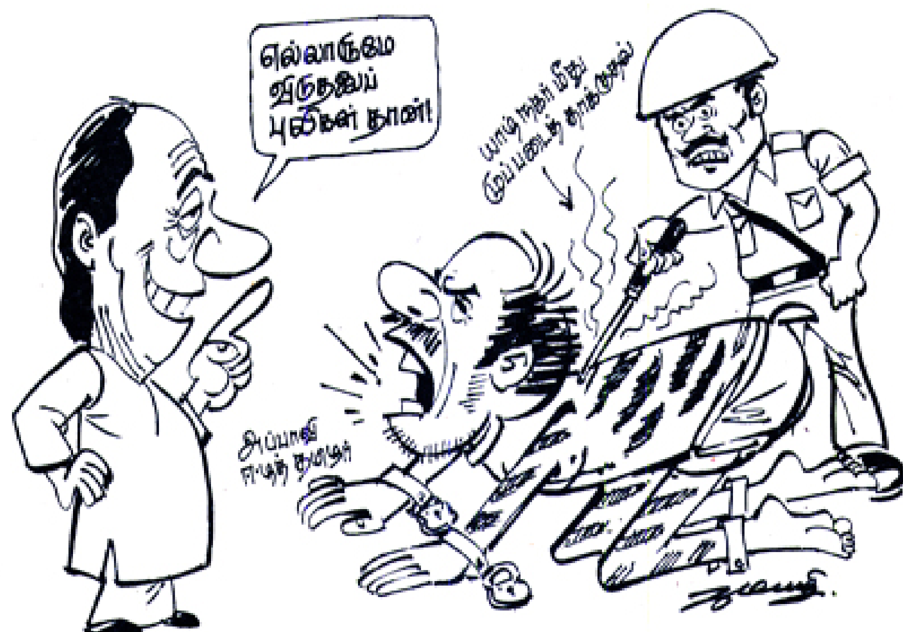
கதை அமைப்பு: அடுக்கடுக்கான சம்பவங்களில் விறுவிறுப்பை அள்ளித் தெளிக்கும் முன் பகுதி. சற்றே அபத்தமான, (ஒரு பெண்ணைக் கண்டு மயங்கி அமைச்சர் செய்யும் அட்டூழியங்கள்) வழக்கமான மசாலாத்தனமான பின்கதை.

வசனம்: பதவி, செல்வாக்கு, போலீஸை அரசியல்வாதிகள் சொந்த அடிமைகள் போல் நடத்துவது — போன்றவற்றின் 'உள்ளும் புறமும்' அறிந்த கலைஞர் கருணாநிதி பேனா நிப்பைத் தீட்டித் தீட்டிக் கூராக்கியிருக்கிறார்.

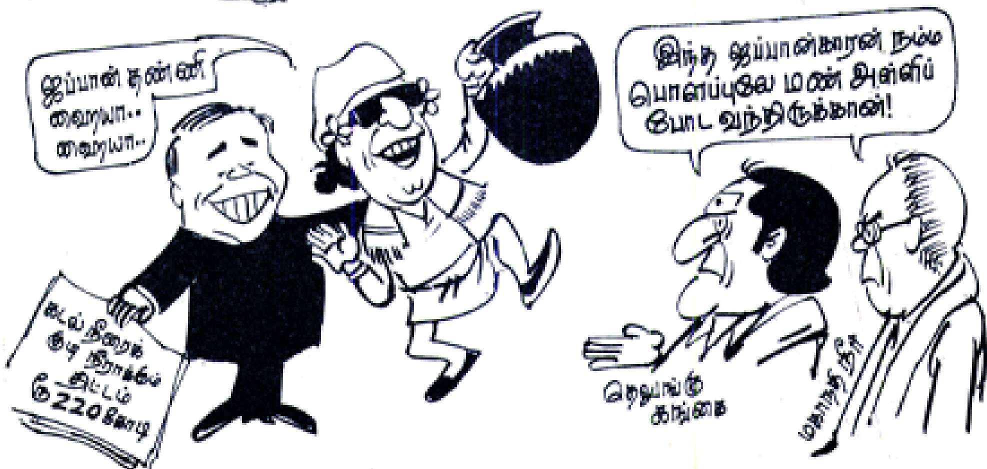
இசை: பாரதியாரின் சின்னஞ்சிறு கிளியே விற்கு இவ்வளவு புதுமையாக, இவ்வளவு இனிமையாக இன்னொரு மெட்டா என்று அதிசயிக்க வைக்கிறார் எம். எஸ். வி.

கதை முடிவு: ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய முடிவுதான். வன்முறை மட்டுமே பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு கொண்டு வரும் என்பது தவறான போதனை அல்லவா?

— **ஜெயமன்மதன்**

எல்லாருமே விடுதலைப் புலிகள் தான்!
யாழ் நகர் மீது
அப்பாவி ஈழத் தமிழர்

இந்தப் போலீஸிடமிருந்து என்னைக் காப்பாத்து!
மலியானா மக்கள்
மீரட் கலவரத்தை அடக்க வந்த ஆயுத போலீஸ்

ஜப்பான் தண்ணி வைரயா.. வைரயா..
கடல் நீரை குடி நீராக்கும் திட்டம் ரூ 220 கோடி
இந்த ஜப்பான்காரன் நம்ம பொளப்புல மண் அள்ளிப் போட வந்திருக்கான்!
தெலுங்கு கங்கை

கல்கி

1987 ஜூன் 7
மலர் 45 இதழ் 45
பிரபவ வைகாசி 24

காந்தியை மறந்தோம்; கற்காலத்துக்குத் திரும்புகிறோம்!

அடிக்கடி நடக்கும் இனக்கலவரங்கள் நமக்குப் பழகிவிட்டன. கன்னியாகுமரி விட்டால் ஹைதராபாத், அதை விட்டால் ஆமதாபாத், அங்கில்லை என்றால் கல்கத்தா, இல்லாவிடில் புதுதில்லி..., மீரட்... என்று மாறி மாறிச் செய்திகள் வர, மதப் பூசல்களுடன் வாழக் கற்றுக் கொண்டு விட்டோம். ஆனால் இதில் பெருமை இல்லை. நாம் நாகரிக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறோம் என்பதற்கு இது அடையாளமில்லை. கற்காலத்துக்குத் திரும்பிக் கொர்ண்டிருக்கிறோம் என்பதே பொருள்.

இவை ஏன் நடக்கின்றன? முதலாவது, ஏராளமான மக்களை இன்னும் படிப்பறிவற்றவர்களாகவே வைத்திருக்கிறோம். பள்ளிகளில் போதிக்கப்படும் கல்வியும் தரமாக இல்லை. 'ஒன்றே கடவுள்; அவனை அடையும் மார்க்கங்களே வெவ்வேறு மதங்கள்' என்றும் 'எல்லா மதங்களும் அன்பு மார்க்கத்தையும் நன்னடத்தையையும் மனிதாபிமானத்தையும் தான் போதிக்கின்றன' என்றும் நாற்பது ஆண்டுகளில் மூன்று தலைமுறையினருக்கு நாம் கற்றுக் கொடுத்திருக்கலாம். தவறிவிட்டோம். அதன் பலனை அனுபவிக்கிறோம்.

இரண்டாவது, அரசியலும் அரசியல்வாதிகளும். இவர்களுக்கு ஜாதியும் மதமும் வோட்டுப் பிடிக்கும் சாதனங்களாகிவிட்டன. இந்த ஊரில் முஸ்லிம் வோட்டு, அந்தக் கிராமத்தில் அரிஜன் வோட்டு, இந்த வட்டாரத்தில் பிள்ளைமார் வோட்டு என்றுதான் சிந்திக்கிறார்கள், அதற்கேற்ப வேட்பாளரையும் நிறுத்துகிறார்களேயொழிய, தங்கள் கட்சியின் பொருளாதார, தார்மீகக் கொள்கைகளை விளக்கி, அவற்றின் அடிப்படையில் வோட்டுக் கேட்பவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? இந்தத் தீமை படிப்படியாக வளர்ந்து, மதச்சார்புள்ள கட்சிகளே உருவாகிவிட்டன. பகிரங்கமாகவும் கூச்சமின்றியும் மதத்தின் பெயரைச் சொல்லி வோட்டுக் கேட்கும் அநாகரிகமும் ஆரம்பமாகிவிட்டது. இவையெல்லாம் எங்கு போய் முடியும்? யாரும் சிந்திக்கக் காணோம்.

மூன்றாவது, திறமையற்ற நிர்வாகம். ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு மதக் கலவரம் தோன்றும் போது அது சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்னையாக மட்டுமே கருதப்படுகிறது. முதலில் போலீஸ், பிறகு ஆயுதப் போலீஸ், அப்புறம் ராணுவம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவற்றுள் ஏதோ ஒன்று அதிக்கிரமங்களைச் செய்கிறது. நீதி விசாரணை நடக்கிறது. அத்துடன் முடிந்தது கதை. (இப்போது மலியானாவில் ஆயுத போலீஸ் நூற்றுக்கணக்கான அப்பாவி மக்களைக் கொன்று கங்கைக் கால்வாயில் உருட்டித் தள்ளிவிட்டதாகத் தெரிகிறது. விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.) சில காலம் சென்று அமைதி திரும்புகிறது. அமைச்சர்களும் நிர்வாகிகளும் சம்பவம் நடந்ததையே மறந்து போகிறார்கள் — அடுத்த கலவரம் மூளும் வரை! நிரந்தரப் பரிகாரம் பற்றி யாருமே யோசிப்பதில்லை.

நான்காவதாக, நமது அரசு, 'மதச்சார்பின்மை' என்ற சொற்றொடரை மதத்தைப் புறக்கணிக்கவே பயன்படுத்துகிறது. மாறாக, எம்மதமும் சம்மதம் என்று ஏற்று, எல்லா மதங்களுக்கும் சமமான உயர்வளித்து, மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் மார்க்கமாக அவற்றை உபயோகித்துக் கொண்டால் பெரிய சாதனைகளை நிகழ்த்த முடியும். இதற்கு, மதத் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்பை அரசு கோரிப் பெற முடியும்; பெற வேண்டும்.

இதைச் செய்யாமல் மதத் தலைவர்களை அரசு புறக்கணிக்கும்போது, அவர்கள் பிராபல்யத்தை இலகுவாக அடைவதற்கேனும் அரசியல் பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். அரசியலில் நேரடியாக ஈடுபடும் மதத் தலைவர்களும் உருவாகிறார்கள். இது, படிப்படியாக வளர்ந்து, வேண்டாத விபரீதங்களுக்கு வழி வகுக்கிறது. இது ஐந்தாவது காரணம்.

வாடிகேனில் போப்பாண்டவர், எம்மதமும் சம்மதம் என்பதை உணர்த்த, சர்வமத சமரச மாநாடு நடத்துகிறார். இந்தியா உள்படப் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பல்வேறு மதத்தவர் அழைக்கப்படுகிறார்கள். நாற்பது ஆண்டு சுதந்திரச் சரித்திரத்தில் நமது அரசும் கணக்கற்ற அரசியல் மகாநாடுகளை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறது. ஆனால் மதங்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்க, மதத் தலைவர்களை அழைத்து, ஒரே ஒரு காந்திய மகாநாடாவது நடத்தியிருக்கிறதா? இல்லை. ஏன்?

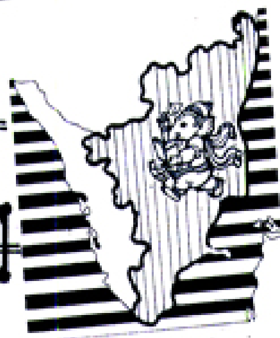
இதற்கு விடை தெரிய, இந்தத் தலையங்கத்தை ஆரம்பத்திலிருந்து மறுபடியும் படிக்கவும்!

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா — பாரதியார்.

மாதம் ஒரு மாவட்டம்

கல்கி ஏற்கும் சமுதாயப் பணி

இந்த மாதம் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம்

'**வ**ளர்ச்சிப் பணிகளை விரைவுபடுத்துவதற்கு வசதியாகத்தான் புதிய மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன' என்று அரசு தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. நியாயம். ஆனால் மாவட்ட எல்லைகளைப் பிரிப்பதில் காட்டும் வேகத்தை, வளர்ச்சிப் பணிகளில் காட்டுகிறதா அரசு? 'இல்லை' என்ற பதிலைத்தான் ஏக்கத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குப் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டமும் விதிவிலக்கு அல்ல!

அதனால்தான், கல்கி ஏற்றிருக்கும் சமுதாயப் பணியில், பதினாறாவது மாவட்டமாகப் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். எனவே, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம் முழுவதிலுமுள்ள பிரச்னைகள் அல்லது அவரவர் ஊர்ப் பிரச்னைகள், இல்லையெனில் தனி மனிதர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் ஆகியவற்றோடு, அரசியல்வாதிகளுடைய — அமைச்சர்களுடைய — அதிகாரிகளுடைய மெத்தனப் போக்குகளையும் சமூக விரோத சக்திகளுடைய அட்டகாசங்களையும் சுருக்கமாக எழுதி, உங்கள் தெளிவான முழு முகவரியோடு கல்கி அலுவலகத்திற்கு அனுப்புங்கள். இவற்றோடு உங்கள் மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்துள்ள சாதனைகளையும் மாவட்ட வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளையும் சேர்த்தே எழுதலாம்.

கல்கி அலுவலகத்திற்கு வரும் உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய கடிதமும் கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவற்றில் முக்கியமானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஜூலை மாத மத்தியில், நமது கல்கி பிரதிநிதிகள் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம் முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்வார்கள்; உங்களைச் சந்தித்துப் பேசுவார்கள். அவர்கள் வரும் தேதி பற்றிய முழு விவரங்களும் பின்னர் தனித் தனிக் கடிதங்கள் மூலம் தெரிவிக்கப்படும்.

சுற்றுப் பயண முடிவில், கல்கி பிரதிநிதிகள் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டக் கலெக்டரைச் சந்தித்துத் தாங்கள் சேகரித்த பிரச்னைகளுக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசி — விவாதித்துப் பதில்களைப் பெறுவார்கள். அவையெல்லாம் ஆகஸ்ட் மாதக் கல்கி இதழ்களில் செய்திகளாகவும் பேட்டிக் கட்டுரைகளாகவும் புகைப்படங்களாகவும் பிரசுரமாகும்.

எல்லாப் பிரச்னைகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் பிரசுரித்து விட முடியாது என்பது உண்மைதான். ஆயினும் நியாயமான பிரச்னைகள் அத்தனையும் மாவட்டக் கலெக்டரிடமும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமும் எடுத்துச் சொல்லப்படுவதன் மூலம், அரசின் கவனத்தையும் அதிகாரிகளின் கவனத்தையும் திருப்ப முடியும். இவற்றோடு, வாழ்க்கையின் அன்றாட அவலங்களையும் சமூக விரோதிகளின் அக்கிரமங்களையும் மோசடிகளையும் வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுவதன் மூலம், நமது சகோதர மக்களிடத்திலும் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாமல்லவா! உடனடியாக எழுதியனுப்புங்கள்.

பசும்பொன் மாவட்டம் பற்றிய பிரச்னைகள், அநீதிகள் தவிர, சாதனைகளும் முன்னேற்றத்துக்கான ஆலோசனைகளும் கல்கி அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர வேண்டிய கடைசித் தேதி: 20.6.87

(உறையின் மேல் 'மாதம் ஒரு மாவட்டம் — பசும்பொன்' என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.)

— ஆசிரியர்

பி.கு: தற்போது நமது நிருபர்கள் கன்னியாகுமரி, அண்ணா, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் ரீ-விசிட் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களது அனுபவங்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் பேட்டிகள் உருவில் புகைப்படங்களோடு கல்கி ஜூன் 21, 28 இதழ்களில் இடம் பெறும்.

• தப்பு என்று தெரிந்த பின், கோவிந்தச் சட்டிடை புள்ளைகளை புரிந்தார் அவர் — ஆம்! பழியை ஏன் மீது போடுவது என்று முடிவு செய்துவிட்டதால்!

நல்ல வளர்ச்சி போர்ன்விடா பயிற்சி!

அன்னையர் அறிவர்: கேட்பரியின் போர்ன்விடா கோகோ, மால்ட், பால் மற்றும் அசல் சீனியின் ஊட்ட நலன்களைக் கொண்டது. போர்ன்விடா குழந்தைகள் மிக விரும்பும் அத் தனிச் சுவையை பாலின் குணத்துடன் அளிக்கிறது.

தினமும் போர்ன்விடா அளிக்கப்படும் குழந்தைகள் வேலையிலும் விளையாட்டிலும் கூர்மையோடிருக்கிறார்கள். அது, அவர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் அளிக்கிறது. அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு எல்லா வகையிலும் நலன் அளிக்கிறது.

அதன் தனிச் சுவையுடன் இணைந்திட்ட இன்றைய வளர்ச்சி.

கேட்பரியின்
போர்ன்விடா

9

வீடுதிரும்பும்போதுமுரளிக்குள்சின்ன தாய் ஒரு கோபம் இருந்தது. அயிரை விட்டு, வரால் வாங்குபவர் என்கிற வாசகம் தோன் றிற்று. ஆனால் எது அயிரை, எது வரால் என்று புரிபடவில்லை. வேலை என்கிற அயிரை மீன் காட்டி மாப்பிள்ளை என்கிற வரால் மீனை இழுக்கிறாரா? அல்லது மாப்பிள்ளை என்று என்னைக் காட்டி வேலை என்கிறதை எடுத்தாரா?

முன்பெல்லாம் ஆண்களை, என் பெண் ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டு மென்றால் ஏழு கடல் ஏழு மலை தாண்டியிருக் கிற இடத்திலிருந்து சந்திரகாந்தக்கல் கொண்டுவா என்று கட்டளை இடுவார்க ளாம். ஆணும் படாத பாடுபட்டுச் சந்திர காந்தக்கல் கொண்டு வந்து பெண்ணை மணந்து கொள்வானாம்.

பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் போரிடு. வீரம் காட்டு. வீணை வாசி, கவிதை எழுது என்று ஏதாவது கட்டளைபோடுவார்கள். பெண்மனசு ஜெயிப் பது அரிது. திருமணம் தகுதியுள்ளவனுக்கு மட்டும்தான். இப்போது அப்படியில்லை.

பெண் மலிவாகி விட்டாள்.

பெண்ணைப் பெற்றவனே ஏழு கடல் ஏழு மலை தாண்டிப் போய்ச் சந்திரகாந்தக் கல் கொண்டு வந்து கொடுத்துப் பெண்ணை யும் தலையில் கட்டுகிறான்.

இந்த வேலை சந்திரகாந்தக்கல்தான். கிடைப்பதற்கரிய விஷயம்தான். இதன் பொருட்டுத் திருமணமா? இது நல்லதா?

ராஜாவின் வைரக்கிரீடத்தைப் பார்த்து ஆசைப்பட்டானும் ஓர் ஏழை. நானும் ராஜா மாதிரி மனுஷந்தானே? எனக்குக் கிரீடமில் லையே என்று ஒரு சந்நியாசியிடம் புலம்பினா னாம்.

கிரீடம்தானே? ராஜாவிடம் கேட்டு வாங்கித் தருகிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. தலையில் கிரீடம் தரிக்கின்ற பொழுதெல்லாம் மடியில் ஒரு குரங்குக் குட்டியை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றாராம் சந்நியாசி. ஏழை யோசித்தான். சரியென்று தலையசைத் தான். கிரீடமும், குரங்கும் ஒரு சேரக் கிடைத் தன.

பளபளக்கிற கிரீடம் பார்க்கிற பொழுதெல் லாம் குரங்குக்குட்டி மடியிலிருந்து எகிறிக் கிரீடம் பறிக்குமாம். இரண்டு விநாடிகள் கூடக் கம்பீரமாய் இருக்க விடாதாம். கிரீடம் பறிக்கிற வேகத்தில் முகமெல்லாம் கீறி விட்டதுகுரங்கு. எரிச்சல்தாளாமல்குரங்கின் தலையில் கிரீடம் வைத்துவிட்டு ஒழிந்து போ என்று நகர்ந்து விட்டானும் ஏழை.

அரச பதவி கடினமானதென்று கதை சொன்னாலும், இது தனக்கும் பொருந்துமா என்ற பயம் வந்தது முரளிக்கு.

''அம்பி, இந்த வேலை சாதாரணமாக் கிடைக்கலேடா.'' மெல்ல சங்கரன் தான் பட்ட கஷ்டங்களை விவரித்த போது, சந்திர காந்தக்கல் சுலபம் என்று பட்டது.

''நாளைக்கு அந்த ஜி. எம். கேட்கலாம், 'என்ன, மாப்பிள்ளை வேலைக்குச் சேர்ந்திட் டாரா'ன்னு 'ஆமாம்'னு நான் பதில் சொன் னால்தான் மரியாதை.

"சரி இது நடக்கலேன்னு வெச்சுக்கோ, ஒண்ணும் இடிஞ்சு போயிட மாட்டேன். ஜி. எம். மைக் கண்டா ஓடி ஒளிய மாட்டேன். எம் பொண்ணுக்குப் பையனைப் புடிக்க லேன்னு பெரிய பொய்யா சொல்லிக்கலாம். சொல்லிட்டுத் தலையைக் குனிஞ்சுக்கலாம். சொல்லணுமாங்கிறதுதான் கேள்வி.

''போ, போய் வேலையை முதல்ல ஒத் துக்கோ. அப்புறம் பேசிக்கலாம்...'' என்று சங்கரன் அனுப்பி விட்டார்.

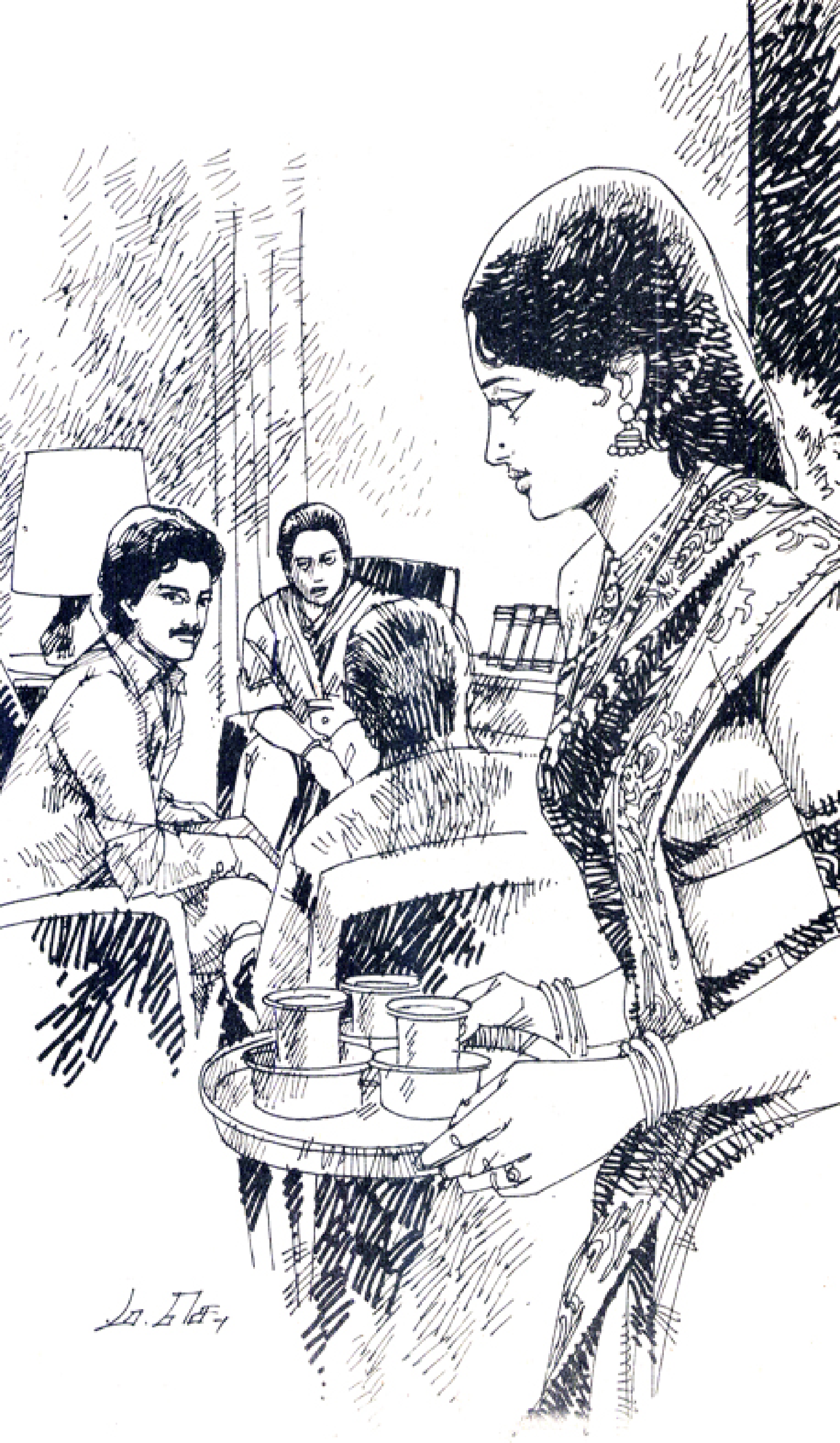
பாலகுமாரன்

வேலைக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய ஒரு வார இடைவெளியில் தூக்கம் சுத்தமாய்ப் போயிற்று. அம்மாவிடம் தயங்கித் தயங்கிச் சொன்ன போது, அதுக்கென்ன, பேஷாப் பண்ணிக்கோயேன், அவா வடதேசத்து வட மாள், நாம ப்ரஹசரணம். பண்ணிக்கலாம். தப்பில்லே'', என்றாள்.

முரளிக்குக் கல்யாணம் பற்றிய கனவு இல்லை. ஆனால் பயம் இருந்தது. கல்யாணமே கூடாது என்கிற கடுமை இல்லை. ஆனால் நல்ல பெண்ணைப் பார்த்து, பேசி, புரிந்து, திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் இருந்தது.

'சங்கரன் சார் ரொம்ப தேங்க்ஸ்! வேலை வேண்டாம்' என்று மனசுக்குள் சொல்லிப் பார்த்தான்.

வீட்டில் ஆண் துணையில்லாததை முரளி முதன் முதலாய் உணர்ந்தான். அப்பா இல்லை. கலந்து பேச, அண்ணன் தம்பி யாரும் இல்லை. குறைந்த பட்சம் தங்கை கூட இல்லை. இவனைப் போலவே வேலைக்கு அலை யும் நண்பர்களிடம் பேசலாம். உடனே அவர்கள் விழிகள் விரியும். வயிற்றுக்குள் அமிலம் சுரந்து பொங்குவது விடுகிற மூச் சில் தெரியும். ''மோட்டார்சைக்கிள் கம்பெனி

வேலை, பெண்ணோட வருதா? கை கொடு மச்சி. ஏம்பா அவரு பேர் என்ன சொன்னே, சங்கரனா...? அவருக்கு வேறே பொண்ணு இருக்குதா...?''

''எதுக்குடா?''

''நாம ஒரு அப்ளிகேஷன் போடலாம்னு தான்.''

நாக்கைத் தொங்கவிட்டுப் பசியில் அலை இறவனிடம். கொழுப்புச் சேராத சரிவிகித உணவு பற்றிப் பேச முடியுமா?

முரளி தனக்குத்தானே அதிகம் பேசிக் கொண்டான்.

''ஒரு கண்டிஷன் சங்கரன் சார், நான் பொண்ணைப் பார்த்து, சரின்னு பட்டாத் தான் கல்யாணம் பண்ணிப்பேன் சம்மதமா?''

—சொல்ல முடியுமா? சொல்வது நியாயம் தானா?

'வேலைக்கு முயற்சி பண்ணும்போதே இதைச் சொல்லலியே நீங்க. சொல்லியிருந்தால் வேண்டாம்னு போயிருப்பேனே...'

உண்மையாகவா...? நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல். மனசு கட்டளையிட்டது. நெஞ்சு தவித்தது.

'வேலைல ஜாய்ன் பண்ணிட்டேன். எனக்கு உங்க பொண்ணைப் பிடிக்கலை. இப்ப என்ன செய்யப் போறேள்?'

''ஆறு மாசம் ப்ரொபேஷன். அப்புறம் தான் வேலை நிரந்தரமாகும். ஒரு வார்த்தை கூடக் காரணம் காட்டாம வேலையிலேர்ந்து எடுக்கலாம். ஜி. எம். கிட்ட போய்ப் பையன் முரண்டு பண்றான்னு சொன்னாப் போறும். பறட்டுன்னு கிழிச்சிருவார்.''

'சார் நானே முன்னாடி நின்னு, உங்க பொண்ணுக்கு வேற இடமாப் பார்த்து...'

பகவானே முடியுமா என்னால்?

கண் மூடாமலேயே இருண்டு கொண்டு. இருண்டு கொண்டு வந்தது.

நாலு நாட்கள் உழப்பலுக்கப்புறம் இந்த வேலை வேண்டாம் என்று தீர்மானம் பண்ணினான். நீண்ட எதிர்காலம் கருதி இப்போது எடுக்கின்ற இந்த முடிவு சரியானது என்று திடம் கொண்டான்.

''சங்கரன் சார், ஐயாம் ஸாரி, எனக்கு எங்கேயாவது ஒரு சின்ன வேலை கிடைக்கும்.. அதில படிப்படியா முன்னுக்கு வந்து... வெல் ஐயாம்ஸாரி..'' என்று மனசுக்குள் பேசியபடி சங்கரனின் வீட்டை நெருங்கினான்.

உள்ளே போனதும் நப்பாசையில் நாக்கு ஒட்டிக் கொண்டது. சிரமப்பட்டுப் பிரிக்கையில் உலர்ந்தது.

''ஏம்ப்பா... ஏன்? ஒரு மாதிரியா இருக்கு உன் முகம். உடம்பு சரியில்லையா?''

''இல்லை சார், மனசு.''

''ஏன்?''

''பெரிய கண்டிஷனா போட்டுட்டேன்னு பயமா இருக்கு சார். என் தகுதிக்கு...''

''என்ன கண்டிஷன்?''

''உங்க பொண்ணை நான்... பார்த்தது கூட இல்லை... எப்படி நான்...?''

சங்கரன் முகம் சுருங்கினார். வெகுநேரம் உற்றுப் பார்த்தார்.

''அடப்பாவி... இதுக்கா இடிஞ்சு போயிட்டே? உன்னைப் புத்திசாலின்னு நினைச்சேன். இல்லை போலிருக்கே?''

''சார்...''

''புடிக்காதஒரு புள்ளைக்குஎம்பொண்ணை கல்யாணம் பண்ண எனக்குப் பைத்தியமா புடிச்சிருக்கு? இதுக்கா இருண்டு போச்சு உன் முகம்? அவள் எனக்கு ஒரே பெண். அவளைத் தலையில் கட்ற மாதிரி கொடுப்பேனா?

''அடடே... எம்பொண்ணு சப்பாணியா, தத்தாரியா, இல்லை பைத்தியமா இருக்கும்னு நினைச்சுக்கவலைப்பட்டியா? வியாதிவெக்கை இருக்குமோன்னு கவலைப்பட்டியா? அப்படி ஒரு பாவம் மனசறிஞ்சு நான் பண்ண மாட்டேன் அம்பி... உட்கார். உட்கார் முதல்லே.

''எம்பொண் அழகி. கெட்டிக்காரி. எம். ஏ. படிச்சிருக்கா. நீ சாயங்கால நேரமா வர்றயா... வீட்டில் இருக்க மாட்டா... என் கார் வந்ததும் எடுத்துக் கொண்டு க்ளாஸுக்குப் போயிடுவாள். அதுதான் பார்க்க முடியலை.

''நீ நல்லவன். குணவான். கெட்ட பழக்கம் எதுவும் இல்லாத பிள்ளை. பிக்கல் பிடுங்கல் இல்லாத குடும்பம்னுதான் கல்யாணப் பேச்சு எடுத்தேனே தவிர தாணிக்குத் தீனின்னு பேசலைப்பா நான். முருகா... எவ்வளவு தப்பா நினைச்சுட்டே என்னை..''

உள்ளே சின்னதாய் ஒரு நிம்மதி சுடர் விட்டது.

''என் சகோதரிகள் நாலு பேரும் ரொம்ப சிரமப்பட்டவா. சரியான மாப்பிள்ளையில்லாதபடி போச்சு. என் பொண்ணுக்கு நல்ல பையனாக் கிடைக்கணுமேன்னுதான்... கடவுளே... இப்படிக் கேவலமா நினைச்சுட்டியே என்னை...''

தலை கவிழ்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார்.

''ஒண்ணு செய் அம்பி. சம்பிரதாயங்கள்ல எனக்கு நம்பிக்கையில்லேன்னாலும் உனக்கு இருக்கும். உங்கம்மாவுக்கு இருக்கும். வேலைல சேரு. பத்து நாட்கள் கழிச்சு அம்மாவோட பொண் பார்க்க வா. நான் வந்து கூப்பிடறேன். ஜாதகம் தேடி எடுத்துக் கொண்டு வரேன். உனக்குப் புடிச்சிருந்து, ஜாதகம் பொருந்தியிருந்தால் செய்துக்கோ. உங்கம்மா சம்மதம்னா தாலி கட்டு. இல்லேன்னா தவறேயில்லை. உனக்கு வேலை பண்ணி வச்ச புண்ணியம்...''

சுடர் பெரிசாகி, பெட்ரோமாக்ஸாகி, இருள் விலகி, முகம் ம ல ர் ந் து... கைகூப்பி, கைகூப்பலிலேயே மன்னிப்புத் தெரிவித்து, காலில் ஒருமுறை நெடுஞ்சாண்கிடையாய் விழுந்து, சங்கரன் மனம் குளிரப் பண்ணி மறுநாள் வேலையில் சேர்ந்தாயிற்று.

''கங்கிராட்ஸ்...'' ஜி. எம். கைபற்றினார். ''கங்கிராட்ஸ்'' மறுபடியும் கைகுலுக்கினார். முதல் குலுக்கலுக்குக் கர்வமும் இரண்டாம்

குலுக்கலுக்கு மெல்லிய வெட்கமும் ஏற்பட்டது.

வேலைத் தடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டன. பலவிதமான அதிகாரிகள் அறிமுகம் நடந்தது. பகுதிப் பகுதியாய்க் கம்பெனியைப் போய்ப் பார்த்து அறிமுகம் ஏற்படுத்திக் கொண்டாயிற்று. சில அதிகாரிகள் சுட்டிக் காட்டி செக்யூரிட்டி கன்ஸல்டண்ட் என்று பேசுவது காதில் விழுந்தது. உலகத்தில் எதுவும் ரகசியமில்லை. இரண்டாம் பேர் அறிய சகலமும் சந்திக்கு வரும். வரத் துவங்கி விட்டது.

விளையாட்டாய் ஒரு டைப்பிஸ்ட் இதை விசாரிக்கவே செய்து விட்டாள். ஆமென்று தலையாட்டத்தான் முடிந்தது. மறுக்க மனசில்லை. ஒத்துக்கொண்டது பரவ, இன்னும் இரண்டு பேர்கள் காதோடு கேட்டார்கள். பதில் சொல்லத் தயங்கித் தயங்கி முயன்ற போது 'சரி... புரியுது. கல்யாணத்துக்கு மறக்காமல் கூப்பிடுங்க' என்று அடக்கி விட்டார்கள்.

உள்ளே மீண்டும் குழப்பம் வர... அம்மாவோடு பெண் பார்க்கப் போனான்.

அதுவும் சாயங்கால வேளை. ஞாயிற்றுக் கிழமை மூன்று மணி. வெப்பம் குறைந்து கடற்காற்று கரை திரும்பித் திரைச் சீலையோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிற வேளை.

புஸ்ஸென்று 'ஷாம்பு' போட்டு, மென்மையாய்ப் பின்னியிருந்த தலைமுடியும் செந்தூரப் பொட்டும் சுடர்விழிகளுமாய் லலிதா காப்பித் தட்டைக் கொண்டு வந்த போது தனனம் தனனம் தனனம் தனனம் தம்தன தம்தன தம்தந்தனனம் என்று உள்ளே யாரோ வீணை மீட்டினார்கள். லலிதா நமஸ்கரித்தாள்.

முதுகு வளைவு தெரிந்தது. லலிதா உட்கார்ந்தாள்.

தோள் பட்டைச் சரிவு தெரிந்தது. லலிதா துள்ளி எழுந்தாள்.

இடுப்பின் வெண்மை தெரிந்தது. லலிதா அருகே தாண்டிப் போனாள்.

பின்பக்கக் குழைவு தெரிந்தது. லலிதா குனிந்து காலி தம்ளர் எடுத்தாள்.

விரல் நுனியில் கூர்மை தெரிந்தது. லலிதா தன் முகம் துடைத்தாள். உதட்டின் வளைவு தெரிந்தது.

''லலிதா, என்னம்மா படிச்சிருக்கே..?'' அம்மா கேட்டாள்.

யாழின் ஒற்றைத் தந்தி மீட்டப்பட்டது.

''பாட்டுப் பாடுவியோ?'' அம்மா கேட்டாள்.

'எதற்குப் பாட வேண்டும், பேசினால் போதாதோ?' கேள்வி வந்தது.

''பியானோ வாசிப்பேன் மாமி.''

''பியானோவா?'' இவன் கேட்டான்.

லலிதா அவனை மாடிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனாள். பியானோ திறந்தாள். உட்கார்ந்தாள். இடது கோடியும் வலது கோடியுமாகக் கட்டையில் வைத்து இழுத்தாள்.

அருகில் உட்கார்ந்த முரளிக்கு அவள் இளமை தெரிந்தது.

தனனம் தனனம் தனனம் தனனம் தந்தன தந்தன தந்தனனம்... மெல்ல தலை கிறுகிறுத்தது.

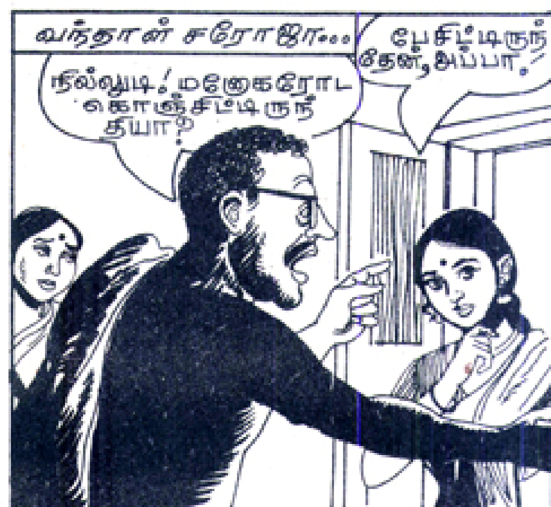
இப்போது எது சந்திரகாந்தக் கல்?
லலிதாவா? வேலையா?
இரண்டுமேயா...?

(தொடரும்)

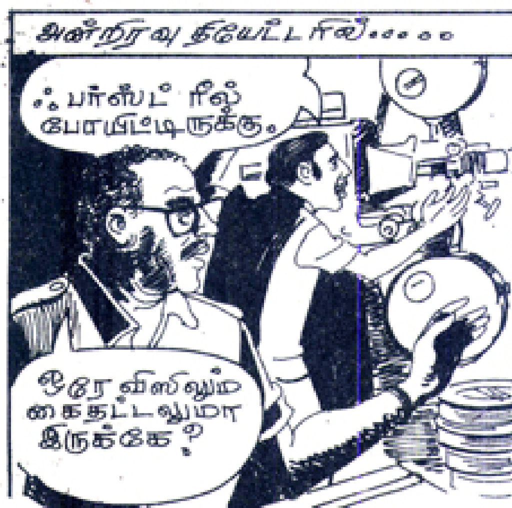
வெளியே வேறு உலகம்!

கதை: எஸ்.குமார்
படம்: செல்லம்

சற்று நேரம் சென்று மறுபடி விஸில், கைதட்டல்....

என்னப்பா, ஏதாவது கோளாறு?

இல்லே ஸார்! காதலுக்காகக் கதாநாயகி வாதாடற ஸீன்! பஞ்ச் வசனங்கள்!

சிவப்பிரகாசம் இரவு வீடு திரும்பும் போது....

சினிமாக் காதலை ரசிகர்கள் எவ்வளவு பெருந்தன்மையுடன் அங்கீகரித்தார்கள்! நான் மட்டும் சரோஜாவை ஏன் கோபித்தேன்?

சே! ரொம்பத் தப்பு. மனோகர் நல்லவன். அவனுக்கே சரோஜாவைக் கட்டி வைத்து விடலாம்....

மறுநாள் காலை....

எழுந்திருப்பா, சிவா! மானம் மரியாதையெல்லாம் கப்பலேறிப் பார்க்கையிலே நீபாட்டுக்கு நிம்மதியா தூங்கறே!

சிவப்பிரகாசம் திடுக்கிட்டு எழுந்து...

என்ன, என்ன ஆச்சு?

உன் மக சரோஜா அந்த மனோகரோட ஓடிடப் பார்த்தா. ...நல்ல வேளையா வழியிலே பார்த்து மடக்கி இட்டாந்துட்டோம்!

சிவப்பிரகாசம் ஆத்திரமடைந்து...
அடிப்பாவி!
இப்ப அடிச்சு என்ன பிரயோஜனம்? குளக் கரையிலே கூத்தடிக் கறப்பவே கண்டிச்சி ருக்கணும்!

திண்டலும் ஏச்சுப் பேச்சும் திகட்ட, கூட்டம் கலைந்தது....
நாளை பஞ்சாயத்தைக் கூட்டுவோம். அதுவரை உன் மக உன்கூடயே இருக்கட்டும்.

எம் பொண்ணு? சீ! வீட்டுக்குள் நுழைஞ்சால் கொலை விழும்! அவனோட அவளே போயிட்டா இல்லே, அவனோடயே இருக்கட்டும்!

என்னப்பா இது? சரி சரி, நாளை பஞ்சாயத்திலே பேசிக்க.

அவர்கள் போனதும் கனகம் 'ஓ'வென்று அழ...
இத பாரு, கனகம்! சினிமாக் காதலை ஆமோதிச்சு விசிலடிச்சவனெல்லாம் நாளை பஞ்சாயத்திலே இந்த ஜோடியைப் பிரிக்கச் சதுரம் கட்டிப் பேசுவாங்க. அதனாலே...

அதனாலே...?
ஒரு ராத்திரி அவனோட இருந்திருக்கா; இனி அவனுக்கு வேணும்னு பெண்டாட்டி யாகலாமே தவிர, எனக்கு மகளாக முடியாதுன்னு பிரிச்சுப் பேசி, அவங்களைச் சேர்த்து வைக்கணும்!

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 46

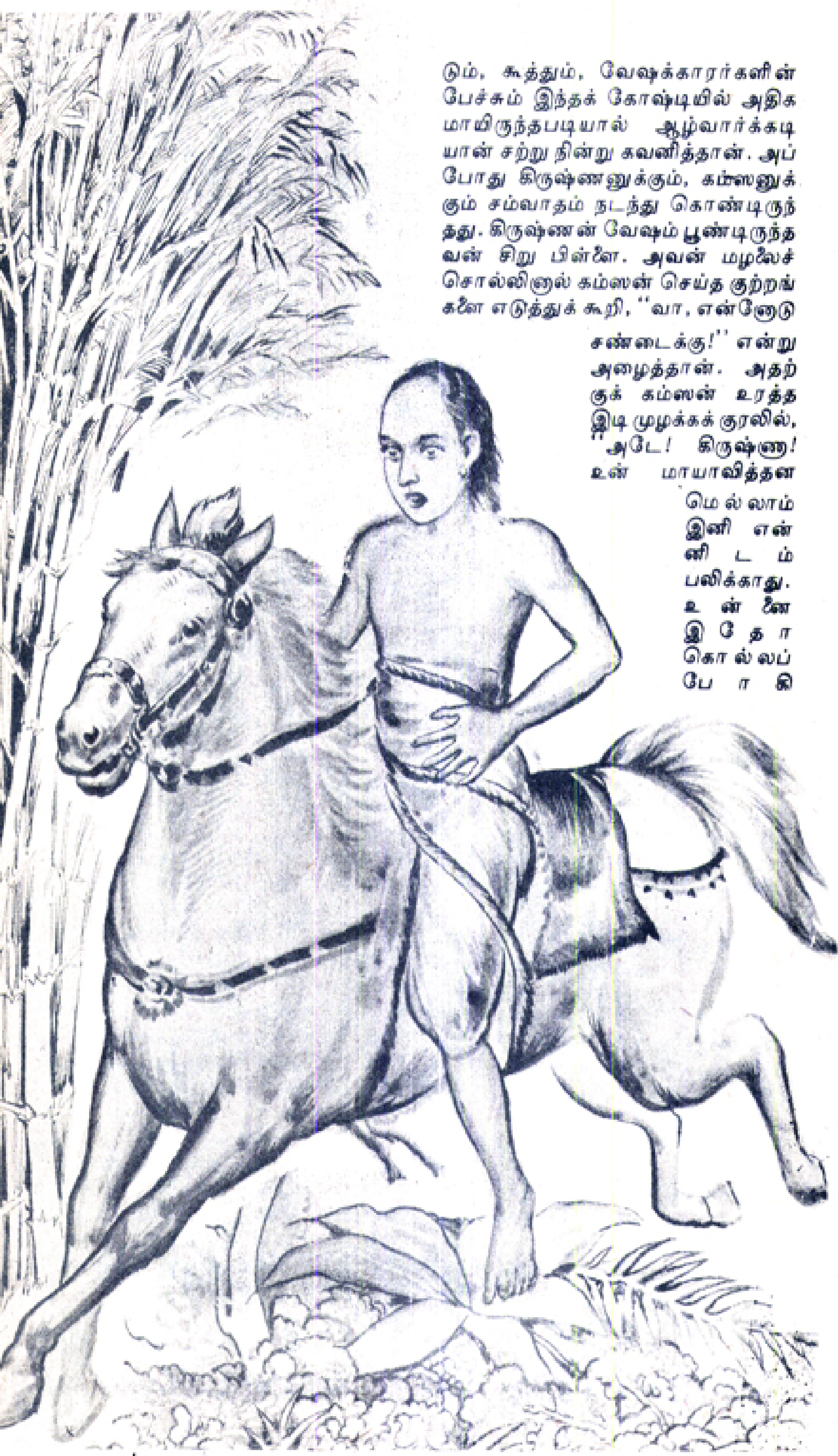
மக்களின் முணுமுணுப்பு

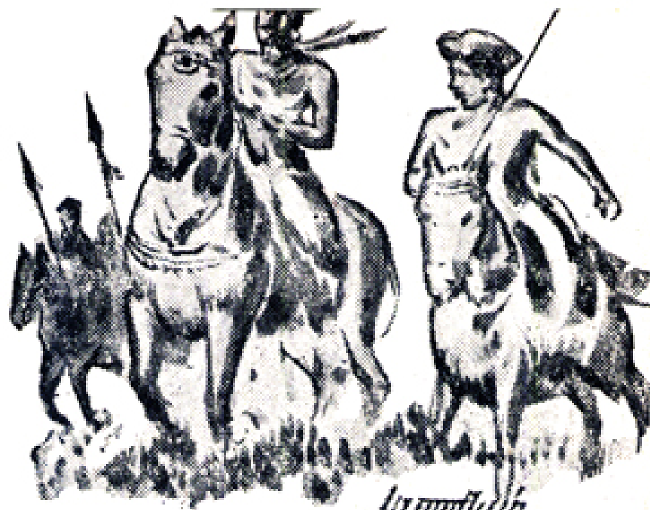
சோழ குல மூதாட்டியின் சந்நிதியிலிருந்து ஆழ்வார்க்கடியான் இளைய பிராட்டியின் மாளிகைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றான். வழியில் பழையாறை வீதிகளில் கண்ட காட்சிகள் அவனுக்கு மிக்க உற்சாகத்தை அளித்தன. கண்ணன் பிறந்த திருநாளை இந்த ஜனங்கள் எவ்வளவு குதூகலமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்? வைஷ்ணவம் இந்தச் சோழ நாட்டில் நிலைத்து நின்று பரவப் போகிறது என்பதில் ஐயம் இல்லை. சைவ சமயத்துக்கு இங்கே செல்வாக்குப் பெருகுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. நூறு வருஷ காலமாகச் சோழ குலத்து மன்னர்கள் புதிய புதிய சிவாலயங்களை நாடெங்கும் நிர்மாணித்து வருகிறார்கள். மூவர் பாடிய தேவாரப் பாசுரங்கள் அக்கோயில்களின் மூலமாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சிவாலயங்களில் தேர் திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடத்தப்படுகின்றன. இப்படியெல்லாமிருந்தும், திருமாலின் பெருமைக்கு யாதொரு குறையும் ஏற்படவில்லை. விஷ்ணு மூர்த்தியின் ஒன்பதாவது பரிபூரண அவதாரமாகிய கண்ணன் மக்களின் இதயத்தைக் கவர்ந்துவிட்டான். கோகுலத்திலும் பிருந்தாவனத்திலும் வட மதுரையிலும் எம்பெருமான் நிகழ்த்திய லீலைகள் இவர்களுடைய உள்ளத்தில் குடிகொண்டு விட்டன. அம்மம்மா! எத்தனை பாகவத கோஷ்டிகள்! எத்தனை வீதி நாடகங்கள்! எத்தனை விதவிதமான வேஷங்கள்! — ஆம்; முன்னம் நாம் பார்த்ததைக் காட்டிலும் இப்போது அதிகமாகவே இருந்தன. கோஷ்டிகளைச் சூழ்ந்து நின்று வேடிக்கை பார்ப்போரின் கூட்டமும் ஆரவாரமும்கூட அதிகமாகவே இருந்தன. பழையாறையைச் சுற்றிலுமிருந்த கிராமங்களிலிருந்து புதிய புதிய நாடக கோஷ்டியினர் வந்து கொண்டேயிருந்தார்கள்.

நாடக கோஷ்டி ஒன்றில் வஸு தேவர், தேவகி, கிருஷ்ணன் பலராமன், கம்ஸன் ஆகியவர்கள் வேஷம் தரித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். பாட்

அமரர் கல்கி

டும், கூத்தும், வேஷக்காரர்களின் பேச்சும் இந்தக் கோஷ்டியில் அதிகமாயிருந்தபடியால் ஆழ்வார்க்கடியான் சற்று நின்று கவனித்தான். அப்போது கிருஷ்ணனுக்கும், கம்ஸனுக்கும் சம்வாதம் நடந்து கொண்டிருந்தது. கிருஷ்ணன் வேஷம் பூண்டிருந்தவன் சிறு பிள்ளை. அவன் மழலைச் சொல்லினால் கம்ஸன் செய்த குற்றங்களை எடுத்துக் கூறி, "வா, என்னோடு சண்டைக்கு!" என்று அழைத்தான். அதற்குக் கம்ஸன் உரத்த இடி முழக்கக் குரலில், "அடே! கிருஷ்ணா! உன் மாயாவித்தனமெல்லாம் இனி என்னிடம் பலிக்காது. உன்னை இதோ கொல்லப் போகி

றேன். உன் அண்ணன் பலராமனையும் கொல்லப் போகிறேன். உன் அப்பன் வஸுதேவனையும் கொல்லப் போகிறேன். அதோ நிற்கிறானே, உடம்பெல்லாம் சந்தனத்தைக் குழைத்து நாமமாகப் போட்டுக்கொண்டு—அந்த வீர வைஷ்ணவனையும் கொன்றுவிடப் போகிறேன்!'' என்று கூறியதும், சுற்றிலும் நின்றவர்கள் எல்லாரும் நமது ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்துச் சிரிக்கத் தொடங்கினார்கள். கிருஷ்ணன், பலராமன் வேஷம் போட்டிருந்தவர்கள் கூட அவனை நோக்கினார்கள். கூட்டத்தில் பலர் அவனை நெருங்கி வந்து சூழ்ந்து கொண்டு 'கெக்கெக்கே' என்று சிரிக்கவும் கேலி செய்யவும் ஆரம்பித்தார்கள்.

திருமலை நம்பிக்குக் கோபம் பிரமாதமாக வந்தது. கையிலிருந்த தடியைச் சுழற்றி அக்கூட்டத்திலிருந்தவர்களை ஒரு கை பார்த்துவிடலாமா என்று எண்ணினான். முக்கியமாக, அந்தக் கம்ஸனுடைய தலையில் ஒரு போடு போட விரும்பினான். ஆனால் கம்ஸனுடைய தலையில் அடிப்பதில் பயனில்லை. ஏனெனில் அவனுடைய சொந்த முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு மரத்தினால் செய்து கோரமான மீசையும் கோரைப் பற்களும் வைத்து வர்ணத்தினால் எழுதியிருந்த பொய்த்தலையைக் கம்ஸவேடக்காரன் வைத்திருந்தான். மொத்தத்தில் இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்திலே தடியை உபயோகிப்பது நல்லதல்ல என்று திருமலை தீர்மானித்து அவ்விடத்தை விட்டு நழுவிச் சென்றான். அந்தக் கம்ஸனுடைய குரல், — வேண்டுமென்று பெருங் குரலில் அவன் கத்தியபோதிலும் — எங்கேயோ கேட்ட குரலாக ஆழ்வார்க்கடியானுக்குத் தோன்றியது. அது எங்கே கேட்ட குரல் என்று யோசித்துக் கொண்டே அவன் வீதியோடு நடந்தான்.

ஜனங்களின் குதூகலத்தில் திடீரென்று ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. போகப் போக, மக்களின் உற்சாகக் குறைவு தெளிவாகப் புலப்பட்டது. இது என்ன? திடீரென்று ஏன் இந்த மாறுதல்? ஜனக் கூட்டம் ஏன் இவ்வளவு விரைவாகக் கலைந்து கொண்டிருக்கிறது? வாத்திய முழக்கங்களும் ஆடல் பாடல் சத்தங்களும் நின்றுவிட்டன....! அதற்குப் பதிலாக ஜனங்கள் வீதி ஓரங்களில் ஒதுங்கிச் சிறு சிறு கும்பலாக நின்று என்ன இரகசியம் பேசுகிறார்கள்? பேசிவிட்டு ஏன் விரைந்து நடக்கிறார்கள்? வீட்டுக் கதவுகள் ஏன் தடால் தடால் என்று சாத்தப்படுகின்றன?

இதோ காரணம் தெரிகிறது. குந்தவைப் பிராட்டிக்குக் கூட உடல் நடுக்கத்தை உண்டு பண்ணிய பறை முழக்கமும், ஒற்றனைப் பிடித்துக் கொடுப்பது பற்றிய அறைகூவலும்தான் காரணம்.

இந்தப் பறை முழக்கம் அவ்வளவு தூரம் திருவிழாக் கொண்டாட்டத்துக்காகக் கூடியிருந்த மக்களின் குதூகலத்தைப் பாழ்படுத்திவிட்டது. தனியாகப் போகிறவர்களை மற்றவர்கள் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள்! தெரியாத வேற்று முகங்களையெல்லாம் சந்தேகத்துடன் பார்த்தார்கள். ஆழ்வார்க்கடியானைக் கூடச் சிலர் அவ்விதம் ஐயப்பாடு உள்ள பார்வையுடன் பார்த்துவிட்டு அவசரமாக மேலே சென்றார்கள்.

இதன் காரணத்தைத் திருமலை ஊகித்து அறிந்து கொண்டான். அது மட்டும் அல்ல. ஜனங்கள் சிறு சிறு கும்பலாக வீதி ஓரங்களில் நின்று பேசுவது என்னவென்பதும் அவனுக்கு ஒருவாறு ஊகத்தினால் தெரிந்

திருந்தது. காதில் விழுந்த சிற்சில வார்த்தைகளினால் அது உறுதியாயிற்று.

பழுவேட்டரையர்களின் கொடுங்கோல் ஆட்சியைப் பற்றியே அந்த ஜனங்கள் பேசினார்கள். பழையாறை நகர மாந்தருக்கும் சுற்றுப்புறத்துக் கிராமவாசிகளுக்கும் பழுவேட்டரையர்களின் பேரில் கோபம் இருப்பது இயற்கைதான்.

"பழையாறை நகர்ச் சுந்தரசோழரை
யாவரொப்பார்கள் இத்தொன்
னிலத்தே!"

என்று கவிவாணர்களினால் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட சக்கரவர்த்தியைப் பழையாறையிலிருந்து அவர்கள் தஞ்சைக்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள் அல்லவா? அதுமுதல் பழையாறையின் சிறப்பு நாளுக்கு நாள் குறைவுபட்டு வருகிறதல்லவா? இன்றைக்கு இந்தக் கிருஷ்ண ஜயந்தி விழாவன்று சக்கரவர்த்தி மட்டும் இந்நகரில் இருந்தால், இன்னும் எவ்வளவு கோலாகலமாக இருக்கும்? கண்ணன் கதை சம்பந்தமான வேடம் புனைந்து வரும் நாடக கோஷ்டிகள் எல்லாம் நகரத்தின் வீதிகளில் சுற்றிவிட்டுச் சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை முற்றத்தில் வந்து கூடும் அல்லவா? நடிகர்களுக்கும் பாட்டில் வல்லவர்களுக்கும் பாணர்களுக்கும்பாடினிகளுக்கும்புலவர்களுக்கும் சக்கரவர்த்தி வெகுமதிகள் அளிப்பார் அல்லவா? சோழ நாடே பழையாறைக்குத் திரண்டு வந்துவிட்டது என்று கூறும்படி ஜனத்திரள் சேர்ந்திருக்கும் அல்லவா! கடைகண்ணிகளில் வியாபாரம் இதைவிட நூறு மடங்கு அதிகம் நடந்திருக்கும் அல்லவா? இரவு நந்திபுர விண்ணகரக் கோவிலிலிருந்து வேணு கோபால சுவாமி புறப்பட்டு வீதி வலம் வரும்போது எவ்வளவு மேளமும் தாளமும் ஆட்டமும் பாட்டமும் சிலம்ப விளையாட்டுக்களும் கத்திச் சண்டைகளும் திமிலோகப்படும்?

அவ்வளவும் இந்தப் பழுவேட்டரையர்களினால் இல்லாமற் போய் விட்டது.

இதைத் தவிர இன்னொரு பெருங் குறையும் பழையாறை மக்களின் உள்ளங்களில் குடி கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய கண்ணுக்குக் கண்ணான இளவரசர் அருள்மொழிவர்மர் கடல் கடந்து சென்று இலங்கைத் தீவில் போர் புரிந்து வருகிறார். பழையாறையின் நாலு படை வீட்டுப் பகுதிகளையும் சேர்ந்த பதினாயிரம் வீரர்கள் இளவரசர் தலைமையில் ஈழ நாடு சென்றிருக்கிறார்கள். காடும் மலையும் நிறைந்த அந்த நாட்டில் தமிழகத்தின் மானத்தையும் வீரப் பண்பையும் நிலை நாட்டுவதற்காக அவர்கள் போர் புரிந்து வருகிறார்கள். கொடும்பாளூர் இளங்கோ அந்த ஈழ நாட்டுக்குப் படையெடுத்துச் சென்று போர்க்களத்தின் முன்னணியில் நின்று, மார்பில் வேலைத்தாங்கிஉயிரை விடவில்லையா? எஞ்சியிருந்த சோழ வீரர்கள் அத்தனை பேரும் இறுதிவரை போரிட்டு மடியவில்லையா? அப்படி இறந்தவர்களின் ஆவிகள் அமைதியுறும் பொருட்டு மீண்டும் புலிக் கொடியின் வெற்றியை அந்த ஈழத் தீவில் நிலைநாட்டுவதற்காகவே இளவரசர் அருள்மொழித் தேவர் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய தலைமையில் போரிடும் நம் வீரர்களுக்கு இந்தப் பழுவேட்டரையர்கள் உணவும் துணியும் பணமும் ஆயுதமும் அனுப்ப மறுக்கிறார்களாமே? இது என்ன அநியாயம்? இப்படி உண்டா? தஞ்சாவூர்க் கோட்டையில் உள்ள தானியக் களஞ்சியங்களில் ஏராளமாக நெல்லை நிரப்பி வைத்திருக்கிறார்களே? அவ்வளவும் என்னத்திற்கு? நூறு ஆண்டு காலமாக அரண்மனைப் பொக்கிஷங்களில் சேர்ந்திருக்கும் பணந்தான் எதற்கு? இந்தச் சமயத்தில் நம்முடைய வீரர்களுக்குப் பயன்படாத தனமும் தானியமும் என்னத்திற்கு? எல்லாவற்றையும் இந்தப் பழுவேட்டரையர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? சாகும்போது யமலோகத்திற்குத் தங்களுடன் கொண்டு போகப் போகிறார்களா....?

இப்படியெல்லாம் சில காலமாகவே சோழநாட்டு மக்கள் முணுமுணுத்

டீ உலகில் உயர் வட்டம்

சக்கரா டீ

உயர் வகுப்பினர் பாராட்டும்
தேநீர்ச் செல்வம் சக்கரா டீ.
சொகுசான சுவைமண, திட
குணங்களின் முழுமை
வட்டம். தேநீரிலே
சுகபோகத்தின் உயர்
வட்டம்: சக்கரா டீ.

உயர் வட்ட ரசிகர்களுக்கு
உயர் வளமுள்ள தேயிலை

சக்கரா டீ

டாட்டா டீ லிமிடெட்

உலகிலேயே மிகப்பெரிய டீ கம்பெனி.

daCunha/TT/246/87/TM

துக் கொண்டிருந்தது திருமலை நம்பிக்குத் தெரிந்திருந்த விஷயந்தான். அதிலும், பழையாறை மக்களுக்கு இது விஷயமாகக் கோபம் அதிகமாக இருப்பதும் இயற்கையே? ஈழ நாட்டுப் போர்க்களத்துக்குச் சென்றிருக்கும் பதினாயிரம் வீரர்களின் பெண்டு பிள்ளைகளும் உற்றார் உறவினரும் இந்த மாநகரில் இன்னும் வசித்து வருகிறார்கள் அல்லவா?

ஆகவே, பழுவேட்டரையர்களின் கட்டளையின் பேரில், குற்றம் செய்துவிட்ட ஒற்றனைப் பற்றிப் பறை முழங்கி அறை கூவியதைப் பழையாறை மக்கள் விரும்பவில்லை. பழுவேட்டரையர்கள் மீது தங்களுக்குள்ள குறைகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்வதற்கு அது ஒரு காரணமாயிற்று. ஒற்றனாம் ஒற்றன்! எந்த நாட்டிலிருந்து ஒற்றன் இங்கே வந்துவிடப் போகிறான்! குமரி முனையிலிருந்து வட பெண்ணை வரையில்தான் புலிக் கொடி பறந்து வருகிறதே! ஒற்றனை அனுப்பும்படியாக வேற்றரசன் யார் அவ்வளவு பலசாலியாக இருக்கிறான்? இந்தப் பழுவேட்டரையர்களுக்குப் பிடிக்காதவன் யாராவது இருந்தால் அவன் பேரில் ஒற்றன் என்று குற்றம் சாட்டி வேலை தீர்த்துவிடுவார்கள்! அல்லது பாதாளச்சிறையில் தள்ளி விடுவார்கள்....! இருந்தாலும் நமக்கென்னத்துக்கு வம்பு? அதிகாரம் அவர்களுடைய கையில் இருக்கிறது! நியாயம் அநியாயம் எது வேணுமானாலும் செய்வார்கள்! ஒற்றன் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிவிட்டால், ஊர்ப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கூடக் கேட்க வேண்டியதில்லை அல்லவா...?

இப்படியெல்லாம் பழையாறை மக்கள் மனத்தில் நினைத்ததையும் வாயினால் முணுமுணுத்ததையும் ஒருவருக்கொருவர் மெல்லிய குரலில் பேசிக் கொண்டதையும் ஆழ்வார்க்கடியான் செவிப் புலன் வழியாகவும் மதி ஊகத்தினாலும் தெரிந்து கொண்டான்.

இவ்வாறு மக்களின் மனத்தில் புகைந்து வரும் அதிருப்தி எதில் போய் முடியப் போகிறதோ என்று சிந்தித்துக் கொண்டே குந்தவை தேவியின் மாளிகையை அடைந்தான்.

ழ்வார்க் கடியானிடம் உலக நடப்பைக் குறித்துப் பேசுவதில் இளைய பிராட்டிக்கு எப்போதும் விருப்பம் உண்டு. நாடு நகரமெல்லாம் திரிந்து அவன் ஆங்காங்கு நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வருவான். அதையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளுவதில் அரசிளங்குமரி ஆவல் கொண்டவள். அவன் தேடிக் கொண்டு வந்து பாடிக் காட்டும் ஆழ்வார் பாசுரங்களைக் கேட்பதிலும் இளைய பிராட்டிக்குப் பிரியம் உண்டு. ஆகையால் திருமலை நம்பி எப்போது வந்தாலும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்பாள். முக மலர்ச்சியுடன் அவனிடம் யோகக்ஷேமங்களைப் பற்றி விசாரிப்பாள்.

ஆனால் இன்றைக்கு இளவரசியின் முகபாவத்திலும் பேச்சிலும் சிறிது மாறுதல் தோன்றியதை ஆழ்வார்க்கடியான் கண்டான். மனது எங்கேயோ எதிலேயோ ஈடுபட்டிருப்பதைக் காட்டும் முகபாவம்; பேச்சில் இயற்கைக்கு மாறான ஒரு பரபரப்பு! கொஞ்சம் தடுமாற்றம்..

''திருமலை! என்ன விசேஷம்? எங்கே வந்தாய்?'' என்று குந்தவை கேட்டாள்.

''விசேஷம் ஒன்றுமில்லை, தாயே! வழக்க்ம் போல் தாங்கள் உலக நடப்பைக் குறித்து விசாரிப்பதற்கு, வரச் சொன்னதாக நினைத்துக் கொண்டு வந்தேன். ம்ன்னிக்க வேண்டும். போய் வருகிறேன்.''

''இல்லை, இல்லை! கொஞ்சம் இருந்து விட்டுப் போ! நான்தான் உன்னை வரும்படி சொன்னேன்...''

''தாயே! சொல்ல மறந்துவிட்டேன்! சற்று முன் பெரிய பிராட்டியின் சந்நிதியில் இருந்தேன். தங்களிடம் ஏதோ முக்கியமான செய்தி சொல்ல வேண்டுமாம். தங்களை வரும்படி சொல்லச் சொன்னார்கள்....''

''ஆகட்டும்; நானும் போகத்தான் எண்ணியிருக்கிறேன். நீ இந்தப் பிரயாணத்தில் எங்கெங்கே போயிருந்தாய்? அதைச் சொல்லு!''

''தென்குமரியிலிருந்து வட வேங்கடம் வரையில் போயிருந்தேன்.''

''போன இடங்களில் ஜனங்கள் என்ன பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்?''

''சோழ குல மன்னர் குலத்தின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் சில காலத்தில் வடக்கே கங்கா நதி வரையிலும், ஹிமோத்கிரி வரையிலும் சோழ மகா ராஜ்யம் பரவி விடும் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்....''

''அப்புறம்?''

''பழுவேட்டரையர்களின் வீரப் பிரதாபங்களைப் பற்றியும் பாராட்டிப் பேசுகிறார்கள். சோழ சாம்ராஜ்யம் இவ்வளவு உன்னத நிலைமையை அடைந்ததற்குக் காரணமே பழுவூர்ச் சிற்றரசர்களின்....''

''போதும், இன்னும் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?''

''தங்களுடைய சகோதரர்கள் இருவரையும் பற்றி ஆசையோடு பேசிக் கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் மீது குடிமக்களுக்கு இருக்கும் அன்பையும் ஆதரவையும் சொல்லி முடியாது.''

''அதில் ஒன்றும் வியப்பில்லைதான்! இன்னும் ஏதேனும் பேச்சு உண்டா?''

''சோழ மகா சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரிக்கு ஏன் இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லையென்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். என்னைக் கூடப் பலரும் கேட்டார்கள்...''

''நீ என்ன மறுமொழி சொன்னாய்?''

''எங்கள் இளைய பிராட்டியை மணந்து கொள்ளத் தகுதி வாய்ந்த அரச குமாரன் இன்னும் இந்தப் பூவுலகில் பிறக்கவில்லை என்று சொன்னேன்...''

''அழகாயிருக்கிறது! இனிமேல் அப்படிப்பட்டவன் பிறக்க வேண்டுமாக்கும்! அவன் பிறந்து கல்யாண வயதை அடைவதற்கு முன்னால் நான் கிழப்பாட்டி ஆகிவிடுவேன்! என் விஷயம் இருக்கட்டும் திருமலை! வேறு ஏதாவது பேச்சு உண்டா?''

''ஏன் இல்லை? சிவஞான யோகீசுவரராகப் போவதாய்ச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த மதுராந்தகத் தேவர் திடீரென்று கலியாணம் செய்து கொண்டதைப் பற்றிப் பலரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்....''

''உன் அருமைச் சகோதரி.... ஆண்டாளைப் போன்ற பக்த சிரோமணி ஆகப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாயே.... அவள் இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறுள்?''

''அவளுக்கு என்ன குறைவு தாயே! பெரியபழுவேட்டரையரின் அரண்மனையில் சர்வாதிகாரிணியாக ஆட்சி செலுத்தி வருகிறுள்...''

''பழுவேட்டரையரின் அரண்மனையில் மட்டும்தானு? இந்தச் சோழ ராஜ்யத்துக்கே அவள்தான் சர்வாதிகாரிணி என்றல்லவா கேள்விப்பட்டேன்....!''

''அப்படியும் சிலர் பேசிக் கொள்கிறுர்கள் தாயே! ஆனுல் அவளை விட்டுத் தள்ளுங்கள். இந்த நல்ல நாளில் அவளுடைய பேச்சு எதற்கு? தாங்கள் 'ஆண்டாள்' பெயரைக் குறிப்பிட்டதால், எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்குப் போயிருந்தேன். பட்டர்பிரான் விஷ்ணு சித்தரின்

பாடல்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்து கொண்டேன். இதைக் கேளுங்கள், அம்மா! கண்ணன் பிறந்த திருநாளைப் பற்றிய பாடல்:—

'வண்ண மாடங்கள் சூழ்திருக் கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்
எண்ணெய் சுண்ணம் எதிர் எதிர் தூவிடக்
கண்ணன் முற்றம் கலந்தள றாயிற்றே!

ஓடுவார் விழுவார் உகந்தாலிப்பார்
நாடுவார் நம்பிரான் எங்குற்றான் என்பார்
பாடுவார்களும் பல்பறை கொட்ட நின்று
ஆடுவார்களும் ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே!'

இன்றைக்கு நம் பழையாறை நகரமும் ஆயர்பாடி போலவே ஒரே குதூகலமாயிருக்கிறது, தாயே!''

''குதூகலமாயிருக்கிறது சரிதான்; ஆனால் சற்று முன்னால் வேறொரு வித மான பறை கொட்டிற்றே, அது என்ன திருமலை?''

இந்தக் கேள்விக்காகவே ஆழ்வார்க்கடியான் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

''யாரோ ஒற்றனாம்! தப்பித்துக் கொண்டானாம்! அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பார்களாம்! அதையெல்லாம் பற்றி நான் என்ன கண்டேன், தாயே!''

''உனக்கு ஒன்றும் தெரியாதா? யாராயிருக்கும் என்பது பற்றிச் சந்தேகம் கூட இல்லையா?''

''மனத்தில் ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பற்றிப் பேசுவது அபாயம். தெரு வீதியில் நான் நடந்து வந்தபோது என்னைக் கூடச் சிலர் முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள். என்னை யாரேனும் பிடித்துக்கொண்டுபோய்ப் பாதாளச் சிறையில் போட்டுவிட்டால்....?''

''உன்னைப் பிடிப்பதற்குத் தலையில் கொம்பு முளைத்தவர்களாயிருக்க வேண்டும்! உன் மனத்தில் தோன்றியதை என்னிடம் சொல்லலாம் என்றால் சொல்! நான் உன்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுவேன் என்ற எண்ணம் இல்லையே?''

''கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா! அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. வீர நாராயணபுரத்தில் ஒரு வீர வாலிபனைப் பார்த்தேன். அவன் தஞ்சாவூர் போகிறதாகச் சொன்னான். எதற்காக வென்று சொல்லவில்லை. என்னைப் பல கேள்விகள் கேட்டான்....''

குந்தவை பரபரப்புடன் ''அவன் எப்படியிருந்தான்?'' என்றாள்.

''பெரிய குலத்தில் பிறந்தவனைப் போல் காணப்பட்டான். முகம் களையாயிருந்தது. ஊக்கமும் உள்வலியும் கொண்டவன் என்று தெரிந்தது....''

''உன்னிடம் என்ன கேட்டான்?''

''சக்கரவர்த்தியின் உடல் நிலைமையைப் பற்றிக் கேட்டான். அடுத்தபடி பட்டத்துக்கு வர வேண்டியவரைப் பற்றிக் கேட்டான். இலங்கை சென்றிருக்கும் இளவரசரைப் பற்றிக் கேட்டான். பிற்பாடு, குடந்தை ஜோதிடரிடமும் அதே கேள்விகளைக் கேட்டதாக அறிந்தேன்....''

''ஆகா! குடந்தை ஜோதிடர் வீட்டுக்கு அவன் வந்திருந்தானா?''

''இப்போது ஞாபகம் வருகிறது. தாங்கள் ஜோதிடரின் வீட்டில் இருந்த போதே அவன் தடபுடல் செய்து கொண்டு உள்ளே வந்துவிட்டானாம். நல்லவேளையாகத் தங்களை அவன் தெரிந்து கொள்ளவில்லையாம்....!''

''நான் நினைத்தது சரியாய்ப் போயிற்று....''

''என்ன தாயே நினைத்தீர்கள்?''

''அந்த முரட்டு வாலிபனுக்குச் சிக்

கிரம் ஏதாவது ஆபத்து வரலாம் என்று நினைத்தேன்....

"தாங்கள் நினைத்தது சரிதான். அவன்தான் ஒற்றன் என்று சந்தேகிக்கிறேன். அவனைப் பிடிப்பதற்குத்தான் பழுவேட்டரையர்கள் பரிசு கொடுப்பதாகப் பறையடித்திருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது."

"திருமலை! எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாயா?"

"கட்டளையிடுங்கள் தாயே!"

"அந்த வாலிபனை நீ எப்போதாவது பார்க்க நேர்ந்தால்...."

"பிடித்துக் கொடுத்துப் பரிசு பெற்றுக் கொள்ளட்டுமா?"

"வேண்டாம், வேண்டாம்! என்னிடம் அழைத்துக் கொண்டு வா! அவனிடம் எனக்கு முக்கியமான காரியம் ஒன்று இருக்கிறது!"

ஆழ்வார்க்கடியான் அதிசயம் அடைந்தவனைப் போல் சிறிது நேரம் குந்தவைப் பிராட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். பின்னர், "அதற்கு அவசியம் ஏற்படாது, தாயே! நான் அவனைத் தேடிப் பிடித்து வர அவசியம் நேராது. அவனே தங்களைத் தேடிக் கொண்டு வந்து சேர்வான்!" என்றான்.

அத்தியாயம் 47
ஈசான சிவ பட்டர்

ழ்வார்க்கடியான் அரசிளங் குமரியைப் பார்த்துவிட்டு, அவனுடைய தமையனார் ஈசான சிவ பட்டரின் வீட்டுக்குச் சென்றான்.

அவருடைய வீடு வடமேற்றளி சிவன் கோயிலுக்கு மிக அருகில் இருந்தது. அரண்மனையிலிருந்து அரைக் காத தூரம் இருக்கும். சோழ மாளிகையிலிருந்து வடமேற்றளி ஆலயத்துக்குப் போனால், பழையாறு நகரின் விஸ்தீரணத்தையும் அதன் மற்றச் சிறப்புக்களையும் ஒருவாறு அறியலாம்.

கிருஷ்ண ஜயந்திக் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவாறு அடங்கி விட்டன என்பதை ஆழ்வார்க்கடியான் பார்த்துக் கொண்டு போனான். வீட்டுப்பகுதிகளின் வழியாகச் சென்றபோது ஸ்திரீகள் அங்கங்கே வீட்டு ஓரங்களில் கூடி நின்று கோபமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டு போனான். அந்த ஸ்திரீகள் அனைவரும் தத்தம் கணவர்கள் அல்லது புதல்வர்களின் கழுத்தில் வஞ்சிப்பூமாலை அணிந்து உற்சாகமாக ஈழத்துப் போர் முனைக்கு அனுப்பியவர்கள். நாலு திசைகளிலும் சோழ சைன்யங்கள் நடத்திய வீரப் போர்களில் யாராவது ஒரு வீரன் அந்த ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் சென்று வீர சொர்க்கம் அடையாமலிருந்தது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட பெண்கள் இப்போது அதிருப்தியுடன் முணுமுணுத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைத் திருமலையப்பன் பார்த்தான். இதெல்லாம் என்ன விபரீதத்தில் போய் முடிகிறதோ என்று கவலைப் பட்டுக் கொண்டே சென்றான்.

வடமேற்றளி கோயிலை அவன் அடைந்தபோது நன்றாக இருட்டிவிட்டது. அப்பர் பெருமானால் பாடப் பெற்ற கோயில் இதுதான். அந்த மகானுடைய காலத்தில் இக்கோயிலைச் சுற்றிச் சமணர்கள் செயற்கைக் குன்றுகளை எடுத்து, அந்தக் குன்றுகளில் முழைகளை அமைத்திருந்தார்கள். அப்படி ஏற்பட்ட செயற்கை மலைக் குகைகளில் திகம்பர சமணர்கள் உட்கார்ந்து தவம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதை நமக்கு ஞாபகப் படுத்துவதற்காக இன்றைக்கும் பழையாறைக்கு அருகில் முழையூர் என்று ஓர் ஊர் இருக்கிறது.

அப்பர் பெருமான் பழையாறை ஸ்தல மகிமையைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தபோது சமணர்களின் முழைகள் சிவன் கோயிலை அடியோடு மறைத்திருந்தன. இதை ஆத்ம ஞானத்தினால்

அறிந்த அப்பர் மனம் வருந்தினர். பல்லவர்களின் பிரதிநிதியாக அச்சமயம் சோழ நாட்டைப் பரிபாலித்து வந்த சிற்றரசனிடம் முறையிட்டார். அரசன் அந்தச் செயற்கை முழைகளில் ஒரு பகுதியை இடித்து அப்புறப்படுத்தினன். உள்ளே சிறிய சிவன் கோயில் இருப்பது தெரிந்தது. அப்பர் பரவசமடைந்து பாடினர்.

அந்தக் கோயில் பிற்பாடு சோழ மன்னர்களால் சிறப்படைந்து கற்றளியாகக் கட்டப்பட்டது. ஆனால் இன்னமும் கோயிலைச் சுற்றிலும் முழைகள் சூழ்ந்துபிராகாரச்சுவர்போல்அமைந்திருந்தன. கோயிலுக்குள் பிரவேசிப்பதற்குக் கோபுர வாசல் ஒன்றுதான் இருந்தது. வேறு வாசலே கிடையாது.

கோபுர வாசல் வழியாகக் கோயில் பிராகாரத்துக்குள் சென்று, ஈசான சிவபட்டரின் வீட்டைச் சுலபமாக அடையலாம். இல்லாவிட்டால் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும்.

இப்படித் தன் தமையனாரின் வீட்டைக் குறுக்கு வழியில் அடைவதற்காகத் திருமலை கோபுர வாசலுக்குள் நுழைந்தான். உள்ளே சுவாமி சந்நிதியில் சில அடியார்கள் நிற்பது தெரிந்தது. அவர்கள் கிருஷ்ணனைப் போலவும் பலராமரைப் போலவும் வேஷந்தரித்து வந்த கோஷ்டியார் என்று தோன்றியது. ''ஆகா! இவர்கள் எங்கே இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்!'' என்று அவன் எண்ணமிடுவதற்குள், ஈசான சிவ பட்டர் கோயிலுக்குள்ளேயிருந்து அவசரமாக வெளியேறி வந்தார். அப்போதுதான் கோபுர வாசலுக்குள் நுழைந்திருந்த திருமலையின் கையைப் பிடித்துப் பரபரவென்று வெளியில் இழுத்துச் சென்றார்.

''அண்ணா! இது என்ன?'' என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

''சொல்லுகிறேன் திருமலை! இனிமேல்நம்முடையஉறவெல்லாம்கோவிலுக்கு வெளியே இருக்கட்டும். நீ பதிதன்; சிவ நிந்தனை செய்யும் சமயப் பிரஷ்டன்; இந்தச் சிவாலயத்திற்குள் நீ அடியெடுத்து வையாதே! தெரிகிறதா? நானும் எத்தனையோ பொறுத்திருந்தேன். இன்றைக்குப் பெரிய மகாராணியின் முன்னால் நீ பேசியதை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. வீட்டுக்கு வேண்டுமானால் வந்து உன் பெரிய வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டுபோ! ஆனால்கோவிலுக்குள் அடி எடுத்து வைக்காதே! அடி வைத்தால் நான் சண்டேசுவர நாயனார் ஆகி விடுவேன்!''

இவ்வாறு சொல்லி ஈசான சிவ பட்டர் திருமலையின் கழுத்தைப் பிடித்து ஒரு தள்ளுத் தள்ளிவிட்டு, கோயில் கதவைப் படார் என்று சாத்தினர். ''அண்ணா! அண்ணா!...'' என்று திருமலை ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்ததை ஒருகணமும் காது கொடுத்துக் கேட்காமல் கோவில் கதவை உட்புறம் தாளிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார்.

''ஓகோ! அப்படியா சமாசாரம்?' என்று ஆழ்வார்க்கடியான் முணுமுணுத்துக் கொண்டான். சற்று நேரம் அங்கேயே நின்றான். பிறகு, அச்சிவனார் கோவிலை, சமணர் முழைகள் உள்பட, இரண்டு மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான். வலப்புறமாய்ச் சென்றால் பிரதட்சிணம் செய்ததாகி விடும் என்று வேண்டுமென்றே இடதுபுறமாகச் சுற்றி வந்தான். வட்ட வடிவமாக அமைந்திருந்த செய்குன்றுகளில் சமணர் முழை வாசல்கள் எல்லாம் நன்கு அடைக்கப்பட்டிருப்பதைப்பார்த்தான். பின்னர், ஈசான சிவபட்டரின் வீடு சென்றான். வேடிக்கை வேடிக்கையாகப்பேசும்திருமலையிடம் பட்டரின் மனையாளுக்கு மிக்க பிரியம். அந்த அம்மாளிடம் வழக்கத்தை விட வேடிக்கையாகப் பேசி, வயிறு நிறையச் சிவன் கோயில் பிரசாதத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, வாசல் திண்ணையில் வந்து படுத்தான்.

முதல் நாள் குடமுருட்டி நதிக்கரையோடு வந்தபோது அவன் கண்ட காட்சி ஒன்று நினைவு வந்தது.

அவனுக்கு எதிர்த் திசையில் சில குதிரைகள் வேகமாக வரும் சத்தம் கேட்டுப் பக்கத்தில் அடர்த்தியாக இருந்த மூங்கில் புதர்களுக்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டு நின்றான்.

முதலில் வந்த குதிரை தறிகெட்டு ஓடி வருவது போல் ஓடி வந்தது. அது சொட்டச் சொட்ட நனைந்திருந்தது.

வியர்வையினலா, நதி வெள்ளத்தில் மூழ்கி வந்ததினலா என்று தெரிய வில்லை. அக்குதிரையின் பேரில் ஒரு சிறு பிள்ளை உட்கார்ந்திருந்தான். அவனைக் குதிரையோடு சேர்த்துக் கட்டியிருந்தது. அந்தப் பிள்ளையின் முகத்தில் பீதியும், அத்துடன் ஓர் உறுதியும் சேர்ந்து காணப்பட்டன. சற்றுப் பின்னல் இன்னும் நாலைந்து குதிரைகள் வந்தன. அவற்றின் மீது வேல் பிடித்த வீரர்கள் வந்தார்கள். சீக்கிரத்தில் பிடித்து விடுவார்கள் என்று தோன்றியது. அவர்களில் ஒருவன் தன்னுடைய வேலாயுதத்தைத் தலைக்கு மேலே தூக்கிப் பிடித்து முன்னல் வந்த குதிரைமேல் எறிவதற்குக் குறி பார்த்தான். இன்னெருவன் அதைத் தடுத்தான்.

அச்சமயத்தில் அந்தப் பிள்ளை அடர்ந்த மூங்கில் புதர்களுக்குக் கீழே போக வேண்டியிருந்தது. சற்று வளைந்து தாழ்ந்திருந்த மூங்கில் மரக் கிளை ஒன்று அவனுடைய தலை மயிரில் சிக்கிக் கொண்டது. குதிரை முன்னல் இழுக்கவும் அந்தப் பிள்ளையின் கதி என்ன ஆகுமோ என்று இருந்த நிலையில் பின்னல் வந்தவர்கள் அக்குதிரையை வந்து பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

குதிரை மீது வைத்துக் கட்டியிருந்த பிள்ளையைப்பார்த்துவியப்பும்திகைப்பும்கோபமும் அடைந்தார்கள். ஏதோ அவனைக்கேட்டார்கள். அவன் தட்டுத் தடுமாறி மறுமொழி சொன்னன். விவரமாக ஆழ்வார்க்கடியான் காதில் விழவில்லை. "அவன்எங்கே?" "அவன் எங்கே?" என்று அடிக்கடி பலமுறை கேட்ட கேள்வி காதில் விழுந்தது. அந்த இளம்பிள்ளை "ஆற்றோடு போய் விட்டான்!" "வெள்ளத்தில் விழுந்து விட்டான்!" என்று விம்மி அழுது கொண்டேசொன்னதும்காதில்விழுந்தது. பிறகு அவ்வீரர்கள் அந்தப் பையனையும் குதிரையையும் தங்களுடன் அழைத்துக் கொண்டு ஆற்றங் கரையோடு போய்விட்டார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்தின் பொருள் என்னவென்பது திருமலையப்பனுக்கு அச்சமயம் விளங்கவில்லை. இப்போது கொஞ்சம் விளங்குவதுபோலத் தோன்றியது.

இதற்கிடையில், அந்த வீதி நாடக கோஷ்டியின் நினைவும் அவனுக்கு வந்தது. முக்கியமாக, கம்ஸன் வேஷம் தரித்து, மரப் பொம்மை முகத்தினல் சொந்த முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்தவனின் நடை உடை பாவனைகளும், குரலும் நினைவு வந்தன. முன்னம் கேட்டதுபோல் தொனித்த அக்குரல் யாருடைய குரல் என்பது பற்றியும் விளக்கம் ஏற்படத் தொடங்கியது.

இரவு அர்த்த ஜாமபூஜையை முடித்துக் கொண்டு ஈசான சிவபட்டர் தம் இல்லத்துக்குவந்தார். வாசல்திண்ணையில் ஆழ்வார்க்கடியான் படுத்திருப்பதைப் பார்த்தார்.

"திருமலை! திருமலை!" என்று கோபக் குரலில் கூப்பிட்டார்.

திருமலை நல்ல தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதாகப் பாசாங்கு செய்தான்.

வீட்டுக் கதவைப் படார் என்று சாத்திக் கொண்டு பட்டர் உள்ளே போனர். தமது மனைவியாருடன் அவர் சண்டை பிடிக்கிற தோரணையில் பேசியது அரைகுறையாகத் திருமலையின் காதில் விழுந்தது. தன்னைப் பற்றித் தான் சண்டை என்பதைத் திருமலை தெரிந்து கொண்டான்.

காலையில் எழுந்ததும் ஈசான சிவபட்டர் திருமலையிடம் வந்து, "மறுபடி நாடு சுற்ற எப்போது புறப்படுகிறாய்?" என்று கேட்டார்.

"தங்கள் கோபம் தணிந்த பிறகு

புறப்படுவேன், அண்ணா!'' என்றான்.

''இனி என்னை 'அண்ணா' என்று கூப்பிடாதே. இன்று முதல் நான் உன் தமையனும் அல்ல; நீ என் தம்பியும் அல்ல. நீ சிவத் துவேஷி; நீசன்; சண்டாளன்......''

பட்டரின் மனைவி திருமலைக்காகப் பரிந்து, ''எதற்காக இப்படியெல்லாம் அவனைச் சபிக்கிறீர்கள்! இத்தனை நாளும் சொல்லாததை அவன் இப்போது என்ன புதிதாகச் சொல்லிவிட்டான்! உங்களுக்குத்தான் சிவ பக்தி ரொம்ப அதிகமாக முற்றி விட்டது!'' என்றாள்.

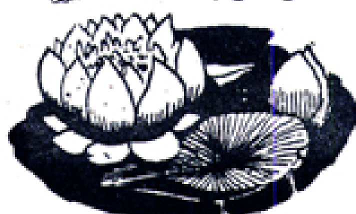
''உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது! அவன் நேற்று பெரிய மகாராணியின் முன்னிலையில் என்னவெல்லாம் சொன்னான், தெரியுமா? 'சுடுகாட்டில் சாம்பரைப் பூசிக் கொண்டு திரியும் பரமசிவனுக்குக் கோவில் என்னத்திற்கு!' என்று கேட்டான். என் காதில் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றியது போலிருந்தது. மகாராணி இராத்திரியெல்லாம் தூங்கவேயில்லையாம்!''

''இனிமேல் அப்படியெல்லாம் பேசமாட்டான். நான் புத்தி சொல்லித் திருத்தி விடுகிறேன். அவனிடம் நல்ல வார்த்தையாகச் சொன்னால் கேட்கிறான்!'' என்றாள்.

''நல்ல வார்த்தையும் ஆயிற்று; பொல்லாத வார்த்தையும் ஆயிற்று. இவன் இராமேசுவரத்துக்கு உடனே போகட்டும். இராமர், பூஜை செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்ட சிவலிங்கத்தை, இவனும் பூஜை செய்து விட்டு வரட்டும். அதுதான் இவனுக்குப் பிராயச்சித்தம். அப்படிச் செய்யும் வரையில் நான் இவன் முகத்திலேயே விழிக்க மாட்டேன்!'' என்றார்.

திருமலையின் உதடுகள் துடித்தன. வட்டியுடன் சேர்த்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத்தான். ஆனால் பேசினால் காரியம் கெட்டுவிடும் என்று பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தான்.

பட்டரின் பத்தினி இச்சமயத்தில் மறுபடியும் தலையிட்டு, ''அதற்கு என்ன? இராமேசுவரத்துக்குப் போகச் சொன்னால் போகிறான். அவனுடன் நாமும் போகலாம். இத்தனை நாள் ஆகியும் நமக்குந்தான் குழந்தை பிறக்கவில்லை. பூர்வ ஜன்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தோமோ, என்னமோ...? திருமலை! எல்லாருமாக இராமேசுவரத்துக்குப் போகலாமா?'' என்று கேட்டாள்.

அவர்கள் இரண்டு பேரையும் சிவ பட்டர் முறைத்துக் கோபமாகப் பார்த்து விட்டுப் போய்விட்டார்.

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் ஈசான சிவ பட்டர் திரும்பி வந்து திருமலையிடம் சாந்தமாகப் பேசினார்.

''தம்பி! 'கோபம் பாபம் சண்டாளம்' என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கோபத்துக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டேன். உனக்கு ஒன்றும் வருத்தம் இல்லையே?'' என்றார்.

''இல்லவே இல்லை!'' என்று சொன்னான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

''அப்படியானால் நீ இங்கேயே இரு! உச்சி கால பூஜையை முடித்துக் கொண்டு நான் வந்து விடுகிறேன். உன்னிடம் சில முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லி யோசனை கேட்க வேண்டும். இங்கேயே இருக்கிறாய் அல்லவா? எங்கும் போய்விட மாட்டாயே?'' என்றார்.

''எங்கும் போகவில்லை, அண்ணா! தங்களை விட்டு எங்கும் போவதாக உத்தேசமில்லை!'' என்றான்.

பட்டர் போய்விட்டார். ஆழ்வார்க்கடியான் தனக்குத்தானே ''அப்படியா சமாசாரம்!'' என்று சில முறை சொல்லிக் கொண்டான். பிறகு அண்ணியிடம்கூடச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் புறப்பட்டான். செய்குன்றுகள் சூழ்ந்த வடமேற்றளிக் கோயிலை இரண்டு மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான். அவ்வப்போது ஏதேனும் சத்தம் கேட்டால் உடனே மறைந்து நின்று கொண்டான்.

அவன் எதிர்பார்த்தது வீண்போகவில்லை. சமணர் முழைகளில் ஒன்றின் வாசல் மெதுவாகத் திறந்தது. முதலில் ஈசான சிவ பட்டர் மூன்று பக்கமும் பார்த்துவிட்டு வெளியே வந்தார். பின்னால் இன்னொரு மனிதன் வெளிப்புறப்

பட்டு வந்தான். ஆகா! இவன் யார்? முகம் தெரியவில்லையே? உடல் அமைப்பைப் பார்த்தால் கம்ஸன் வேடம் பூண்டிருந்தவன் மாதிரி இருக்கிறது! யாராயிருக்கும்? இதைக் கண்டுபிடிக்காமல் விடுவதில்லை. ஓஹோ! இதற்குத்தானா, இவ்வளவு கோபதாபம்? மூடுமந்திரம் எல்லாம்!

முழையிலிருந்து வெளிப்பட்ட இருவரும் முன்னால் சென்றார்கள். ஆழ்வார்க்கடியான் ஒதுங்கிப் பதுங்கி மறைந்து பின் தொடர்ந்தான்.

சிறிது நேரம் நடந்ததும் ஓடைக் கரையை அடைந்தார்கள், சோழ மாளிகைகளுக்குப் பின்புறத்தில் கடலைப்போல் பரவி அலை மோதிக் கொண்டிருந்த ஓடையைத்தான். ஆனால் மாளிகைக்கு வெகு தூரம் மேற்கில் இருந்தது அத்துறை.

ஓடைக் கரையில் அடர்ந்த மரங்கள் பல இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றின் பின்னால் ஆழ்வார்க்கடியான் நின்று இரண்டு கிளைகளுக்கு நடுவில் தலையை நீட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

படகு ஒன்று அலையில் அலைப்புண்டு மிதந்தது. அரண்மனைப் படகு மாதிரி தோன்றியது. படகுக்காரன் கரையில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

பட்டரையும் அவருடன் வந்தவனையும் பார்த்ததும் அவன் படகைக் கரையோரமாக இழுத்து நிறுத்தினான்.

இருவரும் படகில் ஏறிக் கொண்டார்கள். படகு நீரில் போக ஆரம்பித்ததும் பட்டருடன் வந்த மனிதன் கரைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் முகம் பளிச்சென்று நன்றாய்த் தெரிந்தது.

ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு வியப்பு ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. அவன் எதிர்பார்த்த மனிதன்தான் அவன்.

வீரநாராயண புரத்திலும் கொள்ளிடத்துப் படகிலும் சந்தித்த அந்த வீர வாலிபன்தான்!

கம்ஸன் வேடம் பூண்டிருந்தவனும் அவனே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அவர்கள் படகில் ஏறி எங்கே போகிறார்கள்? — அதையும் கண்டுபிடித்துவிட வேண்டியதுதான்! அதாவது தன்னுடைய ஊகம் சரிதானா என்று பார்த்துவிட வேண்டும்.

சோழ மாளிகைகள் பல, வானளாவி நின்ற வீதியில் கடைசி மாளிகை ஒன்று பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது. அது சுந்தர சோழரின் முதன் மந்திரியான அநிருத்த பிரும்மராயரின் மாளிகை. முதன் மந்திரி அநிருத்தர் பாண்டிய நாட்டின் இராஜரீக நிர்வாகத்தைச் செப்பனிட்டு அமைப்பதற்காக மதுரை சென்றிருந்தார். அவருடைய குடும்பத்தார் தஞ்சாவூரில் இருந்தார்கள். ஆகையால் அவருடைய பழையாறை மாளிகை பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது.

ஆழ்வார்க்கடியான் இந்த மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தான். அவனைக் கண்டதும் மாளிகைக் காவலர்கள் பயபக்தியுடன் வந்து நின்றார்கள். மாளிகையின் கதவைத் திறக்கும்படி பணித்தான். காவலர்கள் கதவைத் திறந்தார்கள். பிறகு அவன் கட்டளைப்படி வெளிப்பக்கம் சாத்திப் பூட்டினார்கள். மாளிகையின் மூன்று கட்டுக்களையும் கடந்து பின்புறத் தோட்டத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். அத்தோட்டத்திலிருந்து நெருக்கமான மரஞ் செடிகளைப் பிளந்து கொண்டு கொடி வழி ஒன்று சென்றது. திருமலை அதில் புகுந்து சென்று சிறிது நேரத்தில் குந்தவை தேவியின் மாளிகைத் தோட்டத்தை அடைந்தான். கொடி வீடு ஒன்றில் மறைவான இடத்தில் நின்று சுற்றுமுற்றும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இவ்வளவு சிரமம் அவன் எடுத்துக் கொண்டது வீண்போகவில்லை.

காளிதாஸன் முதலிய மகா கவிகள் வர்ணிக்க வேண்டிய நாடக நிகழ்ச்சி ஒன்று அங்கே நடந்தது.

நீரோடைக் கரையில் படகு வந்து நின்றது. அதிலிருந்து ஈசான பட்டரும் வந்தியத்தேவனும் இறங்கினார்கள். பிறகு நீர்த்துறையின் படிக்கட்டுகளின் வழியாக ஏறி வந்தார்கள்.

படிக்கட்டுகளுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் தோட்டத்தில் அமைந்திருந்த பளிங்குக் கல் மேடையில் இளைய பிராட்டி குந்தவை அமர்ந்திருந்தாள்.

படகில் வந்தவர்கள் நீர்த்துறையின்

நம் மதத்தில் ஏன் யக்ஞம் இருக்கிறது? என்று ஆலோசிக்கிற போது, இவ்வுலகில் மனிதர்களாகிய நம்முடைய ஜீவன ரீதியைக் கவனிப்போம். ஓர் ஊரில் ஒரு ஸாமான் அதிகமாக விளைந்தால், அதை அந்த ஸாமான் விளையாத ஊருக்கு அனுப்பி, நம் ஊரில் விளையாததும் அந்த ஊரில் விளைவதுமான மற்றொரு ஸாமானை வாங்கிக் கொள்கிறோம். தச்சன், கொல்லன் முதலியவர்கள் நமக்காகச் சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள்; நாம் அவர்களுடைய காலக்ஷேபத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கிறோம். பசுக்களுக்குப் புல் போடுகிறோம்; அவை நமக்குப் பால் கொடுக்கின்றன. நாம் ராஜாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்கிறோம். அவர்கள் நமக்குத் தீங்குவராமல்காவல்கட்டுச்செய்கிறார்கள். இப்படி உலக முழுவதுமே பரிவர்த்தனை க்ரமத்தில் (exchange) நடந்து வருகிறது. இப்படியே நாம் லோகாந்தரங்களுடன் சில பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்ஜினீயர் முதலியவர்கள் பெய்த மழை நீரை ஒழுங்காகப் பிரித்து ஆறு முதலியவைகளில் பாயும்படி விடுவார்களேயொழிய, மழை பெய்யும்படி செய்ய அவர்களால் முடியாது. மழை பெய்ய வேண்டுமானால், நாம் சில ஸாமான்களைத் தேவலோகத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். இந்த பரஸ்பர பரிவர்த்தனையையே கீதையில் சொல்லியிருக்கிறது.

தேவான் பாவயதானேன தே தேவா பாவயந்துவ:
பரஸ்பரம் பாவயந்த ச்ரேய: பரம் அவாப்ஸ்யத

இதன் அர்த்தம்: "யாகத்தைக் கொண்டு நீங்கள் தேவர்களைத் திருப்தி செய்து வையுங்கள். அந்தத் தேவர்கள் மழை முதலியவற்றால் உங்களுக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்யட்டும். இப்படியே நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொண்டு, மேலான க்ஷேமத்தை அடையுங்கள்!"

— ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்.

படிக்கட்டுகளில் ஏறி மேற்படிக்கு வந்ததும் இளையபிராட்டி குந்தவை தேவி எழுந்து நின்றாள்.

வந்தியத்தேவன் அப்போதுதான் அப்பெண் அரசியின் திருமுகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

பார்த்தது பார்த்தபடியே நின்றான்.

அவனுக்கும் இளையபிராட்டி குந்தவைக்கும் மத்தியில் ஒரு பூங்கொடி தன் இளந்தளிர்க்கரத்தை நீட்டி இடைமறித்து நின்றது.

அந்தக் கொடியில் ஓர் அழகிய பட்டுப்பூச்சி, — பலவர்ண இறகுகள் படைத்த பட்டுப் பூச்சி, — வந்து உட்கார்ந்தது.

குந்தவை தன் பொன் முகத்தைச் சிறிது குனிந்து அந்தப் பட்டுப் பூச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

வந்தியத்தேவனோ குந்தவையின் முகமலரையே கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

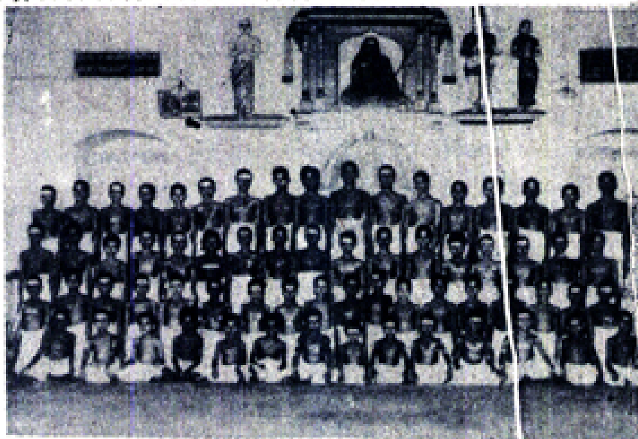
ஓடையில் அலைகள் ஓய்ந்து அடங்கின.

பட்சி ஜாலங்கள் பாடுவதை நிறுத்தின. அண்ட பகிரண்டங்கள் அசையாது நின்றன.

பல யுகங்கள் சென்றன.

(இந்தக் காட்சியையே மேலட்டையில் வண்ணப்படமாக ஓவியர் மணியத்தின் கைவண்ணத்தில் காண்கிறீர்கள்.)

(தொடரும்)

பாடசாலை வித்யார்த்திகளின் ஒரு பகுதி

மஹான் ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதரவர்களால் 1542ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து நடந்து வரும் வேத பாடசாலையை மேற்படி ஸமிதியானது தாய் போல் இயங்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. தற்போது பாடசாலையில் 75 மாணாக்கர்கள் வேதாத்யயனம் செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவளிக்க சுமார் ரூ 250/— ஆகிறது. இந்த தர்மம் நிரந்தரமாய் நடக்க ரூ 2500/— மூலதனம் ஏற்படுத்தியோ அல்லது அவ்வப்போது ரூ 250/— அனுப்பியோ ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் உணவளிக்கும் கைங்கர்யத்தில் பங்கு கொள்ளக் கோருகிறோம்.

நன்கொடை அனுப்ப வேண்டிய பெயரும் முகவரியும்:

அத்வைத வித்யாசார்யா மஹா ராஜா ஸாஹேப்
ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதர் புண்ய ஸ்மரண ஸமிதி
D—76, மூன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர் காலனி,
கும்பகோணம்—612 001.

இந்த நன்கொடைக்கு 80G விதியின்படி வருமான வரிவிலக்கு உண்டு.

சந்தோஷ இடைவெளிகள்

கோபமாய் இருக்கும் எல்லா நாட்களும் இப்படித்தான் விடியும். "இந்தாங்க... நேரமாச்சு" என அவள் எழுப்பவில்லை.

காப்பி போடவில்லை.

வெந்நீர் வைக்கவில்லை.

சபிக்கப்பட்ட யாரோ அன்னியப் பெண் மணியைப் போல முதுகைக் காட்டிக் கொண்டு அடுப்படியில் இருந்தாள். இடையிடையே பையனை அதட்டுவது கேட்டது — ஆங்காரக் குரல்.

"சனியனே.... நீயும் உசிரை வாங்காதே. சித்த பொறு....."

"ம்.... பசிக்குதும்மா....." — பையனின் சிணுங்கல்.

"பால் கொதிச்சுதானே ஆகணும்? என்ன அவசரம்? எமன் வந்து தூக்கிட்டுப் போறான்?"

பையனின் முதுகில் 'ணச்' சென்று அடித்தாள். பேச்சும், செயலும் குழந்தையின் பொருட்டு அல்ல எனத் தண்டபாணிக்குச் சந்தேகம் இன்றிப் புரிந்தது. கோபம் கரீரிட—

அலறி வந்த பையனை அணைத்துக் கொண்டான்.

"த்தா.... த்தா..... அழுகக் கூடாது. என் கண்ணு.... செல்லம்....

தகப்பனின் பாதுகாப்பு. உடம்பு இதம். பையன் ஒட்டிக் கொண்டான்.

"அம்மா அடிக்குதுப்பா...." மழலையில் புகார் செய்தான்.

மற்ற நாட்களில், "அவளுக்குக் கொழுப்பு. நீ அழுகாதே...." எனச் சமாதானப்படுத்துவான். "ஏண்டி அடிச்சே?" என அதட்டவும் செய்வான். தனது அன்னியோன்யத்தை உணர்த்தும் ஒன்றின் குறியீடாகவே சந்திராவும் அதை எடுத்துக் கொண்டு பதில் சொல்வாள். சண்டை நாட்களில் முடிகிறது இல்லை.

"சித்த பொறு.... பால் இப்ப வந்துடும், தங்கம்..."

சண்டைகளைவிட அதன் தொடர்ச்சியாக நீளும் பிரதிபலிப்புக்கள் மோசமானவை. நேற்று காலை, தான் கோபப்பட்டிருக்கக் கூடாதுஎன்றுநினைத்தான். குடும்பவாழ்க்கையில் சச்சரவுகளுக்கு இடம் தரலாகாது. மதிப்பும், மரியாதையும் போகிறது. 'இனி என்ன செய்வே?' என நெஞ்சை நிமிர வைக்கிறது. நிமிர்ந்த பிறகு யாரைத்தான் அடக்க முடியும்?

எதற்காகத் தனக்கு அத்தனை கோபம்?

பத்மாவோடு இணைத்துப் பேசியதற்கா?

பத்மாவோடு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டிய உன்னத வாழ்க்கை கற்பனையில் விரிந்தது. அதில் சண்டைகள் இல்லை. மனமுறிவுகள் இல்லை. சந்தோஷமும் கேளிக்கையும் நிறைந்த இன்ப வாழ்வு அது.

"ம்ஹ்ம்....." என்று நீண்ட பெருமூச்சு விட்டான் தண்டபாணி.

பத்மா அவனுக்குக் கனவாகத் தேங்கிப் போனவள். எதிர் வீடு.

புருஷன் வீட்டிலிருந்து வந்திருந்தாள்.

நேற்று மாலை ஆபீஸிலிருந்து சீக்கிரமாகவே திரும்பியிருந்தான். அந்தி நேரம் ஈஸி சேரில் சாய்ந்து ரேடியோச் செய்தி கேட்டுக் கொண்டிருக்க —

எதிர் வீட்டு வாசலில் ஆட்டோ நிற்கிற சத்தம். தொடர்ந்து, 'பத்மா....' என்ற அவளது அம்மாவின் ஆச்சரியப் பெருங் குரல்.

நெஞ்சில் சலங்கை ஒலித்தது.

பத்மாவா?

'விசுக்'கென்று எழுந்து ஜன்னலருகே நின்றான்.

அவளே அவள்.

சிவந்தநிறம்.மினுக்கும்மூக்குத்தி.நெற்றிக் குங்குமம். நேர் வகிடு. புடைவையை இழுத்துப் போர்த்தி இருந்தாள். அம்மாவின் சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்த குடும்பத்தின் அகன்ற பரவசத்திற்கு, மெல்லிய புன்னகையை உதிர்த்துவிட்டு, ரிக்ஷாவுக்கு வாடகை கொடுத்தாள்.

''என்னடி.... திடீர்னு?''

''சும்மாதான்.''

''அவரு வரலே?''

''வரலே.''

சுருங்கிய பதில். ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள். உணர்ச்சிகளை அடக்கி வெளியிட முடிகிற மனுஷி அவள்.

''ஏன் பத்மா இப்படி?'' என அவனே கேட்டிருக்கிறான்.

''எதுக்கு ஆர்ப்பாட்டம்.... விஷயம் புரியற அளவுக்குப் பேசினால் போதாதா?''

''மத்தவங்க எதிர்பார்க்கிற விதத்துல சரி இல்லையே....''

''என்ன செய்ய.... என் இயல்பு அது. சுருக்கமா வெளிப்படற வார்த்தைகளுக்குத் தானே அழுத்தம் அதிகம்.''

அம்மா பெட்டியை எடுத்துக் கொள்ள, உள்ளே போய்விட்டாள்.

தன்னை — தன் வீட்டை — திரும்பிப் பார்ப்பாள் என்ற எதிர்பார்ப்பு பொய்யாக, கட்டிலில் சாய்ந்தான் தண்டபாணி.

மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு அவள் இந்தத் தெருவிற்குக் குடி வந்தது — அவளோடு சினேகிதமானது — பேசியது....

இனிப்பும், புளிப்புமாய் எத்தனையோ நிகழ்வுகளில் லயித்துக் கண்கள் கிறங்க —

''வந்ததும் என்ன தூக்கம்?'' சந்திரா உசுப்பினாள். ''இந்த நேரத்துக்கு வர்றதே அபூர்வம். அதுல தூக்கம் வேறே....''

''என்ன செய்யணும்ங்கிறே....''

''கடைக்குப் போய்ட்டு வாங்க. பையனை வைச்சுக்கிட்டு வேலே செய்யறாளேன்னு ஒரு நாளாச்சும் தோணுதா? எல்லாத்துக்கும் நானேதான் போகணும் இந்த வீட்டில்....''

குறைவாகப் பேச வேண்டும் என்பது உனக்கு ஏன் தெரியவில்லை என் அருமை மனைவியே.

''என்ன வேணும்?''

''அரிசி, சோப்புத் தூள்.... அப்படியே நாளைக்குச் சமைக்கக் காய்கறி....''

சரியான மாதக் கடைசி. சம்பளத்திற்கு இன்னும் ஐந்து நாட்கள் இருந்தன. கை இருப்பிற்கு ஒத்து வராத பெரிய செலவு. எரிச்சல் வந்தது.

''அதான் மாசத்துக்குன்னு மொத்தமா வாங்கிப்போடறேனே....இடையில்எப்படித் தீர்ந்துச்சு?''

''ம்... நான்தான் தின்னுட்டேன்....'' என்றாள் சந்திரா.

''பணமில்லே. கடை வீதிக்குப் போக முடியாது'' என்று பையை விட்டெறிந்தான் அவன்.

இரவு, சண்டைக்கு அப்போதே அஸ்திவாரம் போடப்பட்டு விட்டது.

''**மணி** ஒம்பதரை ஆச்சு. சாப்பிடலையா?'' கத்திக் கொண்டே முன் அறைக்கு வந்த சந்திரா அவன் ஜன்னலருகே நிற்பதைக் கண்டு திகைத்தாள்.

''இந்நேரத்துல என்ன பராக்கு? அப்புறம் லேட்டாயிருச்சுன்னு என்னைத் திட்டறது.''

''ரொம்பவும் பயந்தவதான் நீயும்....'' தண்டபாணி மனசுக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

தானும் ஜன்னலுக்கு வந்து சந்தேகத்துடன் அவன் நின்ற திசையில் பார்த்தாள்.

எதிர் வீட்டு ஹாலில் பத்மாவின் முகம் தெரிய, ''இதானா?'' எனக் கோபத்துடன் திரும்பினாள்.

தண்டபாணி பதில் சொல்லவில்லை.

''இப்படியும் ஒரு ஆம்பளை உண்டோ? அங்கேதானே பார்த்துக்கிட்டு இருந்தீங்க...''

''...............''

''இன்னும் மறக்கலே. அதானே.... அப்புறம் எதுக்கு நான் ஒருத்தி இங்கே?''

தட்டை வரக்கென்று இழுத்து, தோசைகளை ஓர் அடி உயரத்திலிருந்து போட்டாள். நான்கு கவளம் உள்ளே போயிற்று. தண்ணீர்ச் செம்பு, தளும்பும்படி 'ணங்'கென்று வைக்கப்பட்டது.

''என்னடி?''

''இங்கே அதிகாரம் பண்ண ஒருத்தி. அங்கே ஆசைக்கு ஒருத்தி....''

''...............''

''பிரியம்னா வச்சுக்க வேண்டியதானே. என்னை ஏன் கட்டிக்கிட்டு வரணும். இப்படி கொடுமைப் படுத்தணும்....?''

''இப்ப உன்னை என்ன செஞ்சுட்டேன்?''

''இவ்ளோ போதாதா.... அவ சொல்லித் தர்றாளாக்கும்? அதான் மாசம் நாலு தடவை வர்றாளே....''

''வாயை மூடு நாயே....''

''வலிக்குதா... அவளை ஒண்ணும் சொல்லப்படாது? பொண்ணைப் பொறந்ததுக்கு...''

பளாரென்று எழுந்து அறைந்தான்.

''**கு**டும்பங்கிறது கோயில் மாதிரி. ஒருத்தரை ஒருத்தர் கடிச்சுக்கிட்டு இருக்கிறதுக்குப்

மும்தாஜ்யாசீன்

பொன்மொழிப் போட்டி—10 முடிவு:

சரியான விடை:

சத்தியசாயி பாபா: மனிதனிடம் மிருகத் தன்மையும் உண்டு; தெய்வத்தன்மையும் உண்டு. 'கலையின் இலட்சியம் மிருகத் தன்மையை அடக்கி தெய்வத்தன்மையை வெளிப் படுத்துவதாகவே இருக்க வேண்டும்.

பெர்னாட்ஷா: 'வாய்ப்பு இல்லை; அதனால் முன்னுக்கு வர முடியவில்லை' என்று முணு முணுப்பது முட்டாள்தனம். முன்னுக்கு வருகிறவர்கள் வாய்ப்புக்கள் தங்களை நாடி வரக் காத்திருப்பவர் அல்லர். அதனைத் தேடிச் செல்பவர்களே. தேடி அகப்படா விட்டால் வாய்ப்பை அவர்களே உருவாக்கிக் கொள்வார்கள்.

கல்கி: மனிதனுக்கு ஆண்மையும் அறிவும் ஊக்கமும் உறுதியும் அளித்த இறைவன், இவ்வளவும் பயன்படாமல் போக, ராகு காலத்தையும் வாரசூலையையும் வைத்திருப் பான் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

தியாகையர்: நல்லோரின் சேர்க்கை என்பது இறைவனின் கடாட்சத்துக்கு ஒப்பானது.

நியூட்டன்: கண்டுபிடிக்கப்படாத உண்மை கள் நம் முன் சமுத்திரமாகப் பரந்து விரிந்து கிடக்க, நாம் உணர்ந்த உண்மைகள் கரை யோரம் காணப்படும் சில கிளிஞ்சல்களே!

கீழ்க்கண்ட 76 வாசகர்கள் சரியான விடையை எழுதியுள்ளார்கள். பரிசுத் தொகையான ரூ. 200/—ஐ இவர்கள் சம மாகப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்:

டி. முருகேசன், மதுரை; எஸ். வேதாம்பாள், திருச்சி; ரெ. மகாதேவன், போடிநாயக்கனூர்; எஸ். நாககந்தரம், திருவாடானை; பி. தங்கபாண்டியன், பம்பாய் — 58; ஏ. பி. நாயகம், சென்னை — 1; டி. ரங்கசாமி, கோயமுத்தூர் — 37; எஸ். நரசிம்மன்,

---

பேரு வாழ்க்கை இல்லை. நரகம். நல்ல புருஷ னும் நல்ல மனைவியும் இணையறது ஆயிரத் தில் ஒண்ணுத்தான் இருக்கு.''

''நாம ஆயிரத்துல ஒண்ணு பத்மா?''

''எனக்குத் தெரியாது. கல்யாணத்துக்கு அப்புறம்தான் அதைச் சொல்லணும்...'' குறும்புடன் சிரித்தாள்.

''அப்ப.... சீக்கிரமே ஏற்பாடு பண்ணிட வேண்டியதுதான்'' தண்டபாணியும் சிரித் தான்.

''அதிலும் எனக்குப் பயம்'' என்றாள் அவள்.

''என்னன்னு?''

''கல்யாணத்துக்கு அப்புறம் காதல் செத்துப் போகுது. அரிசி, பருப்பு, குழந்தை ஏக்கம், நோய்கள்னு நிறைய எதிரிகள் காத லுக்கு.''

''இப்படியே இருந்துரலாமா?''

''இதுவும் சுகந்தான். கண்ணை மூடிக் கிட்டுச் சங்கீதம் மாதிரி ரசிச்சுக்கிட்டே இருக்கலாம்.''

''இப்பவே உன்னை உதைக்கணும்னு வருது.....''

''அய்யே.... அடிக்கிற ஆம்பளை எனக்கு வேணாம்ப்பா.''

தாம்பத்தியத்திற்கு உரிய சிறிய அம்சங்க ளோடு நிறைவேறியிருக்க வேண்டிய வாழ்க்கை. அம்மாதான் குறுக்கே விழுந்த வள்.

எப்படியோ தெரிந்து,கொதித்தாள். ''நிசந் தானு.... நிசந்தானு'' என உயிரை எடுத் தாள்.

''ஆமாம்மா....'' என்ற பதிலுக்குப் பின் எதிர் வீட்டு மாமியை ரகசியமாகக் கூப்பிட் டாள். ''இதான் பொண்ணை வளர்க்கிற லட் சணமா?'' என்று கேட்டாள்.

குடும்பம் அதிர்ந்தது. மாமி ஊர் அறியா மல் மகளை விளக்குமாற்றால் அடித்தாள். பத்மா எங்கோ இருக்கிற சொந்த கிராமத் திற்கு அனுப்பப்பட்டாள். ஆறு மாதம் வரை தகவல் இல்லை. இங்கே அம்மாவும், சொந்த மும், இவனைக் கலக்கு, மாமா பெண் சந்திராவுக்கு மாங்கல்யம் பூட்டுகிற முகூர்த் தம் நடந்தது.

ஊருக்குத் திரும்பிய பத்மா அவன் முகத் தில் கூட விழிக்கவில்லை.

போன வருஷம் அவளுக்கும் கல்யாண மாகிவிட்டது. வாத்தியார் மாப்பிள்ளை. கொடுத்து வைத்தவன் என்று நினைத்தான் தண்டபாணி.

ஆனால் கேள்விப்பட்டது அப்படியில்லை. அடிக்கடி பிறந்த வீட்டிற்கு வந்து கொண் டிருந்தாள். ''அவங்களுக்குள்ளே அவ்வளோ ஒத்துமையைக் காணோம்'' என்று ஊர் சொல் லிற்று.

''நல்ல புருஷனும் நல்ல மனைவியும் இணையறது ஆயிரத்துல ஒண்ணுத்தான் இருக்கு.''

அவளுக்கு வாய்த்தவன் நல்லவன் இல்லை யோ?

பத்மா பிறந்தகத்திற்கு வருகிற ஒவ்வொரு முறையும் தண்டபாணிக்கு வலியும் இம்சை யும் ஏற்பட்டன.

ஆனால் அதற்காக என்ன செய்துவிட முடியும்?

பால் கொதிக்க இவ்வளவு நேரமா? சட்டென்று சூடேறிப் பொங்கி விடுகிற

திருநெல்வேலி — 6; பாலா அசோக், திருச்சி — 1; ஆர். சித்தாலட்சுமி, திருச்சி — 8; வி. பாக்யலக்ஷ்மி, மதுரை — 3; எஸ். இராமமூர்த்தி, பாளையங்கோட்டை — 2; எல். செப்தரிஷி, பெங்களூர் — 3; வி. பாலகிருஷ்ணன், ஓசார் (மகாராஷ்டிரா); வே. முருகன், குளிக்கரை (தஞ்சை மா.வ.); சூ. ஜார்ஜ் மனோகர், பாளையங்கோட்டை — 2; ரகு, திருநெல்வேலி — 57; ஜி. ஜானகிராமன், திருபட்டினம் (பாண்டி); வி. ரெங்கம், ஸ்ரீவைகுண்டம்; எஸ். சரஸ்வதி, இருப்பையூரணி; திருமதி பி. சத்யபிரபா, சென்னை — 21; திருமதி டி. மல்லிகா, சென்னை — 81; லலிதா வைத்யநாதன், சென்னை — 4; டி. உஷா ஞானம், கடலூர்; பா. மு. முஸ்தபா, சேலம் — 6; அ. சம்பத், கலியாணபுரம்; ஆர். சந்திரசேகரன், தஞ்சாவூர் — 6; ஆர். ஜயந்தி, திருதுறைப்பூண்டி திருமதி ஆனந்தி, கல்கத்தா — 45; ஆர். வெங்கட்ராமன், டோம்பிவிலி (மகாராஷ்டிரா); என். சுப்பிரமணியன், சென்னை — 14; கே. கே. பச்சையப்பன், கூகலூர் ஸ்ரீமதி ஜானவி, நாக்பூர் — 10; வி. எச். ரகோத்தமன், கோயமுத்தூர் — 9; எல். சுதா, நரிமேடு (மதுரை); ஜி. பொன்னம்மாள், சென்னை — 14; பி. பாலசுப்பிரமணியன், பெங்களூர் — 75; எம். நடராஜன், சென்னை — 15; ஆர். ராமமூர்த்தி, செகந்தராபாத் — 61; கே. ராகினிஸ்ரீ, சென்னை — 5; இரா. பிரபாகரன், தஞ்சாவூர் — 2; க. இளங்கோவன், பொகளூர்- ஆர். ஜயந்தி, பண்ருட்டி; ஜி. முத்துகிருஷ்ணன், சென்னை — 10; என். ஜெயஸ்ரீ, கும்பகோணம் — 1; கே. டி. ஜெயராம், ஓசூர்; அ. ராணி, சென்னை — 75; பாலசுப்பிரமணியன், புதுதில்லி — 67; ஆர். பாஸ்கர கிருஷ்ணமூர்த்தி, சேலம் — 5; பி. கே. மூர்த்தி, மதுரை — 18; சுந்தரி மோகன், தூத்துக்குடி — 2; ம. ரமேஷ், சென்னை — 34; வி. ரங்கசாமி, அம்பனேரி (நெல்லை மா.வ.); என். ஆனந்தகுமார், ஈரோடு; ஜி. வி. அர்த்தநாரி, வேலூர் (சேலம்); ராஜீவி நரசிம்மன், பம்பாய் — 38; கே. வி. கிருஷ்ணன், தஞ்சாவூர் — 4; திருமதி லலிதா மணியன், சென்னை — 51; இரா. ரமேஷ், திருப்பத்தூர் (வ.ஆ.); ஸ்ரீ. பாலசந்தர், திருவாரூர்; கே. என். லலிதா, சென்னை — 23; நா. இராஜேஸ்வரி, சென்னை — 34; ச. சா. வெங்கடேசன், சென்னை — 90; கே. எஸ். பரமேசுவரன், சென்னை — 41; டி. எம். இரத்தினவேல், தூ. நா. பாளையம்; இரா. செண்பகராஜ், திருநெல்வேலி — 1; ராஜ்குமார், கம்பம்; திருமதி எம். கே. வசந்தபிரேமகுமாரி, சிவகங்கை, என். சுகன்யா, சென்னை — 44; நா. சி. ராமமூர்த்தி, திருப்பூர்; லலிதா ராமகிருஷ்ணன், மதுரை — 14; எம். ரவீந்திரன், கச்சனம் (தஞ்சை); கே. ஆர். ஸ்ரீனிவாசன், மதுரவாயல்; பி. எம். பிரபாகரன், திருமங்கலம்; எம். கே. சபேஷ், ஸ்ரீவைகுண்டம்; வெ. கலைச்செல்வி, பண்ருட்டி.

பெயரும் விலாசமும் குறிப்பிடாததால், சரியான விடை எழுதியும், ஒருவருடைய கூப்பன் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வஸ்து. தற்செயலாகச் சந்திரா திரும்ப.... விம்புதான் இது.

அழுகையை நிறுத்தி இருந்தாலும் பையனைப் பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. சின்ன வயிறு. எவ்வளவு நேரம்தான் பசியைத் தாங்கும்?

திடீரெனச் சந்திராவும் பாவப்பட்டவளாகத் தெரிந்தாள். சண்டைக்குப் பிறகு இரவு அவள் சாப்பிடவில்லை. அழுது கொண்டிருந்தவள் அப்படியே தூங்கிப் போனாள். எதற்கு இதெல்லாம்? தன்னையும் வருத்தி, குடும்ப அமைதியையும் கெடுத்து....

ஒருவேளை அவளுக்கும் ''நல்ல புருஷனைப் பற்றிய கனவு இருந்திருக்குமோ? அவளுடைய அர்த்தத்தில் மாதக் கடைசியிலும் செலவைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவனாக, சினிமாவுக்குக் கூட்டிப் போகிறவனாக, எதிர் வீட்டில் எவளையும் சிநேகிதம் கொள்ளாதவனாக இருப்பவன் நல்ல கணவன். நிஜத்திற்கும் கற்பனைக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி தானே இந்தச் சண்டையும், சச்சரவுகளும்?

ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒவ்வொரு கனவு. கைக்கு எட்டாத நிஜ வாழ்க்கை. பத்மா

புருஷனைப் பிரிந்து வாடுகிறாள். இருந்து கொண்டே சந்திராவும் வாழ்வை நரகமாக்குகிறாள். தனது வீட்டில் வாத்தியாரும் இப்படி குறுகிப் போய் அமர்ந்திருக்கக் கூடும்.

''அப்பா.... பசிக்குதுப்பா...'' பையன் மீண்டும் சிணுங்கினான்.

''பொறு.... இந்தா வந்திடும்...''

எழுந்து நின்று தூக்கிக் கொண்டான்.

''இந்தாடா.... குடிச்சுத் தொலை'' சந்திரா பால் தம்ளரை மேஜையில் வைத்து விட்டுப் போனாள்.

ஆபீஸுக்கு லேட்டாகி விட்டது.

''குட்மார்னிங் ஸார்....''

''ஸே.... குட் ஆஃப்டர் நூன்'' என்றார் மேனேஜர். சம்பிரதாயமாகச் சிலர் சிரித்தார்கள். ஏதோ ஒரு சினிமாவில் இப்படி வருகிறது. தனக்குரியதாக அவர் அந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதும், அடிக்கடி கேட்க நேர்ந்தாலும் மற்றவர்கள் சிரிப்பதும்....

''ஒரு அவசர வேலை ஸார். அட்டண்ட் பண்ணிட்டு வர வேண்டியதாச்சு.''

தனது இருக்கைக்கு வரும்போது மனம் சோர்ந்துவிட்டது.

''வீட்ல சண்டையா?'' முகத்தைப் பார்த்துக் கேட்டான் ராகவன். பக்கத்து மேஜை. ஆபீஸில் ஓரளவுக்கு நெருங்கிப் பழக முடிகிற நண்பன். இவனுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?

ஆமோதித்து தலையசைக்க —

''நினைச்சேன்....'' என்று இழுத்து ராகவன் சொன்னான்: ''நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் விடிவு காலமே கிடையாது.''

''ப்ச்ஸ்....''

''என்ன சண்டை?''

''வழக்கம் போலத்தான்.''

''பொம்பளைகளுக்கு உள்ள திமிரு இருக்கே....''

பேச ஆரம்பித்தால் சீக்கிரம் முடியாது.

''அப்புறம் பேசலாமே ராகவன்....?''

பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் லெட்ஜரை இழுத்து. 'என் அப்பனே....' என மனத்துக்

குள் வேண்டி, பேனாவைக் கையில் எடுத்தான் தண்டபாணி.

''இன்னிக்கு நானும் சண்டை போட்டுட்டுத்தான் வந்தேன். சாம்பார் வைக்கிறாளாம். உப்பு இல்லாம. என்னமான்னு கேட்டா....''

''மேனேஜர் நம்மையே பார்க்கிறார் ராகவன்....''

''கேன்டீனுக்குப் போறப்ப கூப்பிடு...''

"ம்.... இப்பச் சொல்லு? என்ன சண்டை?'' ராகவன் கான்டீன் காப்பியை உறிஞ்சிக் கொண்டு அவனது முகத்தைப் பார்த்தான் – கதை கேட்கப் போகிற குழந்தை மாதிரி.

சுருங்கச் சொன்னான்.

''குடும்பம்னா அப்படித்தான்...'' என்றான் ராகவன். ''இன்னிக்கு எங்க வீட்ல கூட சண்டை. ஒரு அல்ப காரணம்.''

''அது வேறு. என்னது உரிமை மாறிப் போன விஷயம்.''

''அப்பமன்னா?''

''நாங்க சரியான ஜோடி இல்லையோன்னு தோணுது.''

''ஏன்?''

''வாரம் ரெண்டு சண்டை.... போதாதா? பிரியம் இருக்கிற மனசுக்குக் கோபம் வராது ராகவன்.''

''அப்ப உலகத்துல எந்தக் குடும்பத்திலும் அது இல்லாமப் போயிருச்சங்கிறியா? உன் பத்மாவையே எடுத்துக்க. ஏன் கோவிச்சுக்கிட்டு வர்ற...''

''தப்பு பண்ணிட்டேன்டா. அவளைக் கல்யாணம் பண்ணியிருந்தா ரெண்டு பேர் வாழ்க்கையும் நல்லா இருந்திருக்கும்.''

தண்டபாணி கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தான். முகம் ரொம்பவும் மாறிப் போயிருந்தது.

ராகவன் சிறிது நேரம் எதுவும் பேசவில்லை.

கேன்டீனில் கூட்டம் குறைந்து கொண்டிருந்தது.

எதையோ யோசித்து விடை கண்டவன் போலப் பேசினான் ராகவன்.

''நான் லவ் மேரேஜ்தான் பண்ணிக்கிட்டேன். காதலிதான் மனைவி. இப்ப.... சாம்பார்ல உப்பு குறைஞ்சதுக்குச் சண்டை வருது....''

''அது உன் பலவீனம்.''

''அப்படி அல்ல. கல்யாணத்துக்குப் பிறகு பிரியத்தை வெளிப்படுத்த சந்தர்ப்பம் அற்றுப் போகுது. குடும்பச் சுமை. மளிகை பாக்கி. உற்சாகமற்ற உத்தியோகம், சம்பளத் தேதி கவலை.... மனைவி கோபத்தை வடிக்க வேண்டிய பொருளா ஆயிடறா.... யாரைக் கட்டிக்கிட்டாலும் இதான் நடக்குது.

''இன்னிக்கு அவ கேக்கிறா... இந்தச் சம்பளத்தை வச்சுக்கிட்டு என்னை ஏன் காதலிச்சீங்கன்னு....''

''நீ என்ன சொன்னே?''

''தப்புதான்னு ஒத்துக்கிட்டேன்...'' – சிரிப்பு.

ராகவன் எழுந்தான். ''வா நேரமாச்சு.''

இருவரும் ஆபீஸுக்கு நடந்தார்கள்.

மனுஷன் சூழ்நிலைகளின் கைதிங்கறது தான் நிஜம். இந்த நிலையில் இந்த வாழ்க்கை தான் சாத்தியம். எனக்குத் தெரிஞ்சது இது. அப்பப்ப கிடைக்கிற சந்தோஷம், பிரச்னைகளின் இடைவெளியில் கிடைக்கிற போனஸ். என்னங்கிறே?''

தண்டபாணி பதில் சொல்லவில்லை. அப்படித்தானோ என தனக்குள் ஒருமுறை கேட்டுக் கொண்டான். நிஜத்திற்கும் கற்பனைக்கும் இடையே நிலவிய இடைவெளிகளை மறந்து இந்த 'இடைவெளிகளை' அதிகமாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

அரசியல்வாதி

பயிற்சியும் பக்குவமும் தேவைப்படாத ஒரே தொழில் அரசியல்தான் என்று கூறலாம். — ராபர்ட் ஸ்டீவன்ஸன்

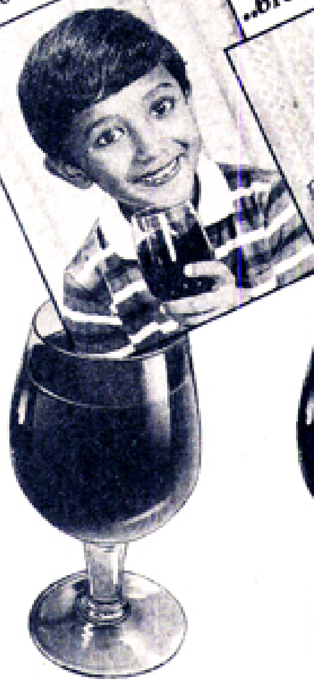
கட்சி கொடிகளின் நிழலில்தான் நாட்டுப் பற்று புதைக்கப்படுகிறது. — செயின்ட் பியர்

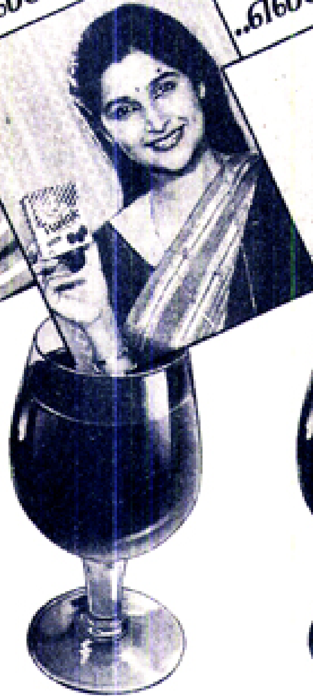
ஓர் அரசியல்வாதி தான் சொல்வதைத் தானே ஒருபோதும் நம்பாததால், மற்றவர்கள் நம்பும்போது பெரிதும் வியப்படைகிறான். — சார்லெஸ் தெகோல்

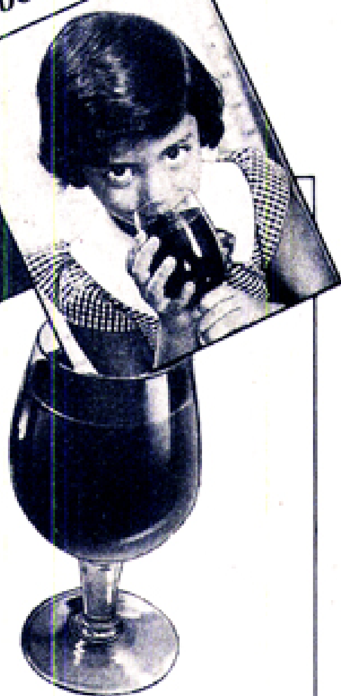
அரசியல்வாதிகள் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்று போலத்தான். ஆறு இல்லாத இடத்தில்கூடப் பாலம் கட்ட வாக்களிக்கின்றனர். — குருஷ்சேவ்

தொகுப்பு : எஸ். முகம்மது யூசுப்

எல்லோரும்... ..எல்லோரும்... ..எல்லோரும்...

எல்லோருமே
விரும்புவது
நியூட்ரின்
ட்விங்க்

- ஆரஞ்சு
- லெமன்
- மேங்கோ
- பைனாப்பிள்
- கிரேப்

ட்விங்க்

ஸாஃப்ட் டிரிங்க் கான்ஸன்ட்ரேட்

சுவைகளும் புதுமை, சுவைத்திட இனிமை

ACIL/090/87-Tam

அபராதம் எவ்வளவு?

லைசென்ஸ் இல்லாமல் வாகனம் ஓட்டினுல்	ரூ. 250
இன்ஷ்யூர் செய்யாத வண்டி வைத்திருந்தால்	ரூ. 500
குடித்துவிட்டு ஓட்டினுல்	ரூ. 500
அதிக வேகமாகப் போனுல்	ரூ. 250
அதிகபட்சமான எடைக்கு அதிகமாக ஏற்றிச் சென்றுல்	ரூ. 50
ஒழுங்காகச் சென்றுகொண்டிருக்கும் மற்ெருரு வண்டி மீது மோதினுல்	ரூ. 100
ஆர். ஸி. புத்தகம் இல்லாமல் இருப்பது; ரோட் டாக்ஸ் கட்டாமல் இருப்பது போன்றவற்றுக்கு	ரூ. 250
அடுத்தவருடைய ஓட்டுனர் லைசென்ஸை உபயோகித்தால்	ரூ. 250
ஹெல்மெட் இல்லாமலோ அல்லது ஹெல்மெட் வைத்திருந்து தலையில் மாட்டாமலோ இருந்தால்	ரூ. 50

— கௌசல்யா

"திருட்டு நடந்த இடத்தில் பூ, பழம், தேங்காய் எல்லாம் இருக்கே."

"திருடன் முதன்முதல்ல திருட ஆரம்பித்திருக்கிறுன். பூஜை போட்டுவிட்டுத் தொழிலை ஆரம்பிச்சிருக்கான் போல..."

— லலிதா செல்லப்பா

கன்னுேஜ் நகரைச் சேர்ந்த அசோக்குமார் என்பவரைப் போலீஸ் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது — காரணம், இவர் தமது வாடகை வீட்டிலிருந்து, கன்னுேஜ் ஸ்டேட் பாங்கில் உள்ள பாதுகாப்புப் பெட்டக அறையை அடைவதற்காக, பூமிக்கடியில் ஒரு சுரங்கப் பாதையைத் தோண்ட ஆரம்பித்திருந்தார். நான்கு மாதங்களாக வீட்டு வாடகையைத் தராததால் இவர் வசித்த வீட்டின் சொந்தக்காரர் பூட்டை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைய வேண்டியதாயிற்று. அப்போதுதான் அசோக்குமார் பதினைந்து மீட்டர் நீளத்திற்குச் சுரங்கப் பாதை தோண்டியிருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஆதாரம்: ஸண்டே
தகவல்: சம்பத்குமாரி

மார்க்கெட்டில் காய்கறி வாங்கும் இவர், காய்கறியில் அணுக்கதிர் வீச்சு இருக்கிறதா என்பதை முதலில் நவீன கருவி மூலம் சோதனை செய்து கொள்கிருர். செர்னுேபில் அணு விபத்து அந்த அளவுக்கு ஐரோப்பியர்களைக் கதிகலங்க வைத்திருக்கிறது! அணுக்கதிர் வீச்சால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனச் சந்தேகிக்கப்படும் பொருட்களை ஐரோப்பியர் எவரும் வாங்குவதில்லை!

ஆதாரம்: சொசைட்டி;
தகவல்: சீதாபஞ்சு.

"நாம ரெண்டு பேரும், ஒரு கல்யாணத்திலே சந்திச்சிருக்கோம்னு எப்படி அவ்வளவு 'கரெக்ட்'டாச் சொல்றீங்க?"

"நீங்க காலிலே போட்டிருக்கிற செருப்பு, என்னுேட செருப்பு மாதிரி இருக்கே!"

— ஆர். அப்துல் சலாம்

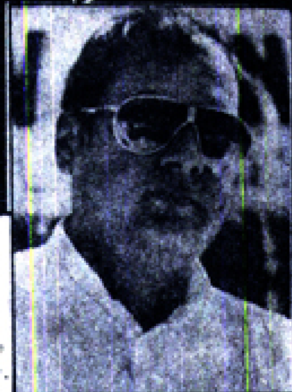
* சோகம்

* இவருக்குப் பதில்....

நகைச் முதலமைச்சராக விரப்புண்டா?

....சொல்ல மாட்டார்.

* டி. தாமரை பிரபு, குடியாத்தம்

? சிவாஜியின் சிறப்பு என்ன?

! தேசிய விருது பெறாத, அதற்கு அவசியமில்லாத, அதற்கும் மேம்பட்ட உயர்ந்த நடிகர்.

* ஏ.எஸ். மாரியப்பா, புதுக்கோட்டை

? 'தங்கள் மாநிலத்தில்வந்து புதுத்தொழில்களை ஆரம்பி'க்கும்படி இங்குள்ள தொழில் அதிபர்களை 'வேறு மாநில மந்திரி கேட்டுக் கொண்டுள்ளது பற்றி?

!. இங்குள்ள அரசின் மெத்தனப் போக்கே பல தொழிலதிபர்களை வேறு மாநிலங்களுக்கு விரட்டி விடுகிறது. இதில் கேட்க வேறு வேண்டுமா?

* கே. கணேஷ், சென்னை—6

? குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் வெற்றி பெற வாய்ப்பே இல்லை என்பது நன்கு தெரிந்தும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு வேட்பாளரை நிறுத்துவது ஏன்?

! பொதுத் தேர்தலில் கூட ஒரு பெரும் தலைவரை எதிர்த்து நின்று வெற்றி பெற வாய்ப்பில்லை என்றாலும்மாற்றுக்கட்சியினர் வேட்பாளரை நிறுத்துவது அவசியம். அது ஜனநாயக மரபு. இதன் மூலம் எதிர்ப்பில்லாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்ற பெருமை ஒருவருக்குக்கிடைக்காமல்போகிறது. இரண்டாவது அவரது கொள்கைகளை ஏற்காத பலர் அத்தொகுதியில் இருப்பதை உறுதி செய்ததாகிறது. ஜனாதிபதி பதவிக்கு எதிர்க் கட்சியினரும் ஏற்கக் கூடிய ஒரு நடுநிலையாளரைத் தேடிப் பிடிக்காமல் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் மத்திய அமைச்சரவை செயல்படுமானால், எதிர்க் கட்சியினர் தங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க ஒரு வேட்பாளரை நிறுத்தாமல் இருக்க முடியாதே!

* ஏ.டி. சௌமியன், விருத்தாசலம்

? பிளாஸ்டிக் தொட்டிகளில் ஜில் தண்ணீர் விட்டு வழங்கும் தமிழக அரசின் திட்டம் பற்றி....?

! தவித்த வாய்க்குத் தண்ணீர் தருவதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால் இந்தக் குடிநீர் தொட்டிகள் அடிக்கடி சுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லையேல், இவையே நோய் பரப்பக் காரணமாகும். இரண்டாவதாக இந்தக் கோடை முடிந்ததும் இத் தொட்டிகளும் அடிகுழாய்கள்போல் மாயமாய் மறைந்து விடாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு அடுத்த கோடைக்கு மீண்டும் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் மக்களின் வரிப் பணம் பாழானதாகவே கருதப்படும்.

சாமா, சீர்காழி

? அடைக்குத் தொட்டுக் கொள்ள வெல்லம், மிளகாய்ப் பொடி — எது டாப்?

! நாவுக்கு வஞ்சனை செய்யாமல் வெல்லம் தொட்டுக் கொண்டு ஒன்றும், மிளகாய்ப் பொடி தொட்டுக் கொண்டு ஒன்றும் சாப் பிட்டால் போச்சு! இதற்கும் மேல் வயிற்றில் இடமிருந்தால் சொல்லுங்கள், தொட்டுக் கொள்ள வேறு ஐடியா தருகிறேன்! ஆ....! ஒரு விஷயம் மறக்கக் கூடாது! வெல்லம் தொட்டுக் கொள்ளும்போது ஒவ்வொரு விள்ளலிலும் துக்குளியூண்டு விட்டு வெண் ணெய் சேர்ந்தால்.... அடையும் சூடாக, சற்றே முருகலாக இருந்தால்..... அடாடா....

* என். தாமஸ், உத்திரமேரூர்

? 'நாலு பேர் போவது போல் நீயும் போ' என்பதற்கு என்ன அர்த்தம்?

! 'ஊரோடுஒத்துவாழ்' என்பதுபழமொழி. 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகலை' வற்புறுத்து கிறது குறள். 'நாலு பேர்' என்பதை இப் படித்தான் நான் அர்த்தம் பண்ணிக் கொண் டிருந்தேன். சமீபத்தில் வாரியார் சுவாமிகள், "நாயன்மார்கள் நால்வர் காட்டும் வழியில் நாம் நடக்க வேண்டும்" என்பதை இந்தச் சொற்றொடர் உணர்த்துவதாக ஓர் உபன்னி யாசத்தில் கூறினார். அதுவும் பொருத்த மாகத்தான் இருக்கிறது.

* ஆர். மோகன் குமார், நீடாமங்கலம்

? அரசியல்வாதிகள் விளையாட்டு வீரர் களாக மாறினால்.....?

! விளையாட்டுப் பிள்ளை ஸார் நீங்க! இப்ப என்னவோ அரசியல்வாதிகள் விளை யாட்டா நடந்து கொள்ளாத மாதிரி கேள்வி கேக்கறீங்களே!

* ஜி. நீலா, மன்னார்குடி

? ராஜீவ் குறித்து பம்பாயில் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் அபிப்ராயம் கூறி யிருப்பது பற்றி.....?

! மதாச்சார்யர்கள் அரசியலுக்கு வராமல் இருப்பதே நல்லது.

* ஜி. சந்தானம், வலங்கைமான்

? நடிகை முதலமைச்சர் பதவிக்கு வர வாய்ப்புண்டா?

! நடிகை மட்டுமென்ன, எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள யார் வேணுமானாலும் முத லமைச்சர் பதவிக்கு வர வாய்ப்புண்டு. பதவிக்கு வர, ஒருவரது பிராபல்யம் உதவ லாம். ஆனால் பதவியைக் கௌரவமாக வகிக்க விவேகம்தான் துணை.

நீங்கள் கேட்டவை — தராசு

* கே.வி. துளசிபாய், விழுப்புரம்

? எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் பஸ் கண்டக்டரை அடித்தது பற்றி....?

! மூன்று மாத கடுங் காவல் தண்டனை! யாருக்கு என்பதைச் சபாநாயகர் தீர்மானிக் கட்டும்!

* மனோ பாரதி, பாண்டிச்சேரி

? தேசப் பற்று மிக்கவன் யார்?

! குறைந்தபட்சம் தன்னளவில் நேர்மை யாக இருக்கப் பழகிக் கொண்டவன்.

* ஆர்.கே. அருள்செல்வன், விக்கிரபாண்டியம்

? இந்த வாரம் தங்கள் பாராட்டைப் பெறு பவர் யார்?

! சென்ற ஜனவரியில் ஒரு மாணவன் போலீஸ் விசாரணைக் கொடுமையில் இறந் ததைக் காரணம் காட்டி எதிர்க் கட்சிகளும் மாணவர்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்த, இந்த எதிர்ப்புக்குப் பணிந்தும் மாணவனின் மரணத்துக்குத் தார்மீகப் பொறுப்பேற்றும் தென்கொரிய பிரதம மந்திரி லோ—ஷின்—யங் தமது அமைச்சரவையின் ராஜினாமா வைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதே ஆளும் கட்சி வேறு புதிய அமைச்சரவையை உரு வாக்கியுள்ளது. துக்கினியூண்டு தென் கொரிய நாட்டில் எந்த அளவுக்கு ஜன நாயகப் பண்புகளும் அரசியல் நேர்மையும் வேரோடியிருக்கின்றன, பாருங்கள்! நம்மை ஆள்பவர்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குங்கள்!

* கி. நாகராஜன், விருத்தாசலம் *

? 'மக்களுக்கும் பார்லிமெண்டுக்கும் தவிர எந்தத் தனி மனிதனுக்கும் நான் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை' என்று ராஜீவ் கூறுகிறாரே?

! தனி மனிதன் என்று அவர் குறிப்பிடும் ஜெயில் சிங், மக்களில் ஒருவர்தான் என்பது மட்டுமல்ல, மக்களின் பிரதிநிதிகளான சட்ட மன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறப்புப் பிரதிநிதி. அத்தகைய தலையாய மக்களின் பிரதிநிதி கேட்கும் விவரங்களைத் தர மறுப்பதும் 'பதில் சொல்ல அவசியமில்லை' என்று பேசு வதும் ராஜீவின் அறியாமையாக இருக்க முடியாது என்னும்போது தலைக்கனம் என்ற முடிவுக்குத்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது.

* ரூ 15 பரிசு பெறுபவர்:
கி. நாகராஜன்,
19, அன்னம்மாள் பில்டிங்,
ஜங்ஷன் ரோடு,
விருத்தாசலம்—606 001.

முகம் மூடாத் திருடர்கள்

"ஏதையோ தேடுகிறீர்கள் போலிருக்கிறதே.... இது உங்களுடையதா? பாருங்கள்" அய்யாக்கண்ணுவின் கையில் காசு மாலை பளபளத்தது! அந்தப் பெண்ணின் கண்களிலும் ஆசை மின்னியது. அவள் பக்கத்தில் குழந்தையைத் தோளிலும், பையைக் கையிலுமாகச் சுமந்தபடி நின்றிருந்த அவள் கணவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை! அவர்கள் அதுவரை எதையும் தேடவில்லை.

"எங்களுடையதுதான் போலிருக்கிறது!" — அவள் கைகள் காசுமாலையை வாங்கிக் கொண்டன. அய்யாக்கண்ணு கையில் காசுமாலை மடித்த புதிய செவ்லூதா டிஷ்யூ காகிதம் மட்டும் இருந்தது....

"அடையாளத்தைச் சொல்லிட்டு எடுத்துப் போங்க.... எத்தனை காசுகள் இருக்கும் உங்க மாலையிலே?" அய்யாக்கண்ணு கேட்டான். அவள் கண்ணில் சிறிது ஏமாற்றம்.

"இதெல்லாம் யார் எண்ணி ஞாபகம் வச்சிருக்காங்க? என் கூட வந்த என் தங்கையுடையது...." அவள் கண்கள் அவசரம் அவசரமாய்க் காசுகளை எண்ணத் துவங்கின.

'சட்'டென்று பிடுங்கினாற் போல காசு மாலையை வாங்கிக் கொண்டான் அய்யாக்கண்ணு.

"உங்கள் தங்கையையும் அழைச்சுக்கிட்டு வந்து போலீஸ் அவுட் போஸ்டிலே அடையாளத்தைச் சொல்லி வாங்கிகிட்டுப் போங்க...." அய்யாக்கண்ணு நடக்க ஆரம்பித்தான்.

"நீதான் ஒங்கம்மாவுக்கு ஒரே பெண்ணாச்சே... உனக்கு ஏதடி அக்காவும் தங்கையும்?" என்று அவள் கணவன் அவளைக் கேட்டது அய்யாக்கண்ணு காதிலும் விழாமலில்லை!

கண்ணபுரம் தேர்த் திருவிழா அமர்க்களப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.... பொரி அவல் கடை முதல் 'புடைவைக் கடல்' வரை தெருவை முற்றிலுமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன. "மணமான, சுவையான காப்பிக்கு மணீஸ் காப்பி"யும், "சுகமான குளியலுக்கு சுந்தர் சியக்காய்ப் பொடி"யும் கலந்து கலந்து ஒன்றாக ஒலிபெருக்கியில்

ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

இடையிடையே 'குழந்தைகள் ஜாக்கிரதை! உங்கள் குழந்தைகள் ஜாக்கிரதை!

"திருடர்கள் ஜாக்கிரதை!" என்று எச்சரிக்கை வேறு!

அய்யாக்கண்ணு சிரித்துக் கொண்டான். குழந்தைகள் திருடர்களா? திருடர்கள் குழந்தைகளா? குழந்தைகள் ஜாக்கிரதை... திருடர்கள் ஜாக்கிரதை! என்றால் என்ன பொருள்?

போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போகுமுன் இன்னும் ஓரிருவரையாவது கேட்டுவிட வேண்டும் என்றுதான் அவன் நினைத்தான்.

அரச மரத்தடியில் ஒதுக்குப்புறமாகத் துண்டுக் காகிதங்களை விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தனர் சில பெண்கள்... அவர்களில் (தனியாக நின்றிருந்த) ஒருவரை நெருங்கினான் அய்யாக்கண்ணு. "சிஸ்டர் இது உங்களுடையதா பாருங்கள்!"

காசு மாலை கைமாறியது.... திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாள் அவள். சிறிது நேரம் தான். "நாங்கள் இதெல்லாம் போட்டுக் கொள்வதில்லை... ஆனால் என் எதிர்வீட்டில் ஒரு பேபி இது மாதிரி போட்டிருந்தது. திருவிழாவுக்கு அவங்க அண்ணனோடு வந்திச்சு. அது மாதிரிதான் இருக்கு இது...."

"உங்க வீட்டு விலாசம்....?"

"தேவையில்லே. என்கிட்டே கொடுத்தால் நானே சேர்த்துடுவேன்."

"இல்லே... நான் போலீஸ் அவுட் போஸ்டிலே கொடுத்துடறேன்.... அடையாளத்தைச் சொல்லி வாங்கிக்கச் சொல்லுங்க!" அய்யாக்கண்ணு காசுமாலையுடன் நடந்தான்.

அல்ப ஆசையால் ஒருகணம் மதிமயங்கிச் சொல்லிவிட்ட பொய்க்காக அவள் மனம் அவசரம் அவசரமாகப் பாவ மன்னிப்பு வேண்டி, பிரார்த்திக்கத் தொடங்கியது! அய்யாக்கண்ணு சிரித்துக் கொண்டான்!

அவுட் போஸ்ட்டுக்குள் அய்யாக்கண்ணு நுழைந்தபோது எஸ்.ஐ.யும் உள்ளே 'ஏட்'டுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

"வணக்கமுங்க."

"வாப்பா அய்யாக்கண்ணு, வா....ரொம்ப நாளாச்சே பார்த்து.... என்ன விஷயம்?" அவனுக்கு வரவேற்பு பலமாகத்தானிருந்தது அங்கு!

"இந்தக் காசு மாலே கீழே கெடைச்சதுங்க... வழியிலே ரெண்டொருத்தரை விசாரிச்சேன். ஒண்ணும் தோதுப்படலே. அதான் இங்கே கொண்டு வந்துட்டேன்!"

காசு மாலே கை மாறியது... எஸ்.ஐ. அதை வாங்கிப் பார்த்துவிட்டு, மறுபடியும் அதே டிஷ்யூ காகிதத்தில் பொட்டலமாகக் கட்டி பாக்கெட்டுக்குள் திணித்துக் கொண்டார். "கத்தரிக்கோல் வேலே இல்லேயே?" எஸ்.ஐ. மீண்டும் சந்தேகத்தோடு கேட்டார்.

"திருடியிருந்தால் ஏன் அதை நான் திருப்பிக் கொடுக்க இவ்வளவு முயற்சி செய்யணும்? சேட் கடையிலே காயிதம் வாங்கி மடிச்சுக் கொண்டு வந்தேன் சார்; புதுசா இருக்குதேன்னு."

ஹெட்கான்ஸ்டேபிளுக்கு ஒரே எரிச்சல். எஸ்.ஐ. இல்லாதபோது வந்திருக்கக் கூடாதா என்று அவருக்குத் தோன்றியிருக்கலாம்.

"யாராவது வந்து கேட்டால் கொடுத்துடலாம் போ!" எஸ்.ஐ. அழுத்தமாகச் சொன்னார்.

"ஏதாவது லெட்டர், ரிப்போர்ட்...." இழுத்தான் அய்யாக்கண்ணு....

"அதெல்லாம் ஒண்ணும் வேண்டாம். பார்த்துக்கலாம்!" எஸ்.ஐ. வெளியே வந்தார்.

"இன்னும் ஏன் நிக்கறே? அம்பது நூறு அவார்டு வேணுமா? எல்லாம் கெடைக்கும். கொடுக்கிறேன். போ!" எஸ்.ஐ. மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறினார்.

"காசு மாலே விஷயத்தை ஸ்பீக்கர் பெட்டியிலே சொன்னால் தொலைச்சவங்க வருவாங்க...." இழுத்தான் அய்யாக்கண்ணு.

"ஸ்பீக்கரிலே சொன்னால் தொலைக்காதவங்கதான் வருவாங்க.... தொலைச்சவங்க போலீசிலே தான் ரிப்போர்ட் செய்வாங்க. இனிமே அது எங்க சொத்து... எங்க கடமை...." மோட்டார் பைக் சீறிக் கொண்டு புறப்பட்டது!

அய்யாக்கண்ணுவும் புறப்பட்டான்!

போதிமரத்தடியில் புத்தருக்கு ஏற்பட்ட ஞானோதயம் போலத்தான் அய்யாக்கண்ணுவுக்கு அன்று அந்த சந்தேகம் தோன்றியது... 'உலகத்தில் எல்லார் மனசுமே ஒரு வகையிலே திருட்டு மனசுதானோ....? தைரியமும் பலமும் இருக்கிறவன் திருடனாயிடறான்... மத்தவங்க, ஆபத்து பார்க்காமல் திருடிக் கொடுத்தால் வாங்கிக்கத் தயாராயிருக்காங்க.... சிலர் கௌரவமா எப்படி எப்படியோ எங்கெங்கோ திருடறாங்க....

இதைப் பரீட்சை செய்து பார்த்து, உறுதிப் படுத்திக் கொள்ள அய்யாக்கண்ணுவுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் — எப்போதோ போட்டதேட்டையில் கிடைத்த ஒரு வெள்ளிக் காசு மாலே — அதற்குத் தங்கக் கில்ட் போட முப்பது ரூபாய்!

அந்த நஷ்டம் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டே அல்ல.... ஆனால் அவனுக்கு இன்னும் ஒரு சந்தேகம்.... பத்திரிகையில் எல்லாம் வருகிறதே...!'முகமூடித் திருடர்கள்!" என்று...

யார் முகமூடித் திருடர்கள்? யார் முகம் மூடாத திருடர்கள்?

ஸ்பீக்கர் வியாபார விளம்பரங்களை நிறுத்திவிட்டு, பொதுமக்கட்கு எச்சரிக்கை விடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

"திருடர்கள், கேடிகள் நடமாட்டம் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது. பொதுமக்கள் எச்சரிக்கையாக, விழிப்புடனிருக்க வேண்டும் — திருடர்கள் ஜாக்கிரதை!" அய்யாக்கண்ணு சிரித்துக் கொண்டான்!

— ஆர். பி. சாரதி

பாடு நிலாவே

அடிக்கடி பாடப்படுவதாலேயே, 'மலையோரம் வீசும் காத்து' பாடல் மனத்தில் நிற்கிறது. மற்றபடி வேறு எந்தப் பாடல்களும் இதயத்தைச் சுண்டி இழுக்கக் காணோம்!

மிடுக்கான நடை இறுக்கமான, தேவைப்பட்டால் கருணை பொழியும் முகபாவம் கொண்ட ஜெயிலர் ஏ.ஆர்.எஸ். டாப்!

ஏதாவது ஒரு மலையும், மலைப்பாங்கான இடமும் என்று தேர்ந்தெடுத்துவிட்டாலே, காமிரா தானாக, கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியான காட்சிகளைத்தான் சுட்டித் தழுவும் போல.

மீண்டும் ரவிச்சந்திரன்! அப்பா—கம்—வில்லன். சொந்தக் குரலா என்ன? அவ்வப்போது எட்டிப் பார்க்கும் எலித் தலை போல ஏறி ஏறி உள்வாங்குகிறதே அந்தக் குரல்.

இரண்டு சீன்களில்தான் என்றாலும் சென்ட்ரி கான்ஸ்டபிளான மோகன் போடும் காக்கிச் சட்டையும், தொப்பியும் அவருக்குஒட்டவே இல்லை. மற்றபடி மாடர்ன் உடைகளில் பரவாயில்லை. நதியாவும் மோகனும் அப்படி ஒன்றும் ஸ்பெஷலாகப் பண்ணி விடவில்லை என்றாலும் ஜோடி நன்றாகத்தான் இருக்கிறது—தேன் சிட்டுக்கள் போல.

ஒரு சாதாரண ரசிகன், டாப் ஸிங்கராக மாறுவது பழைய மாவு. ஆனால் கொலைக் கைதி அப்பா, தற்கொலை செய்து செத்துப் போகும் அக்கா. இருவரையும் ஒரு ரயில் பயணத்தில் தவற விட்ட மகன் ஆகியவை அந்தப் பழைய மாவில் சேர்க்கப்பட்ட விறுவிறுப்பு இஞ்சி, காரக் கடுகு, வாசனைக் கொத்துமல்லி. திரைக்கதையைப் பின்னியிருக்கும் விதத்தில் குறை சொல்ல அதிகம் வாய்ப்பில்லைதான்.

வெண்ணிற ஆடை மூர்த்தி, செந்தில் கறிவேப்பிலைகள்.

முதலில் ஒரு பாடகிக்காகப் பனியனில் பாடகியின் உருவத்தை அச்சடித்துக் கொண்டு சுற்றும் ரசிகர்கள். அப்புறம் பாடகனுக்காக பனியனில் பாடகனின் உருவத்துடன் உலா வரும் வாலிப உள்ளங்கள். நிஜத்தில் இப்படி இருந்தால் எஸ்.பி.பி.யும் ஜானகியும் எவ்வளவு சந்தோஷப்படுவார்கள், என்ன சொல்கிறீர்கள், டைரக்டர் ஸார்?

சுற்றி வரும் பவர்ஃபுல் விளக்குகள், அலையும் போலீஸ், இத்தனைக்கும் நடுவில் ஏதோ ஒரு டி.வி. டவர் போன்ற உயரமான டவரில் டெலிஸ்கோப் பொருத்திய துப்பாக்கியுடன் வில்லன் ஏறி, டுமீல் என்று சுட்டு, சுடப்பட்டு, கீழே விழுந்து, திருந்தி..... க்ளைமாக்ஸ்தான் சீரான கதையில் அபத்தம்.

— ஜெயமன்மதன்

ஆபத்தான விளைவுகள்

9

மகுந்தன்

அந்த அதிகாலை வேளையில், அசுரத்தனமான ஒரு வெறியுடன் டென்னிஸ் ஆடப் பழகிக் கொண்டிருந்தான் அருண். அன்று பயிற்சியின் ஏழாவது நாள்.

சென்ற வாரம், முதல் முதலாகப் பயிற்சிக்கு அவன் போய்ச் சேர்ந்தபோது, லேடீஸ் கிளப்பின் டென்னிஸ் கோர்ட்டில் குட்டையான ஓர் ஆசாமியுடன் காத்திருந்தாள் அம்பிகா.

அந்த ஆள் 'பந்து பொறுக்கிப் போடும் பையனாக இருக்கும்' என்றுதான் முதலில் நினைத்தான் அருண்.

''மீட் அவர் கோச் மிஸ்டர் பஞ்ச்!'' என்று அம்பிகா அவரை அறிமுகப்படுத்தியதும் வியப்பை விழுங்கிவிட்டு, ஏற இறங்க ஒரு பார்வை பார்த்தான் அருண்.

குட்டையான தோற்றம். இரண்டரை ரூபாய் இளநீர்க் காய் போலப் பெரிய மண்டை. அதன் மேற்புறத்தில் சாம்பல் நிறத்தில் ஒரு 'விக்'. மேலே வரி வரியாய் டிஸைன் போட்ட பனியன் அணிந்திருந்தார் பஞ்ச். அதே போல் ஷார்ட்ஸ். அசப்பில் பார்த்தால் – அதாவது உயரத்தை ஒதுக்கி வைத்தால் – ஸ்பைடர் மேன் தினுசில் இருந்தார். வாய் சூயிங்கத்தை ஓயாமல் மென்று கொண்டிருந்தது. இருபது செகண்டுகளுக்கு ஒரு தரம் வாயைத் திறந்து 'தூ! தூ!' என்று, அக்கம்பக்கத்தில் இருப்பவர்களை லட்சியம் செய்யாமல், எச்சில் துப்பி அசிங்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

''இவரா கோச்? நம்ப முடியவில்லையே?'' என்று அம்பிகாவை ஆறடி தள்ளித் தனியே அழைத்துப் போய், தனது சந்தேகத்தை வெளியிட்டான் அருண்.

''மசமசவென்று நிற்காதீர்கள்... போய், பிராக்டீஸை ஆரம்பியுங்கள்..''

''வந்து... ஒரு சந்தேகம்: பிராக்டீஸ் எத்தனை நிமிஷத்துக்கு – பதினைந்தா? இருபதா?''

''நாசமாப் போச்சு! ஒன்னரை மணி நேரம் ஆட வேண்டுமாக்கும்! அதற்கு ஒரு நிமிஷம் குறைந்தாலும் பஞ்சுக்குக் கோபம் வந்து விடும்...''

''வந்தால் என்ன?''

''கோபம் வந்தால் தன் ரேக்கெட்டை முழங்காலில் வைத்து மளக்கென்று முறித்துப் போட்டுவிடுவார். புது ரேக்கெட்டை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டியது உங்க பொறுப்பு...! டென்னிஸ் ரேக்கட் என்ன விலை விற்கிறது, தெரியுமா?''

பஞ்சை முறைத்தபடியே களத்தில் இறங்கினான் அருண்.

பஞ்ச் தமது இடது கையில் அரை டஜன் பந்துகளை அநாயாசமாக அடக்கிக் கொண்டார். முதல் பந்தை அடித்து, அருண் பக்கம் வீசினார். பந்து ஆகாயத்தில் போனதும் ரஜினி காந்த் ஸ்டைலில் வாயில் சிகரெட் பொருத்தி, லைட்டரால் கொளுத்திக் கொண்டார்.

அருண் பந்து வரும் திசையை கணித்துத் தனது ரேக்கட்டைக் கொண்டு போனான். பந்து பட்டால்தானே? பஞ்ச் வீசிய இரண்டாவது பந்தையும் தவற விட்டான். மூன்றாவது பந்தை மெதுவாக அடிக்கவும், 'நெட்'டில் போய் விழுந்தது. அடுத்ததை ஆத்திரத்துடன் அடிக்க, அது ஜிவ்வென்று வானில் எழுந்து, கோர்ட்டைத் தாண்டி, காம்பவுண்ட் சுவரைத் தாண்டி, கிளப்புக்குப் பின்புறமி

ருந்த தென்னந்தோப்பில் போய் விழுந்தது. ஐந்தாவது, ஆறாவது பந்துகள் ரெக்கட்டைக் கண்டு வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு, மூலையில் ஒதுங்கின. (அப்படித்தான் அருண் நினைத்துக் கொண்டான்.)

தொண்ணூறு நிமிடப் பயிற்சியின் விளைவாக முதல்நாளே தொய்ந்து துவண்டு போனான் அருண். உடம்பின் ஒவ்வொரு மில்லி மீட்டரும் வலித்தது. வாயைத் திறந்துதான் மூச்சுவிட முடிந்தது.

இப்படி மூன்று நாட்கள் பயிற்சி செய்ததன் விளைவாக, ஆபீஸில் போய் உட்கார்ந்ததுமே அலுப்பும் களைப்புமாகச் சேர்ந்து தூக்கம் வந்தது. எதைக் கண்டாலும் எரிச்சலாக வந்தது.

''நீங்கள் மாறிக் கொண்டு வருகிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது!'' என்றாள் லேகா ஒரு நாள்.

''மாறுதல் என்றால் எப்படி? கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்!'' என்றான் ஒரு கொட்டாவியை வெளித் தள்ளியபடியே.

''முகத்திலே வழக்கமான மலர்ச்சி, கலகலப்பு எதையும் காணோம்... ஏன் இந்தத் திடீர் மாறுதல்? நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?''

''எல்லாம் உன்னால்தான்! அந்தப் பாழாய்ப் போன ஃபார்முலாவாலே தான்!''

''அதற்காக ரொம்பச் சிரமப்படுகிறீர்கள் — அவ்வளவுதானே?''

''லேசாகச் சொல்கிறாயே! நாய் படாத பாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் தினமும்! என்ன அலைச்சல், எத்தனை சிரமம்! உனக்கு என்ன தெரியும்?''

''நானே கேட்க வேண்டுமென்றிருந்தேன்... அதென்ன தினமும் சாயந்திரம் ஆபீஸ் விட்டதும் பிய்த்துக் கொண்டு கிளம்பி விடுகிறீர்கள்? முன்னைப் போல நின்று என்னிடம் இரண்டு வார்த்தைகள் பேசுவது கூடக் கிடையாது!''

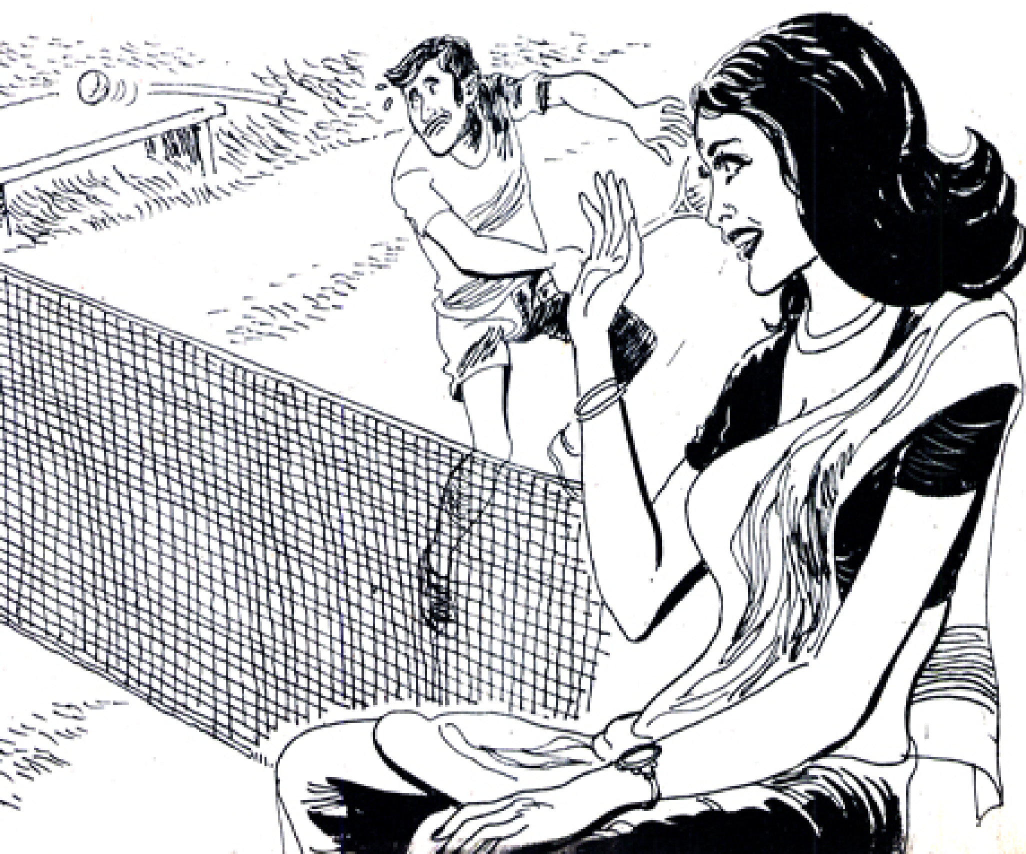
''நான் எங்கே போகிறேன் என்று தெரிந்தாக வேண்டுமாக்கும்? கேட்டுக் கொள்: தினமும் லேடீஸ் கிளப்புக்குப் போகிறேன்...''

''மெம்பராகச் சேர்ந்திருக்கிறீர்களா?''

''இல்லை... உன்னைவிட அழகான — கவர்ச்சியான — ஆனால் உன்னைப் போலவே பிராணனை வாங்குகிற ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கத்தான் போகிறேன் — நான் தவறாமல்,... போதுமா?''

அவன் கிண்டல் செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டாள் லேகா. ''எப்பவும் உங்களுக்குக் கேலிதான், குறும்புதான்!''

''இல்லை... உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன்... சந்தேகமிருந்தால் வந்து பாரேன்!'' என்று சொல்லி, கிளப்பின் இருப்பிடத்தையும் அவன் சொல்லவே, லேகாவுக்கு என்னவோ போலாகி விட்டது. அவனுடன் மேலே எதுவும் பேசாமலே, தன் சீட்டுக்குப் போய்விட்டாள்.

அவனுடைய தொந்தரவு இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துக்கு இருக்காது என்று உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, பருமனான ஃபைல் ஒன்றை எடுத்து மேஜை மீது வைத்து முகத்தை மறைத்துக் கொண்ட அருண், ஆபீஸ் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தபடியே தூங்கத் தொடங்கினான்!

இருபத்தோராம் தேதி காலையில் எழுந்திருக்கும் போதே அன்று தனக்கு மிக முக்கியமான பொறுப்பு ஒன்று காத்திருப்பது அருணுக்கு நினைவு வந்துவிட்டது.

சென்ற வாரம் அந்தத் தர்மராஜன் வந்து என்ன சொல்லிவிட்டுப் போனான்? இருபத்தோராம்தேதி வளசரவாக்கம்வீட்டில் சத்யாவை அவனது விரோதிகள் சுட்டுக் கொல்ல முயல்வார்கள். அதைத்தடுக்கும்பொறுப்பையும் அதற்கென ஒரு பிஸ்டலையும் அருணிடம் அல்லவா' ஒப்படைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான்!

'இன்று சாயந்தரம் கிளப்புக்குப் போய் அம்பிகாவுடன் இரண்டே இரண்டுவார்த்தை பேசிவிட்டுச் சீக்கிரமாகக் கழன்று கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் வளசரவாக்கம் வீட்டுக்குக் குறித்த நேரத்தில் செல்ல முடியும்' என்று காலையிலேயே தீர்மானித்து விட்டான் அருண்.

அதன்படி மாலையில் லேடீஸ் கிளப்புக்கும் போனான். அம்பிகா இவனைக் கண்டதும் தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த ஒரு காட்டுக் கூச்சல் போட்டு, கிளப் கட்டடத்தில் அரட்டையிலும், சிண்டு முடிவதிலும் பிஸியாக இருந்த மற்ற பெண் — உறுப்பினர்களை வெளியே ஓடிவரச் செய்து, அமளி கிளப்பினாள்.

அருண் முள்ளின்மேல் நிற்பவன் போல் துடிக்க ஆரம்பித்தான். காரணம், நேரம் ஓடியதே தவிர, அம்பிகா டென்னிஸ் ஆடுவதை நிறுத்துகிற வழியாகக் காணோம். ஓரிரு முறை 'நான் போகிறேன்!' என்று கையால் ஜாடை செய்ததற்கு, 'இரு! வருகிறேன்!' என்று உரக்கக் கத்தி அவள் பதிலளிக்கவே, நிற்க வேண்டியதாகி விட்டது.

ஒருவழியாக ஆட்டத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்த அம்பிகா நேரே வாசலுக்கு வந்து காரில் ஏறிக் கொண்டாள். ஒரு பக்கக் கதவைத் திறந்து விட்டு, "கெட் இன்!" என்றாள் அதிகாரக் குரலில்.

போகும் வழியில் இறக்கி விடுவாளாக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் அருணும் ஏறிக் கொண்டான்.

கார் நடுங்கிக் கொண்டே புறப்பட்டது.

"இப்ப ரொம்பப் பிஸியா நீங்கள்?" — விசாரித்தான் அம்பிகா.

"ஆமாம்... ஒரு முக்கியமான வேலை இருக்கிறது... அவசரமாகப் போயாக வேண்டும்..."

"லைட்டாக டிபன் — காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போகலாமே! ஆட்சேபணை இல்லையே?"

தட்ட முடியவில்லை. தலையாட்டினான்.

அம்பிகா காரை வேகமாக ஓட்டினாள். காரின் வேகத்துக்குஈடு கொடுக்கும்வகையில் வாய் ஓயாமல் பேசவும் செய்தாள். எல்லாம் டென்னிஸ் புராணம். புள்ளி விவரங்களை அவள் அநாயாசமாக அள்ளி வீசியபோது, பிரமித்துப் போனான்.

கார் இப்போது சாஸ்திரி நகரைத் தாண்டி, திருவான்மியூர் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

"ஹேய்! எங்கே போகிறோம் நாம்?" என்று கூவினான்.

"அதுதான் சொன்னேனே — ஹோட்டலுக்கு!"

மேலும் ஒரு நாற்பத்தைந்து நிமிடம் கழித்து, கார் மெயின் ரோடிலிருந்து ஒரு கிளைச் சாலையில் நுழைந்து, கடற்கரையை ஒட்டியிருந்த ஒரு ஹோட்டலை நோக்கிச் சென்றது.

காரை நிறுத்திக் கீழே இறங்கினாள் அம்பிகா. "கெட் டவுன்! மனசு வரவில்லையா இறங்க?"

அருணின் பிரமிப்பு இன்னும்நீங்கவில்லை. "அம்பிகா! டிபன் சாப்பிட நாம் இங்கே வருவோமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை...."

"நான் டிபன் சாப்பிடுவதென்றால் இங்கே தான் வருவேன்... இங்கே ஒரு ரவா பொங்கலும் சட்னியும் தருவார்கள் பாருங்கள், அதைப் போல மெட்ராஸ் சிட்டியிலே எங்குமே நீங்கள் சாப்பிட முடியாது!"

ரவா பொங்கல் என்றதும் வெறுப்பில் முகம் சுளித்தான் அருண்.

"என்ன! முகம் ஏன் ஒருமாதிரி ஆகிவிட்டது? உங்களுக்குப் பிடிக்காதோ ரவா பொங்கல்!"

"உவ்வே!" என்று சொல்லி நாக்கை வெளியே நீட்டித் தனது வெறுப்பைப் பிரகடனப்படுத்தினான்.

"அதுதான் இன்றைக்குச் சாப்பிடப் போகிறோம்!" என்றாள் அம்பிகா தீர்மானமாக.

மணற்பரப்பில் மேஜை — நாற்காலிகள் போடப்பட்டிருந்தன. கையெழுத்து மறைகிற வேளையாகவும் இருந்தது. இரண்டையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அம்பிகா கவனிக்காத நேரம் பார்த்து, பிளேட்டில் வைக்கப்பட்ட ரவா பொங்கலில் எழுபது சதவிகிதத்தை மணலில் வீசினான் அருண். அப்படியும் முப்பது சதவிகிதத்தை விழுங்க வேண்டிய கட்டாயம் நேர்ந்தது.

காப்பியை உறிஞ்சும்போது, "மாடல் பண்ண வேண்டும் என்று சொன்னீர்களே, எப்போது போட்டோகிராபி செஷன்?" என்று கேட்டாள் அம்பிகா திடீரென்று.

"அதுவா? ஊட்டி டீ எஸ்டேட்காரர் வெளிநாடு போயிருக்கிறார். அவர் திரும்பி வந்தவுடன்!"

"திருப்பூர் பேன்டீஸுக்கு மாடல் என்று சொன்னீர்களே!"

"முதலில் டீ, அப்புறம் பேன்டீஸ்!"

"ஐ டோன்ட் மைண்ட்!"

"அந்த இரண்டுக்கும் முன்னாலே ஒரு

• அவளைத் தன் இரண்டாவது சந்திப்பிலிருந்துதான் அவன் காதலித்தான். காரணம் அவள் பணக்காரி என்பது முதல் சந்திப்பின் போது அவனுக்குத் தெரியாது!

"ஸ்ரீ யோகாம்பிகை அதிஷ்டானம்"

ஸ்ரீ யோக கருமாரி அம்மன் அதிஷ்டானம்
திருவேற்காடு, சென்னை — 600 077.

உலக க்ஷேமத்திற்கு 15 வது ஆண்டு
"ஸ்ரீ சத சண்டி மஹா யாகம்"
ஆரம்பம் 9.6.87 — 11.6.87 விசாக பௌர்ணமி மாலை
மஹா பூர்ணாஹுதி

9.6.87 குருவந்தனம், அனுக்ஞை, விக்னேஸ்வர பூஜை ஸங்கல்பம் கடஸ்தாபனம், 50 ஆவர்த்தி ஸப்தஸதி பாராயணம் ஸ்ரீ ஸ்வர்ணாகர்ஷண மஹாகணபதி ஹோமம்.

10.6.87 ஸப்தஸதி 50 ஆவர்த்தி பாராயணம், ஸ்ரீ ப்ரத்யங்கிரா பத்ரகாளி ஹோமம்.

11.6.87 காலை கோ பூஜை, கஜ பூஜை, வடுக பூஜை, கன்னிகா பூஜை, ஸுவாஸினி பூஜை, மஹாபூர்ணாஹுதி, வஸோர்த்தாரை, ஸ்ரீ யோக கருமாரி அம்மனுக்கு கங்கா கலச அபிஷேகம், மஹா தீபாராதனை.

புதுக்கோட்டை அதிஷ்டானம் வித்வான் சாக்தஸ்ரீ Dr. K.V. வைத்யநாத சாஸ்திரிகள் ஸ்ரீ வித்யா உபாஸகர்களால் க்ரமப்படி ஹோமங்கள் நடைபெறும்.

மாலை ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி பரமாச்சார்யாள் ஜெயந்தி உத்ஸவம்.

புதுக்கோட்டை அதிஷ்டானம் ஸ்ரீமத் ஸாந்தானந்த ஸரஸ்வத் யவதூத ஸ்வாமிகள் பிரதிஷ்டை செய்துள்ள ஸ்ரீ சக்ர பூர்ண மஹா மேருவிற்கு நவாவர்ண பூஜை நடைபெறும்.

இரவு ஜகத்குரு சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதா பீடம் மஹா சன்னிதானம் அளித்த ஸ்ரீ சக்ர அங்கியை அம்பாளுக்கு அணிவித்து அலங்கார தீபாராதனை நடைபெறும்.

ஆச்சார்யாள் அனுக்ரஹத்துடன் நூதனமாக இயற்றியுள்ள "ஸ்ரீ யோகாம்பிகா ஸுப்ரபாதம், அஷ்டோத்திர ஸத நாமாவளி, ஸ்ரீ வித்யா க்ரம பூஜாவிதானம்" சம்ஸ்கிருதம், தமிழில் வெளியிடப் படும்.

அருட்கவி தவத்திரு ஸாதுராம் ஸ்வாமிகளின் உபன்யாசம் நடைபெறும்.

ஒரு சங்கல்ப ஹோமத்திற்கு ரூ. 100 அனுப்புகிறவர்களுக்கு, யாக சாலை பிரஸாதத்துடன் ஸ்ரீ வித்யா க்ரம பூஜாவிதானம் புஸ்தகம் ஸ்ரீ சக்ர மகாமேரு டாலர் அனுப்பப்படும். சங்கல்பத்திற்கும் நன்கொடை அனுப்புகிறவர்களும் ஸ்ரீ யோகாம்பிகை அதிஷ்டானம் திருவேற்காடு: சென்னை — 600 077 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

குழுவினர் தலைவர்:

தவத்திரு அருள்மொழி அரசு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்

உபதலைவர்:

அம்பிகை அடிமை (ஆனந்ததாண்டவபுரம்) ஸ்ரீ N. சங்கரன்
ஸ்தாபகர், அதிஷ்டானம், திருவேற்காடு.

காரியதரிசி

ஸ்ரீ M. V. ஸ்வாமிநாதன் B. Com.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கேம்பெய்ன் இருக்கிறது. எயிட்ஸ் பற்றியது. அந்த நோய் பற்றிய முழுத் தகவல்களும் கொண்ட விளம்பரங்கள்....

''எயிட்ஸ்? எங்க மாமா ஃபாக்டரியிலே கூட அதற்கு ஏதோ மருந்து கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். தெரியுமா உங்களுக்கு?''

''தெரியாதே!''

''வேடிக்கை பாருங்கள். ஆனால் அந்த மருந்தை இப்போது தயாரிக்கப் போவதில்லையாம்... அங்கிள் சொல்றார். சுத்தக் கிறுக்கு!''

''தயாரிக்கப் போவதில்லையா? ஏன்?''

''காரணம் சொல்லவில்லை.... ஆனால் அந்த மருந்து ஃபார்முலாவை எங்கிட்ட கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்.... 'பத்திரம்! பத்திரம்!' என்று சொன்னார்...''

''நீ பத்திரமாக வைத்திருக்கிறாய், இல்லையா?''

அம்பிகா அவுட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தாள். ''என்கிட்டே இருந்தால் தொலைந்து போய் விடுமென்று என்.... என்... என்....''

''உன்.... உன்.... உன்... என்ன சமாசாரம்? சொல்லும்மா சீக்கிரம்?''

''என் லவர் கிட்ட தள்ளி விட்டுட்டேன். அவருக்குத் தெரியாமலே!''

''எப்படி? எப்படி?''

''என் லவர் ஒரு சரியான ஊர் சுற்றி... எப்போதாவது என்னைப் பார்க்க வருவார். அஞ்சு நிமிஷம் கூடப் பேசமாட்டார். ஓட்டம்தான்! அப்படி வந்திருந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே அவருக்குத் தெரியாமல் அவருடைய ஷர்ட் பாக்கெட்லே ஃபார்முலா பேப்பரைத் திணித்து அனுப்பிவிட்டேன்!''

''சின்ன பேப்பர்தானா அது?''

''நோட்புக் பேப்பர் அளவுக்குத்தான் இருக்கும்....பொடிப்பொடியான எழுத்திலே யாரோ எழுதியிருக்கிறார்கள்....''

''டைப் செய்யப்பட்டதில்லையா?''

''நோ! கையெழுத்து! என் கண்ணாலப் பார்த்தேனே!''

''அதிருக்கட்டும். உன் லவர் அதற்கப்புறம் உன்னை வந்து பார்க்கவே இல்லையா?''

''இல்லையே! எங்கேயாவது சுற்றிக்கொண்டிருப்பார்! அவருடைய விலாசம்கூட எனக்குத் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் நானே போய்ப் பார்த்து, 'என்னப்பா! என்னாச்சு உனக்கு? ஏன் வர்றதே இல்லே?' ன்னு கேட்டிருப்பேன்!''

தன் முயற்சிப் பாதையில் திடுமென கான்கிரீட் சுவர் ஒன்று குறுக்கே எழுப்பப்பட்டு விட்டது போலத் தோன்றியது அருணுக்கு.

வெறுப்புடன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்ட அருண் யதேச்சையாகத் தனது கடிகாரத்தைக் கவனித்தான்.

மணி 7.40.

அவன் இந்நேரம் வளசரவாக்கம் வீட்டில் இருக்க வேண்டியவன். சத்யா கொல்லப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டியவன்.

'சே!' என்று வாய் விட்டுச் சொல்லி, தன்னையே நொந்து கொண்டான்.

(தொடரும்)

* அந்த நடிகை, குதிரை மீது வருகிற காட்சியில் நடித்தாள். குதிரையின் நடிப்பு பிரமாதமாக இருக்கும்.

அமரர் கல்கி

நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி -1987

முதல் பரிசு	ரூ	1500
இரண்டாவது பரிசு	ரூ	750
மூன்றாவது பரிசு (இரு கதைகளுக்குத் தலா ரூ 375 வீதம்)	ரூ	750

ஆக மொத்தம் ரூ 3000 பரிசுகளாக வழங்கப் பெறும்.

தவிர பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படும் ஒவ்வொரு கதையும் ரூ 125 சன்மானம் பெறும். அறிமுக எழுத்தாளர்களுக்குப் போனஸ் உண்டு.

- கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்றும், இதற்கு முன் வேறு எந்த உருவிலும் பிரசுரமானதில்லை என்றும் உறுதிமொழி தேவை.
- அறிமுக எழுத்தாளர் எனில் இதற்கு முன் எந்தப் பத்திரிகையிலும் எழுதியதில்லை என்றும் போட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படும்வரை எழுத மாட்டேன் எனவும் உறுதி மொழி தர வேண்டும்.
- நடுவர் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்துப் பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய கடைசி தேதி: ஜூன் 15

- உறையின் மேல் அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.
- பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பப் பெறப் போதிய அளவு தபால் தலை ஒட்டிய சுயவிலாசமிட்ட உறையைக் கதையுடன் கூடவே அனுப்புதல் வேண்டும். பின்னால் தனியே அனுப்பிப் பயனில்லை.
- கதைகள் கல்கியில் நாலு பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருப்பது நலம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.
- எவ்விதக் கடிதப் போக்குவரத்தும் கிடையாது.
- சந்தேகம் எழும் விஷயங்களில் கல்கி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது.
- போட்டி முடிவும் முதல் பரிசுக் கதையும் கல்கி ஆகஸ்டு 2 ஆண்டு மலரில் பிரசுரமாகும்.
- எழுத்தாளர்கள் பெருமளவில் உற்சாகத்துடன் கலந்து கொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர், கல்கி, சென்னை-600 034.

தற்கொலையைத் தடுக்க...

டெலிபோன் ஒலிக்கிறது. ரிசீவரை எடுத்ததும் மறுமுனையில் சொல்லப்பட்ட செய்தியின் சுருக்கம்: அந்த நபர் நிறையத் தூக்க மாத்திரை சாப்பிட்டு விட்டு மரணத்தின் வாயில் தெரிய ஆரம்பித்ததும், திடீரென வாழ ஆசைப்பட்டுக் காப்பாற்றச் சொல்லி, சென்னை ராயப்பேட்டையில் உள்ள 'ஸ்நேகா' அமைப்புக்குப் போன் செய்கிறார். ஸ்நேகாவின் வாலண்டியர் போனிலேயே அவருக்கு ஆறுதல் சொல்லி, முகவரியைக் குறித்துக் கொண்டு ஸ்பாட்டுக்கு விரைகிறார். ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச்சென்று சிகிச்சையளித்து அவரைக் காப்பாற்றி விடுகிறார். ஓர் உயிர் பிழைக்கிறது!

மாலை நாலு மணி வாக்கில் ஒரு போன். பேசியது பத்து வயதுக் குழந்தை. 'மம்மி, டாடி ரெண்டு பேருமே பார்ட்டிக்குப் போயிட்டாங்க; எனக்கு ரொம்ப போரடிக்குது; பயமாய்க் கூட இருக்கிறது' என்கிறது குழந்தை. ஆறுதலாக அந்தக் குழந்தையுடன் பேசி, கதை சொல்லி, நல்ல மூடில் வைத்திருக்கிறார் ஸ்நேகாவின் வாலண்டியர்.

காதலில் தோல்வியுற்ற ஒருவருக்கு அக்கம்பக்கத்தாரின் கேலி, கிண்டல், குத்தல் காரணமாக வாழ்க்கை வெறுத்து விட, தற்கொலை செய்து கொள்ளலாமா என்று அடிக்கடி நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அவர் ஸ்நேகாவை நாடுகிறார். மனத் தெளிவு பெற்று, விடை பெறுகிறார்.

ஸ்நேகா — இது முழுக்க முழுக்க சமுதாய நல நோக்கத்துக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பு. பிரதான நோக்கம் தற்கொலைத் தவிர்ப்பு. சென்ற வருடம் ஏப்ரல் 14–ம் தேதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதற்கு ஒரு வயதாகிறது. இதன் இயக்குனர் மனோதத்துவ டாக்டரான திருமதி லட்சுமி விஜயகுமார். இப்படி ஓர் அமைப்பை உருவாக்கும் எண்ணம் எப்படி இவருக்கு உருவானது?

''வியன்னாவில் நடந்த ஒரு மாநாட்டில், தற்கொலை என்பது ஒரு தனி நபர் பிரச்னை அல்ல. சமுதாயப் பிரச்னை என வலியுறுத்தப்பட்டது. அதற்கு நானும் என் கணவரும் (அவரும் மனோதத்துவ டாக்டர்தான்) போயிருந்தோம். அங்கேதான் உதித்தது இப்படி ஓர் அமைப்பை உருவாக்கும் எண்ணம்.

''இந்த ஒரு வருட காலத்தில் தற்கொலை முயற்சிகள்தான் என்று இல்லை. விதம்விதமான பிரச்னைகள். சுமார் நாற்பது வாலண்டியர்கள் வாரத்துக்கு தலா நான்கு மணி நேரத்தைஇங்கேசெலவிடுகிறார்கள். பிரச்னையுடன் வருபவர்களை மனம் விட்டுப் பேச வைத்துப் பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் மனத்திலிருந்து கொட்டித் தீர்த்ததும், வருகிறவர் மனம் லேசாகிவிடுகிறது. அப்போது வாலண்டியரது ஆறுதல் மொழி வருகிறவருக்குத் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டுகிறது. பிரச்னையின் சுமை குறைந்து பிரச்னையைச் சமாளிக்கிற வழியைத் தாங்களே தேடிக் கொள்கிறார்கள்.

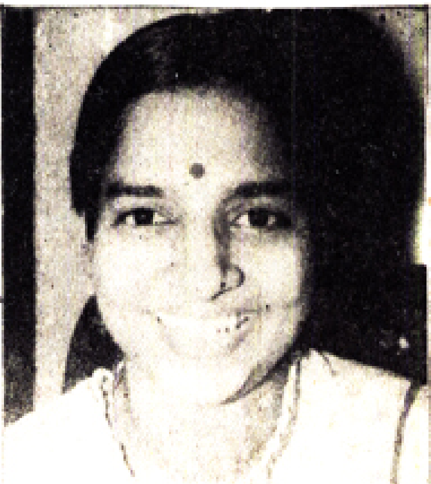
''உதாரணமாய் ஓர் அதலெட்டின் கால், விபத்தில் ஊனமாகிவிட்டது. வாழ்க்கையில் தனக்கு இனி ஒன்றுமே இல்லை என்று வெறுப்பேற்பட்டு, அவர் ஸ்நேகாவை அணுகினார். அவருடன் இரண்டு மூன்று நாட்கள் பேசியதில், அவராகவே தன் எதிர்காலம் பற்றி யோசித்து, 'கால் ஊனமாகி விட்டாலும், என்னிடமுள்ள நுணுக்கங்கள் மற்றவர்களுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் நான் கோச் ஆகலாமே!' என்றார். ஆக நாங்கள் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதில்லை; முடிவுகளைத் திணிப்பதில்லை. பிரச்னையை, சம்பந்தப்பட்டவரே தீர ஆலோசித்துத் தக்க முடிவு எடுக்க உதவுகிறோம். அவ்வளவுதான்!

''இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் — இங்கே வருபவர்களிடம் பெயர், விலாசம் போன்ற விவரங்கள் கேட்கப்படுவதில்லை. யார் யார் வருகிறார்கள், என்ன பிரச்னை என்று குறித்து வைத்துக் கொள்வதில்லை. சொல்கிற விஷயங்கள் முழுக்க முழுக்க ரகசியமாகவே வைக்கப்படுகின்றன. இதுவே, வருகிறவர்களை மனம் விட்டு உண்மைகளை ஒளிக்காமல் கூறச் செய்யும்'' என்கிறார் டாக்டர் லட்சுமி விஜயகுமார்.

கடந்த ஒரு வருடத்தில் இவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டு நேரில் வந்தவர்கள் சுமார் நானூறு பேர்; டெலிபோன் மூலம் சுமார் நானூறு பேர்; கடிதம் மூலம் சுமார் அறுநூறு பேர்! கடைசியாய் ஒன்று! ஸ்நேகாவின் உதவி — ஆலோசனை முழுக்க முழுக்க இலவசம்!

முகவரி: ஸ்நேகா; 4 லாயிட்ஸ் லேன்,
ராயப்பேட்டை, சென்னை — 14
டெலிபோன்: 473456

பேட்டி: எஸ். சந்திரமௌலி

டாக்டர் லட்சுமி விஜயகுமார்.

* கஷ்டப்படுபவருக்கு நீங்கள் உதவினால் நிச்சயம் அவர் உங்களை மறக்கவே மாட்டார் — குறிப்பாக மறுபடியும் கஷ்டம் வரும்போது.

தூய்மைக்கு ஒரு பயிற்சி!

* பயிற்சி முகாமில் குழந்தைகள்

மகிழ்ச்சியாய் இருந்தால் கைதட்டு....!
....
மகிழ்ச்சியாய் இருந்தால் கைதட்டு....!
மகிழ்ச்சியாய் இருந்தால், அதை நீ
அறிந்தால்
கைதட்டு!

— சின்னக் குழந்தைகள் மிக உற்சாகமாகவும், சற்று வளர்ந்த பிள்ளைகள் சிறிது வெட்கத்துடனும் கைதட்டியபடி பாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியை அவர்களது முகங்களே பறைசாற்றின. எல்லோருமே, சென்னை மாநகராட்சியின் பல்வேறு பள்ளிகளில் பயின்று வரும் மாணவர்கள். அவர்களுக்காகவே பிரத்தியேகமாக 'இன்டாக்' * நடத்திய முகாமில் பயில்வதற்காக வந்திருந்தார்கள். பயிற்சியின் பிரதம நோக்கம் இக்குழந்தைகளுக்குச் சென்னை நகரத்தைப் பற்றியும் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பற்றியும் விளக்கி அதன் தூய்மையைக் காக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துவதே ஆகும். இதற்காகப் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய திரைப்படங்கள் திரையிட்டும், பாடல்கள் சொல்லித் தந்தும், விளையாட்டுகள் மூலமும் செயல் விளக்கமாகவும் விஞ்ஞான, பூகோள உண்மைகளைக் குழந்தைகளுக்குப் பளிச்சென்று புரியும்படி விளக்கினார்கள் இன்டாக் ஒருங்கிணைப்பாளர்களான வி.ஆர். தேவிகா, டோமினிக் சேவியர் மற்றும் வாலன்டியர் ஆக பணிபுரிந்த சுப்ரமணியம்.

ஒவ்வொரு விளக்கத்துக்குப் பிறகும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, குழந்தைகள் பாடங்களைப் புரிந்து கொண்டார்களா என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. அது மட்டும் அல்ல, ஒவ்வொரு குழந்தையும் தன் கைப்பட ஒரு 'கோப்பு' தயாரித்து அதில் தான் கற்ற விஷயங்களைச் சித்திரங்களாகவும், கவிதை, கட்டுரைகளாகவும் வடித்திருந்தது. பயிற்சிப் பட்டறையின் ஒரு பகுதியாகக் குழந்தைகள் கிண்டியில் உள்ள வனவிலங்கு சரணாலயத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கே கண்டெடுத்த பொருள்களைக் கலைநயத்துடன் அட்டைகளில் ஒட்டி வைத்திருந்தனர் குழந்தைகள். சிறிய வெண் சங்கு ஒன்று, ஆலம் விழுதில் ஒரு சிறு துண்டு, அழகான வட்ட வடிவ இலை ஒன்று, மழமழவென்ற கூழாங்கல்.... இப்படித் தங்கள் கண்ணையும் கவனத்தையும் கவர்ந்த பொருள்களைக் குழந்தைகள் சேகரித்து, அவை பற்றிச் சிறு குறிப்புகள் எழுதியிருந்தது சுவையாக இருந்தது.

கூவம் நதி பற்றியும் குடிதண்ணீர் சுத்தமாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியும் குழந்தைகளுக்கு விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன. எம்.பி. ஸ்ரீனிவாசனின் சேர்ந்திசைப் பயிற்சி, காகிதக் கூழ் கொண்டு பொம்மலாட்டப் பொம்மைகள் தயாரித்து அவற்றை இயக்குவது போன்ற பாராட்டத்தக்க அம்சங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

மொத்தத்தில் குழந்தைகளின் அறிவுப் பெருக்கத்துக்கும் மன வளர்ச்சிக்கும், கலையுணர்வுப் பெருக்கத்துக்கும் உதவக் கூடிய பயிற்சியாக இன்டாக்கின் இந்தக் கோடை முகாம் அமைந்திருந்தது. குழந்தைகளும் அதைப் பூரணமாக வரவேற்றுக் கலந்து கொண்டார்கள். முழுமையான கல்வியை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் பெற இயலாத குழந்தைகள் இந்த இலவசப் பயிற்சியால் பயனுற வழி செய்ததற்கு இன்டாக்கைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். எனினும் பயிற்சிக் காலம் ஒரு வாரத்தில் முடிந்த பிறகு, தங்கள் அன்றாடச் சூழலுக்குத் திரும்பும் குழந்தைகளுக்கு இப்பயிற்சி தொடர்ந்து கிடைக்க என்ன செய்யலாம் என்பதையும் யோசித்து, ஒரு நீண்ட காலத் திட்டத்தை வகுத்தல் இன்னும் சிறந்தது.

குழந்தைகள் எத்தகைய குடும்பப் பின்னணிகளிலிருந்து வருகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து அதற்கேற்பச் சற்று பாடத் திட்டத்தைத் திருத்தியும் அமைத்தால் மேலும் சிறப்பாக இருக்கும்.

காகிதக் கூழ் கொண்டு பொம்மைகள் தயாரிக்கச் சொன்னபோது ஒரு குழந்தை முதலில் செய்தது எம்.ஜி. ஆர். பொம்மையைத்தான்!

— எஸ். ஆர்.

புகைப்படம்: கே.வி. ஆனந்த்

* இந்திய தேசிய கலை, கலாசார, மற்றும் பாரம்பரிய அறக்கட்டளை (INTACH)

பரதன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டவர் வி. முரளி. பரதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிட்டவர் வி. வைத்தியநாதன். ஆசிரியர்: கி. ராஜேந்திரன்.
நிர்வாகக் காரியாலயம்: ரேஸ்கோர்ஸ் சாலை, கிண்டி, சென்னை—600 032. போன்: 431543 434157.
ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 28, ஐந்தாவது தெரு, ஏரி வட்டம், நுங்கம்பாக்கம், சென்னை—600 034. போன்: 473389.
ஆண்டுச் சந்தா — உள்நாடு: ரூ 78/—; வெளி நாடு கப்பல் தபால் ரூ 250/—; விமானத் தபால் ரூ 650/—. (ஆறு மாதச் சந்தா ஏற்கப்படும்.)

அழகோ அழகு ஃப்ரெஸ்கா
அற்புத நறுமணம் ஃப்ரெஸ்கா

கோத்ரெஜ் அறிமுகப்
படுத்துகிறது ஃப்ரெஸ்கா—
அற்புதமான சோப்.

ஃப்ரெஸ்கா—நிறைந்த சுகந்தம்,
நிகரில்லா நறுமண சோப்.

வளமான நுரை—தந்திடும்
வந்திடும் அதிக நாட்களுக்கு
ஃப்ரெஸ்கா சோப்.

அடக்கமான விலையிலே
அற்புதமான சோப் ஃப்ரெஸ்கா.

அழகான அற்புதமான சோப் வழங்குவோர் கோத்ரெஜ்

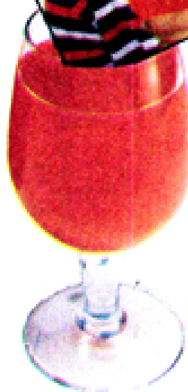
*உள்ளூர் வரிகள் தனி. எடை 75 கிராம்.

Registered No. M. 4092

Registered as a Newspaper in Sri Lanka

எல்லோரும்...

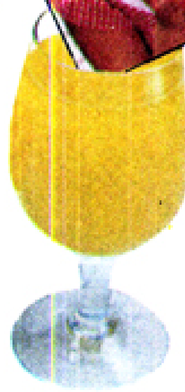
...எல்லோரும்...

...எல்லோரும்...

எல்லோருமே
விரும்புவது
நியூட்ரின்
ட்விங்க்

- ஆரஞ்சு
- லெமன்
- மேங்கோ
- பைனப்பிள்
- கிரேப்

ட்விங்க்

ஸொஃப்ட் டிரிங்க் கான்ஸன்ட்ரேட்

சுவைகளும் புதுமை, சுவைத்திட இனிமை

ACIL/090/87-Tam